

Suomen Puhallinorkesteriliiton jäsenlehti

Puhallinmusiikki.fi

Syksy 2023

**25 vuotta Puhuria
Lieksa Brass Week
Jäämereltä Nässylle
Näin puhalletaan Saksassa
5 vinkkiä esiintymisjännitykseen**

Pääkirjoitus 3/2023

Kesäleirit ja lomat ovat jääneet lämpiminä muistoina taakse, ja nyt työt, koulut ja harrastukset ovat jälleen täydessä vauhdissa. Tämä näkyy positiivisesti myös lehtemme juttujen runsaudessa.

Elokuussa minulle tarjoutui tilaisuus osallistua World Conference of Wind Bands -tapahtumaan, joka pidettiin Makon kaupungissa Unkarissa. Tapahtumassa oli inspiroivia konsertteja, mielenkiintoisia luentoja ja ikimuistoisia kohtaamisia uusien ja vanhojen kollegoiden kanssa. Oman panokseni tapahtumassa muodostivat orkestereiden johtamisen lisäksi pitämäni luento eurooppalaisesta puhallinmusiikin historiasta ja nykytilasta, suomalaisesta puhallinmusiikista sekä Helsingin poliisisoittokunnan toiminnasta. Tapahtumassa oli mukana lukuisia kapellimestareita ja orkestereita yli kymmenestä eri maasta, erityisesti Itä-Euroopasta, jonka puhallinmusiikkiperinteen tuntemus oli minulle entuudestaan rajallista. Vaikka meillä Suomessa on monia kehitettäviä alueita, on tärkeää huomata, että meillä on moni asia myös todella hyvin.

Aikaisemmin kirjoitin lehdessä siitä, kuinka Suomen musiikkielämässä on monia lupaavia hankkeita, mutta jostain syystä ne eivät ole tuottaneet uusia puhallinsoittajia toivotulla tavalla. Tarvitsemme selkeän, yhteisen vision, johon kaikki alan toimijat voivat sitoutua.

Sibelius-Akatemia järjesti elokuussa seminaarin, jonne kutsuttiin vaikutusvaltaisia puhallinmusiikin parissa toimivia henkilöitä ympäri Suomen. Tapahtuma osoittautui erittäin onnistuneeksi ja auttoi meitä hahmottamaan Suomen puhallinmusiikkikenttää sekä sen haasteellista tilannetta. Suomessa ammattiopintoihin hakevien puhallinsoittajien määrä on laskenut merkittävästi viime vuosina, ja samaa viestiä kuulemme musiikkiopistoista. Seminaarin aikana ehdittiin raapaista vasta käsissä olevan haasteen pintaa, mutta seuraavissa tapaamisissa ryhdymme jo pohtimaan konkreettisia toimenpiteitä.

Erittäin positiivinen uutinen on, että Sibelius-Akatemia on ilmaissut kiinnostuksensa aloittaa koulutuksen järjestämisen nuorisopuhallinorkestereiden johtajille. Uskon vakaasti, että tällä toimella on merkittävä vaikutus uusien soittajien ja puhallinorkestereiden syntymiseen. Seuraavaksi keskitymme opintojen sisältöjen ja yhteistyömahdollisuuksien suunnitteluun yhdessä liittomme orkestereiden kanssa.

On tärkeää pitää mielessä, että voimme saavuttaa suomalaisen puhallinmusiikin uuden kukoistuksen vain yhteistyön voimin! Siksi haluan pyytää jokaista teistä pohtimaan, mitä juuri sinä voit tehdä tämän tavoitteen eteen.

Toivotan kaikille oikein mukavaa syksyä ja innostavia hetkiä puhallinmusiikin parissa!

Helsingissä 3.9.2023

Sami Ruusuvuori
puheenjohtaja
Suomen Puhallinorkesteriliitto

Valtakunnalliset
puhallinpäivät
Hämeenlinnassa
15.–17.3.2024.

SPOL HALLITUS 2023

Puheenjohtaja, päätoimittaja
Sami Ruusuvuori, spol.pj(at)gmail.com,
040 5609308

Varapuheenjohtaja, nettisivut, some, PuhApp
Tiiu Tuominen, tiuu.tuominen(at)gmail.com,
040 9637701 (ei virka-aikaan)

Taloudenhoitaja, laskutus
Lassi Takanen, spol.talous(at)gmail.com,
040 7676237

Jäsenlehti, kansainväliset asiat, musiikkikustannus
Jukka Viitasaari, jukka.viitasaari(at)kolumbus.fi,
050 3233698

Some
Veera Karhu, veera.bear(at)gmail.com,
040 5647228

Some
Soila Takanen, soila.takanen(at)gmail.com,
040 5743173

Hallituksen jäsen
Arrigo Christian Blom, arrigo.blom(at)gmail.com,
0500 301620

Hallituksen jäsen
Juhani Valtasalmi, juhani.valtasalmi(at)gmail.com
050 5559880

Toiminnanjohtaja ja sihteeri
Mari Kaasinen spol.toiminnanjohtaja(at)gmail.com,
040 5530037
Jäsenrekisteri, tiedotus, ansiomerkit, koulutus,
nuottimyynti, musiikkikustannuksen sopimusasiat

Puhallinmusiikki.fi-lehti

Päätoimittaja: Sami Ruusuvuori
Toimittaja, sisällöntuottaja ja taitto: Jukka Viitasaari
Painopaikka: Keuruun Laatupaino KLP Oy

Aineistot seuraavaan lehteen 10.11.2023 mennessä
viitasaurus@gmail.com

ILMOITUSHINNASTO:

Takakansi 450 €

Sisäsivut:

1/1 300 €

1/2 200 €

1/4 120 €

1/8 75 €

Kolmesta peräkkäisestä 1/1 ilmoituksesta saa
neljännen ilmaiseksi.

Tarkemmat ohjeet spol.pj@gmail.com,

www.spolli.com

Kansikuva: Tanja Vienonen

SPOL tiedote

Kippariklinikka 2.0.

Puhallinorkesteriliiton puheenjohtajan **Sami Ruusuvuoren** isännöimässä keskustelutilaisuudessa etsitään ratkaisuja kapellimestareita askarruttaviin kysymyksiin. Seminaarin aiheina ovat muun muassa, mistä ja miten saadaan uusia soittajia, kuinka aktivoidaan perheet mukaan toimintaan, kuinka teen käsiohjelmat ja markkinoin konserttia kohtuullisella budjetilla, miten rakennan mielenkiintoisen konserttiohjelman, kuinka neuvottelen palkasta ja millaisen sopimuksen teen, mitä kaikkea pitää huomioida laulusolistien kanssa, miten rakennan sillan nuoriso- ja aikuisorkestereiden välille, kuinka pidän tehokkaan ja motivoivan harjoituksen ja niin edelleen.

Ruusuvuori kutsuu keskustelun alkuun asiantuntijan alustamaan aiheesta. Sen jälkeen keskustellaan ja vaihdetaan kokemuksia miten eri puolilla Suomea haasteet on ratkaistu. Tilaisuus on avoin kaikille puhallinsoittimien ja puhallinorkestereiden parissa toimiville ammattilaisille ja harrastajille. Ensimmäinen Kippariklinikka 2.0. järjestetään Joensuun konservatoriolla lauantaina 30.9.2023 klo 18.00–19.30. Osallistuminen on mahdollista myös etäyhteydellä (Zoom).

Ilmoittautumiset ja lisätietoja 1.9. alkaen: Puhapp.fi.
Mikäli osallistut keskusteluun etänä, laita asiasta tieto osoitteeseen spol.toiminnanjohtaja@gmail.com 28.9. mennessä.

Syyskokous Joensuussa

Tervetuloa Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen. Kokous järjestetään **lauantaina 30.9.2023 klo 16.00 Joensuun konservatoriolla** (Yliopistokatu 4).

Kokoukseen voi osallistua paikan päällä tai etäyhteyden välityksellä.

Kaikkia kokouksen (niin etänä kuin paikalle tulevia) osallistujia pyydetään **ilmoittautumaan etukäteen viimeistään keskiviikkona 27.9.2023 sähköpostitse toiminnanjohtajalle spol.toiminnanjohtaja@gmail.com**. Ilmoittautuneille lähetetään ennen kokousta nettilinkki, jolla kokoukseen voi osallistua. Ilmoitathan sähköpostiosoitteen, johon kokouslinkki lähetetään. Samaan sähköpostiin toimitetaan myös syyskokouksessa käsiteltävät asiakirjat sekä tarvittaessa äänestysohjeet. Linkki ja siihen liittyvä salasana ovat jäsenkohtaisia, eikä niitä saa jakaa muille. Ilmoittautumisen yhteydessä on **valtakirja toimitettava kuvatedostona** allekirjoitettuna.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Valitaan kaksi jäsentä hallitukseen erovuoroisten tilalle seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2024-2025 sekä yksi jäsen kaudelle 2024.

SPOL on Suomen suurin harrastajaorkesteriliitto. Liiton jäsenorkestereissa on n. 6000 soittajaa ja muuta toimijaa. Tätä joukkoa me yritämme yhdessä kasvattaa. Toivomme teiltä aktiivista yhteydenpitoa, ideoita ja näkökulmia liiton toimintaan ja osallistumista tapahtumiin.

SPOL tekee yhteistyötä ja vaikuttamistyötä muiden musiikkialan järjestöjen kanssa edistääkseen musiikin harrastustoimintaa Suomessa. Tuemme suomalaisia musiikin tekijöitä ja säveltäjiä kustannustoiminnan, sävellyskilpailujen ja nuottivälitystoiminnan avulla. Olette mukana 250 orkesterin yhteisössä, joten meidän ei tarvitse puhalttaa yksin!

Pidäthän jatkossa orkesterin yhteystiedot ajan tasalla. Yhteyssähköpostin, laskutusosoitteen ja lehden postitusosoitteen muutokset on hyvä ilmoittaa heti toiminnanjohtajalle. Hänen yhteystietonsa löydät viereiseltä sivulta.

Somessa:

Liity Facebook ryhmään:
www.facebook.com/groups/spolli

Seuraa liiton Facebook sivua:
www.facebook.com/Puhallinmusiikki/

@puhallinorkesteri on liiton Instagram tili

SISÄLLYS – Puhallinmusiikki.fi 3/2023

3	SPOL tiedottaa
5	Ruusuvuoren kynästä osa 3
6–8	Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon vauhti kiihtyy!
9	Puhallinmusiikin päivänä orkestereiden vauhti kiihtyi
10	Tahdit kohdallaan!
11	Sotilasmusiikin ja puhallinmusiikin vaikuttaja (Jyrki Koskisen muistokirjoitus)
12–13	Jyrki Koskinen myös harrastajien asialla
14	Puhallinmusiikki uuteen nousuun!
15	Vaskiakatemia aloittaa jälleen toimintansa
16–17	25 vuotta Puhuria
18	Lieksan Vaskiviikko 21.–28.7.2023 – Lohdun ja Toivon Vasket
19	Kvartaalin kantaesityksiä - Lauri Porra: <i>Tuubakonsertto</i>
20–21	Kansainvälisyys osana opetusta: Erasmus+ -liikkuvuudet musiikkioppilaitoksissa
22	Kevätpuhallus - yhteinen soittotapahtuma
23	Turuus'puhallettiin!
24	5 vinkkiä esiintymisjännitykseen
26	Toivon tuulet - yhteistyötä pääkaupunkiseudulla
27	Tunnelista kajahtaa!
28–30	Näin puhalletaan Saksassa
31	Kvartaalin kantaesityksiä - Jukka Viitasaari: <i>Speed Kills!</i>
32–33	Pakataan mukaan passi, hammasharja ja puhallinorkesteri – mitä ottaa huomioon orkesterimatkan suunnittelussa?
34–35	Imatran seurakunnan Soittokunnan juhlavuotta vietettiin juhlakonsertin jälkeen Espanjan Fugessa
36–37	Itätuuli Ruotsissa ja Ahvenanmaalla 4.–10.6.2023, matkapäiväkirja
38	Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri Kecskemétissä Unkarissa
39	Jäämereltä Nässylle: suomalais-norjalainen puhallinorkesterikonsertti
40–41	Meidän poikamme (JiiPee ja Lassi) maailmalla
42–45	'One of a Kind!' Finland's Rich Diversity of 'Special-Identity' Community Wind Bands
46–49	Teostovastaavan ABC (uusinta, Puhallinmusiikki 3/2028)
50	Välitetään musiikista, välitetään yhdessä tekijänoikeuksista
51	A New Flex Series for Finnish Wind Bands

Tunnelista kajahtaa sivulla 27.
Kuva: T anja Vienonen

Haluatko orkesterillesi useamman jäsenlehden?

Jäsenetuihin kuuluu jokaiselle jäsenelle yksi lehti, mutta lisälehtiä on mahdollista saada hintaan 35 €/lehden vuosikerta. Voit tilata samaan hintaan lehden myös esimerkiksi lahjaksi ahkeralle soittajalle suoraan kotiosoitteeseen.

Tee tilaus:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com.

Ruusuvuoren kynästä osa 3 Espanja

Samu Ruusuvuori

Tulevissa blogeissa käyn läpi puhallinorkesterin historiaa ja nykytilannetta maailmalla. Toivon näiden kirjoitusten myötä pystyvän tuomaan esille väläyksiä puhallinmusiikin historiasta ja nykytilanteesta sekä ohjelmistosta eri puolilta maailmaa.

Puhallinorkesterit kouluttavat itse soittajiaan

Espanjassa on paljon tasokkaita puhallinorkestereita. Eniten orkestereita löytyy Valencian ja Galician alueilta. Useimmista kylistä löytyy vähintään yksi orkesteri, jotka useimmiten ovat yli 100 soittajan kokoonpanoja; eräissä puhallinyhteisöissä on jopa tuhat jäsentä. Orkesteriyhdistys kouluttaa useimmiten soittajansa itse, mikä uskoakseni sitouttaa elinikäiseen musiikkiharrastukseen paremmin kuin musiikkiopistojärjestelmä. Ensimmäiset kaksi vuotta opiskellaan säveltapailua ja vasta sen jälkeen, yleensä kahdeksan vuoden ikäisenä, aletaan opiskella instrumentin kanssa. Nuoriso-orkesteriin, kuten yleensä myös Suomessa, pääsee mukaan heti ensimmäisen soittovuoden jälkeen.

Ammattimuusikot palaavat lomillaan kasvattiorkesteriinsä

Säveltäjänä ja tutkijana toimivan Gregory Fritzen (1954–) mukaan nykyisistä Espanjan ammattipuhallinsoittajista 80–90 prosenttia on kotoisin Valencian maakunnasta. Harrastaminen on hyvin sosiaalista, ja aikaa vietetään yhdessä myös harjoitusten ulkopuolella. Ennen ja jälkeen harjoituksen kokoonnutaan usein baariin syömään ja juomaan, ja samalla ruoditaan harjoituksia. Vahvasta siteestä yhteisöön kertoo myös, että hyvin usein ammattisoittajat palaavat lomillaan soittamaan kasvattiorkesteriinsä.

Omat konserttitalit

Puhallinorkestereilla on omia konserttisarjoja, joissa ne esittävät konserttimusiikkia. Sen lisäksi ne soittavat paraateissa, kaupungin juhlissa ja tapahtumissa. Kesäisin järjestetään useita kilpailuja, joista kuuluisin on *Certamen Internacional de Bandas de Musica*. Parhaimmat puhallinorkesterit ovat Llírian, Buñolin ja Culleran kaupungeissa, joissa jokaisessa on kaksi isoa puhallinorkesteria. Niillä on omat konserttitalit, harjoitustilat ja baarit. Orkesterit ovat kuin urheilujoukkueita kiihkeine kannattajineen. Vaikka orkesterit ovat isoja, niiden instrumentointi on selloja lukuun ottamatta samanlainen kuin muuallakin Euroopassa. Soittimia ja varsinkin klarinetteja on vain suhteessa paljon enemmän.

Banda Municipal de Barcelona

Espanjan harrastajapuhallinmusiikissa on erittäin korkea taso. Myös ammattiorkestereiden taso on korkea. Yksi parhaimmista puhallinorkestereista, mitä olen päässyt kuulemaan, on Banda Municipal de Barcelona. Se perustettiin vuonna 1886. Orkesterissa on nykyään 50 soittajaa, ja se konsertoi Barcelonan lisäksi eri puolilla Kataloniaa. Orkesterin tasosta kertoo, että kun Richard Strauss (1864–1949) kuuli heidän tulkintansa sinfonisesta runostaan *Tod und Verklärung*, hän halusi päästä tekemään orkesterin kanssa yhteistyötä. Strauss johti Banda Municipalia vuonna 1925, ja kaksi vuotta myöhemmin hän kutsui orkesterin kiertueelle Saksaan.

Ohjelmisto

Sinfonisten puhallinorkestereiden ohjelmisto koostuu Espanjassa yhä edelleen pitkälti transkriptioista. Vasta viimeiset 40 vuotta on alettu soittaa yhä enemmän alkuperäistä sinfoniselle puhallinorkesterille sävellettyä musiikkia. On harmillista, että useimmat maan kuuluisimmista säveltäjistä eivät ole tehneet teoksia kokoonpanolle, vaikka traditio on vahva. Valenciassa on myös perinne jäljitellä puhallinorkesterilla sinfoniaorkesteria mahdollisimman tarkasti. Monet orkesteritranskriptiot on vain suoraan siirretty sellaisenaan puhallinorkesterin soittimistolle. Ensimmäistä viulua soittaa ykkösklarinetti, toista viulua kakkosklarinetti ja alttoviulua kolmosklarinetti. Saksofonit yleensä vahvistavat alttoviulu- ja sellistemmoja. Principal-klarinetit soittavat yleensä orkesterin alkuperäisiä klarinettistemmoja. Baritonit ja tuubat soittavat sellojen ja bassojen osuudet useimmiten suoraan sello- ja kontrabassonuoteista.

Nykyään Espanjassa sävelletään paljon mielenkiintoista sinfonista puhallinmusiikkia. Ohessa muutama esimerkki espanjalaisesta puhallinmusiikista.

Rodrigo, Joaquín: [Adagio para Instrumentos de Viento](#) (1966)

Navarro, Oscar: [The Fly](#) (2014)

Alarcón, Luis Serrano: [Cello Concerto with Winds, Percussion and Piano](#) (2021)

Lisää teoksia löydät kotisivuiltani www.samiruusuvuori.com

Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon vauhti kiihtyy!

Ismo Vänskä in action!

Järvenpään Puhallinmusiikkiviikolla vauhti senkun kiihtyy. Arki rullaa jo tutuissa uomissa, ja ensi kertaa kurssille tulevat kulkevat konkarien jalanjäljissä. Kesäinen viikko tarjoaa harjoittelun, soittotuntien, orkesteriharjoitusten ja työpajojen lisäksi aikaa rennolle verkostoitumiselle. Kesäisillä musiikki-leireillä syntyneet ystävyssuhteet ovat musiikin lisäksi merkittävä osa kurssilta kotiin vietävässä kokemusrepussa.

Ensimmäinen leiripäiväni alkoi 05.00 aamukahvilla kotona Kangasvuoressa, tavarat olivat nästisti pakattuna oven suussa, auto tankattuna ja kutakuinkin kaikki tarvittava taustatyö tehtynä. Opettajilla oli oppilaslistat, aikataulut olivat paria tarkistusta vaille valmiit, ja oppilaat oli jaettu orkestereihin ja työpajoihin. Jo vähän yli yhdeksän aamulla oli minulla STEP-opiston vastaanotossa avainnippu kaulassa. Myös kaikki opettajat, ohjaajat ja oppilaat muistivat tulla etukäteen sovittuun aikaan paikalle ja pääsimme aloittamaan opettajien palaverilla. Lounaan jälkeen kokoonnuttiin kaikki yhteiseen lyhyeen infotilaisuuteen, jonka jälkeen opettajat sovittelivat soittotunteja tiukkaan päivärutiiniin.

Viikko sisälsi paljon orkesteriharjoituksia. Leirin kolme orkesteria eli Satumaiset, Menevät ja Järvenpään Puhallus harjoittelivat kaksi kertaa päivässä. Rytmikka- ja impro-work shopit olivat jossain välissä, monet ehtivät vielä soittotuntien lisäksi **Jussilan Outin** mainioon ohjaukseen harjoittelemaan pianon kanssa työn alla olevia musiikkikappaleitaan. Joskus oli jokaiselle ihan aiheellista vetäytyä hetkeksi omaan majapaikkaan tuumimaan omia ajatuksia ja viestittelemään ystäville ja perheenjäsenille, jotka eivät olleet vielä tajunneet lähteä mukaan soittamaan jotain soitinta. Siinä onkin kaikille projektia seuraavaksi vuodeksi: kun se kaverikin tulee mukaan, voi jutella paikan päällä ihan livenä.

Puhallinmusiikkia!

Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon orkesterien konsertti
su 16.7.2023 klo 18.00
Järvenpään kirkko

Satumaiset

Kapellimestari Marika Toivonen

Jack Bullock: Honor and Glory

Heli Seppälä: Maajussipussin possut

Timo Forsström: Onnenpoika

PMV Ensemble

Trad. sov Markku Viitasaari:

Rosé- balladi

Minna Turtiainen (fl), Päivi Saarinen (ob), Martta Luoma, Pekka Valkama, Anneli Rajala, Tarja From (kl), Päivi Hannula (tenorisax)
Marja Järvi (cor), Emilia Mäkin (bsn), Heikki Hannula (tenoritorvi)

Menevät

Kapellimestari Ismo Vänskä

Anita Lehto: Hurjat tulee!

Pyotr Il'yich Tchaikovsky, (arr. Robert Longfield)
March from Symphony No. 2

Harry Gregson-Williams (arr. Michael Sweeney)
The Chronicles of the Narnia

Gustav Holst (arr. Johnnie Winson)
Mars from The Planets

Hans Zimmer, Elton John (arr. Paul Lavender)
Selection from The Lion King

Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon vauhti kiihtyy!

Hiipakan Jennin luento kehotti meitä olemaan uteliaita pohtiessamme esiintymislavalle kipuamista. Soittaminen on syvälle ihmisen tunteisiin ja minuuteen juurtunut perin merkillinen tapa ilmaista itseämme. Toisaalta soittaminen on tekniikkaa, kehon hallintaa, nuotinlukua ja tulkintaa mutta yllättäen myös monia muita kuin älyllisiä ja kehollisia tunteita ja opittuja malleja sisältävä paketti. Näitäkin on hyvä joskus pohtia, vaikka ”mä vaan kelaan” on varmaan ihan paras asenne suhtautua koko hommaan.

Järvenpään kävelykadulla vierailtiin kaksi kertaa viikon aikana. Iltatorilla meidän Jäke Brass -vasikyhtye teki lähtemättömän vaikutuksen järvenpäläisyleisöön tempaisemalla settinsä viimeisenä Boney M. -hitin *Rasputin*. Heti encorena opettajien konsertissa illalla teos sai myös villit aplodit, ja **Viitalan Sakarin** rumpufillit saivat meidät paatuneimmatkin hihittelemään takarivissä. Toisella vierailulla lauantaina Jannella esiintyivät Puhallinmusiikkiviikon kaikki orkesterit. Ja mihinkäpä se konsertti olisi ollut luontevampaa lopettaa, kun **Okko Kivikatajan** vakuuttavalla johdolla julistaa, että **Vauhti kiihtyy!**

Oppilaskonsertit olivat hienoja osoituksia kurssilaisten halusta oppia ja soittaa yhdessä ja erikseen. Leirin orkesterien konsertti Järvenpään kirkossa oli niin sydäntä lämmittävän ihana, että ei voi muuta kuin lähettää vielä näin jälkikäteen suuret kiitokset kaikille, jotka olivat jotenkin osallisia noihin tunnelmiin.

8.–14.7.2024 on seuraavan Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon meiningit taas päällä. Seuraa ilmoittelua ja tule sinäkin fiilistelemään tämä ainutlaatuinen viikko fantastisen jengin kanssa. Kyllä se vaan on #kesänparasviikko!

Lara-Tuulia Hodges ja Lassi Takanen.

Järvenpään Puhallus Kapellimestari Okko Kivikataja

Markku Viitasaari: Global Winds
Ted Huggens: Air Poetique for Horn and Band
solisti Päivi Saarinen englannintorvi
Jerker Johansson: Minnen från Holmen
Hiroki Takahashi: From the Forest of Saariselkä

Kiitokset kaikille leiriläisille, huoltajille, STEP-opiston ruokalalle, Järvenpään seurakunnalle, Sykettä&Sinfoniaa ry:lle ja Keskisen Uudenmaan musiikkiopistolle yhteistyöstä.

Puhallinmusiikkiviikon opettajat:

Keijo Säikkä (huilu) Anna-Kaisa Pippuri (oboe)
Okko Kivikataja (kapellimestari Järvenpään Puhallus, klarinetti)
Kaisa Koivula ja Nora Niskanen (klarinetti)
Marika Toivonen (kapellimestari Satumaiset, fagotti)
Nanna Ikonen (rytmiikka, live-e, saksofoni)
Sikri Lehko (saksofoni)
Ismo Vänskä (kapellimestari Menevät, trumpetti)
Jenni Hiipakka (käyrätorvi)
Lassi Takanen (trumpetti, käyrätorvi)
Mizuho Kojima (pasuuna ja baritonitorvi)
Aleksi Saraskari (pasuuna, baritonitorvi tuuba)
Sakari Viitala (lyömäsoittimet)
Outi Jussila (piano) Elisa Soikkeli (kuvat, some, vapaa-ajan ohjaus)
Ohjaajat: Anne, Taina, Noora ja Julia
Yövalvoja Janne
Carita Sirkka (STEP-opisto, koulutuspäällikkö)
Sirpa Berg (SPOL, toiminnanjohtaja)

Teksti: Sirpa Berg

Kuvat Elisa Soikkeli

Moikkamoi ja kivaa alkanutta syksyä! (Miten olenkaan odottanut villapaitakelejä!) Sadepisaroiden täplittämän junan ikkunoiden läpi maisemia ihailee ja teille kirjoittelee **Elisa**, Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon somevastaava. SPOL:n kesän jäsenlehdessä kerrottiinkin tulossa olevasta kesän parhaasta viikosta. Nyt ollaan taas kärsivällisyyttä koettelemassa, kun tämän vuoden Puhallinmusiikkiviikko on pidetty ja ensi vuoden PMV:n alkuun aikaa vielä yli neljäkymmentä viikkoa... (Tämän tekstin ilmestyessä tosin jo hiukan vähemmän!)

Toimin Puhallinmusiikkiviikolla siis somevastaavana ja valokuvaajana nyt kolmatta vuotta. Napsin kuvia soittimista, orkesteriharjoituksista sekä konserteista, mutta myös vapaa-ajan tekemisestä ja yleisfiliksistä. Erityisesti TikTok-sovellusta hyödynsimme lyhyiden videoiden tekemiseen, mihin tänäkin vuonna sain myös leiriläisiä sekä "näyttelemään" että ideoimaan!

Puhallinmusiikkiviikon tunnelman ja ihanimmat hetket ovat ainakin minulle olleetkin erilaiset kohtaamiset leiriläisten kanssa! Menneen kesän mieleenpainuvimpia hetkiä olivat ainakin leiriläisten temppuilut kahden puun väliin pingotettua slacklinellä, lukuisten konserttien tunnelmat liikuttavista lyömäsoitinkappaleista aina vaskiyhtyeityktykseen sekä yhdessä soittamisen riemu, kun vaikeat pätkät orkesterikappaleissa rupeavat sujumaan! Kuten edellisessä lehdessä mainittiin, olen lukenut Puhallinmusiikkiviikoilla iltaisin myös iltasadun! Ehdotus taisi alunperin tulla viikon taiteelliselta johtajalta **Sirpa Bergiltä**, mutta iltasadun lukeminen on jo useampana vuonna ollut yksi iltojeni kivoimpia ja eniten odotettuja juttuja. Tänä vuonna luimme *Ronja Ryövärintytärtä*, ja iltasatuhetkillä oliikin aikaisempiin vuosiin nähden joskus melkein yleisöryntäys! (Jes!!)

Puhallinmusiikkiviikon tunnelmia ja ajankohtaista infoa löydät meidän somekanavista:

Instagram @jarvenpaanpuhallus
TikTok @jpuhallinmusiikkiviikko
Facebook @Järvenpään Puhallinmusiikkiviikko

Ehkäpä jossain vaiheessa kaikki kanavat löytyvät samalla nimellä, mutta toistaiseksi eivät!
Ottamiani kuvia voi bongata myös Puhallinorkesteriliiton uusilta nettisivuilta!
Kivaa syksyn jatkoa ja riemukkaita puhallinmusiikkihetkiä toivottelepi: Elisa Soikkeli

Järvenpään Puhallinmusiikkiviikon vauhti kiihtyy!

Turun työväenyhdistyksen soittokunta vauhdissa.

Puhallinmusiikin päivänä orkestereiden vauhti kiihtyi

Valtakunnallista puhallinmusiikin päivää vietettiin toukokuussa viikolla 20. Tämän vuoden teema ”Vauhti kiihtyy” innosti orkestereita toteuttamaan vauhdikkaita puhallinmusiikkitempauksia ympäri Suomea. Suomen puhallinorkesteriliitolle toimitetuista taltioinneista raadin (**Veera Karhu** ja **Tiiu Tuominen**) hurmasivat tällä kertaa erityisesti Vantaan musiikkiopiston puhallinorkestereiden sekä Turun työväenyhdistyksen soittokunnan tekemät videot.

Vantaan musiikkiopiston perinteisessä puhallinorkestereiden kevätkonsertissa puhallinorkesterit Vamos ja Buhallus yhdistivät voimansa *Vauhti kiihtyy* -kappaleen esityksessä. **Nelli Nikkasen** johtama suuri orkesteri teki vaikutuksen energisellä ja vauhdikkaalla soitolla, ja se tempaisi myös yleisön mukaan menoon. Erityisesti orkesterin saksofonistin **Juho Petaksen** taidokas soitto iski raadin sydämeen.

Turun työväenyhdistyksen soittokunnan videolla ”El Toro” paistaa orkesterin hyvä yhteishenki sekä tekemisen meininki. Kompakti porukka esittää kappaleen kapellimestari **Essi Raen** johdolla yhtenäisesti ja tyylinmukaisesti. Videolla vauhti totisesti kiihtyy, kun orkesterin koko kasvaa loppua kohden. Videon on kuvannut ja editoinut orkesterin puuhanainen ja somevastaava käyrätorvisti **Anna Sinkkonen**.

Palkinnoksi voittajat saivat nuottipaketin. Suomen Puhallinorkesteriliitto onnittelee voittajia! Suuri kiitos myös muille osallistujille: Riihimäen musiikkiopiston kvartetti, YSMO Brass & Quattro di Bothnia, Kuhmon kevätpuhallusorkesteri, Kotka-Haminan Uusi iloinen puhallinorkesteri sekä Rantasalmen Aikuisten viihdeorkesteri.

Teksti: Veera Karhu

Kuvat: Erik Marttinen & Anna Sinkkonen

Vamos ja Buhallus yhdistivät voimansa *Vauhti kiihtyy* -kappaleen esityksessä Nelli Nikkasen johdolla.

Tahdit kohdallaan!

Sami Ruusuvuori paljon hallitsijana.

Helsingin Musiikkitalolla tehtiin suomalaista puhallinhistoriaa, kun Kaartin soittokunta ja Helsingin poliisisoittokunta yhteiskonsertoivat tiettävästi ensimmäistä kertaa 15.5.2023.

Kun kaksi sinfonista ammattipuhallinorkesteria yhdistetään, oli lupa odottaa palkitsevaa ohjelmistoa. Ylikapellimestarien **Pasi-Heikki Mikkolan** ja **Sami Ruusuvuoren** johdolla tätä saatiinkin. Nykyisin poliisisoittokunnan cornosektiossa vaikuttava **Timo Forsström** sai kuuluville kaksi teostaan: muhkean aloitusnumeron *Commissarius* ja etenkin introltaan äärimmäisen kiehtovan *Rajalla*.

Martin Ellerbyn *Amphibiosity* nousi maihin täyteläisenä, mutta minun makuuni vähän liian makeutettuna. Moisia kuulee Midwestissä pakahtumiseen asti. Sitä vastoin WASBE-tuttuni Hubert Hochen *Reflection for Marimba* **Antti Ohenojan** mestarillisesti solisteeramana oli upeaa modernia sävelkieltä. Ei-sävelkorkeudellista korkeaa tasoa edusti **Oskari Auramon** luotsaama pirteä *Rumpusalutti*.

Saman firman sopraanosaksonisti **Heikki Summanen** tikkasi hienot soolot Anssi Tikanmäen *Maisemakuviin Suomesta*.

Gustav Holstin *Mars* oli minulle ja varmasti monelle muullekin konsertin kohokohta. Siinä tehot ja Merlin Pattersonin soitinnus sotivat kaikkien sinfonisen puhallinmusiikin ystävien puolella. TV:stä tutun juontajan **Jussi-Pekka Rantasen** sujuvat kolmikieliset infotuokiot kruunasivat tämän upean konsertin, jolle kaikki mukana olleet toivonevat jatkoa.

Teksti: Jukka Viitasaari

Kuvat: Puolustusvoimat / Lucas Laakso

Traditionaalisemman univormumusiikin ystävät pitivät varmasti unelmallisesti edenneistä *Finlandiasta*, *Sinitakkien marssista* ja *Jääkärien marssista*, vaikka vierelläni istuneet oloneuvostuneet musiikkiupseerit kurtistivatkin kulumiaan muutamille jääkärikaarituksille. *Niin kaunis on Helsinki* vältti hienon sovituksensa ansiosta paikallaan junnaamisen, eikä laulusolisti **Onni Lonka** vetänyt lonkalta.

Kutsuvieraspaikat olivat erinomaiset, suuri orkesteri erottui soitinryhmittäin kuin kokonaisvaltaisena äänimuodostelmana. Olin poliisisoittokunnan mainion bassopasunisti **Sakari Kekolan** tulilinjoiilla. Loistavaa muusikkoutta!

Reflection for Marimba & Antti Ohenoja

Sotilasmusiikin ja puhallinmusiikin vaikuttaja

Jyrki Koskinen 8.8.1964–1.5.2023

Puolustusvoimien entinen ylikapellimestari musiikki-everstiluutnantti **Jyrki Sakari Koskinen** (1964–2023) menehtyi Ruokolahdella 1.5.2023 nopeasti edenneen sairauden uuvuttamana. Hän oli 58-vuotias, syntynyt Tervakoskella 8.8.1964.

Kun Jyrkiltä kysyttiin, mistä hän oli kotoisin, hän vastasi olevansa Puuhamaasta. Tervakoski Oy:n saha sijaitsi nykyisen Puuhamaan paikkeilla, ja hänen isänsä työskenteli yhtiön palveluksessa. Jyrkin isä oli harrastajamuusikko, ja hän lainasi trumpetin tehtaan soitto-kunnasta. Trumpetista tuli Jyrkin pääsoitin. Soitto-oppilas koulutuksen jälkeen hän aloitti Kaartin soitto-kunnassa trumpetinsoittajana 19-vuotiaana vuonna 1983. Sotilasmusiikkikouluun Lahteen Koskinen siirtyi opetusupseeriksi 1986. Musiikkiupseerikurssilta hän valmistui 1993 sotilaskapellimestariksi.

1996 tuli siirto Mikkeliin, Savon Sotilassoittokunnan päälliköksi. Kiinnostus jazz-musiikkiin oli syntynyt jo kotona, ja Kaartin soitto-kunnassa soittaminen yhdessä Suomen parhaimmistoon kuuluvan trumpettisti Esko Heikkisen kanssa antoi sysäyksen Jyrkille kehittää Mikkeliissä alkanutta MILjazz-tapahtumaa, josta on tullut suosittu valtakunnallinen kiertue Puolustusvoimille. Mikkelin aikaa kesti vain pari vuotta, eikä nopea paluu Lahteen ollut ihan Jyrkin mieleen, koska hän näki, että annettavaa Mikkeliissä olisi vielä ollut. Sotilasmusiikkiala kuitenkin tarvitsi kehittäjää, kun Puolustusvoimien varusmiessoittokunta siirtyi Lahteen ja soitto-oppilas-koulutus lakkautettiin. Työskentely varusmiessoittokunnassa nuorten tulevien muusikoiden kanssa oli antoisaa. Nähdessään heitä myöhemmin suurilla lavoilla saattoi olla ylpeä, kun oli saanut olla osa monen hienon muusikon uraa. Sotilasmusiikkikoulun johtajana saavutuksia oli musiikkiupseerien koulutuksen saattaminen osaksi Sibelius-Akatemian koulutusta, minkä ansioista nykyiset sotilaskapellimestarit ovat musiikin maistereita.

Sotilasmusiikkikoulun jälkeen Koskinen toimi Rakuunasoittokunnan ja Kaartin soitto-kunnan päällikkökapellimestarina. Puolustusvoimien ylikapellimestarina hän toimi vuosina 2015–2020. Tehtävässä oli haasteensa, mutta nämä viimeiset virkavuodet olivat myös juhlaa juhlan perään, kun perättäisinä vuosina Suomi ja Puolustusvoimat täyttivät 100 vuotta ja sotilasmusiikki 200 vuotta.

Luottamustehtävät eri yhdistyksissä liittyivät puhallinmusiikkiin, sen koulutukseen ja kehittämiseen. Viimeisin projekti oli suunnitella ja toteuttaa marssikapellimestarien koulutus Puolustusvoimille.

Kaikkein tärkeintä Jyrkille oli puoliso **Katri** ja lapset. Laaja ystäväpiiri, johon kuuluu myös kansainvälisiä sotilasmusiikin tekijöitä, jäivät kaipaamaan ystävää.

Musiikin säveltäminen ja sovittaminen kulki koko uran aikana rinnalla ja niin kuin Jyrki totesi: Musiikin tekeminen on vaan niin hienoa!

Teksti: Pasi-Heikki Mikkola,
Puolustusvoimien ylikapellimestari ja
Jyrkin kurssiveli

Kuvat: Maarit Kytöharju ja
Tattoo Show 2015 Arto Väänänen

Jyrki Koskisen työurasta on laaja artikkeli Puhallinorkesteri-lehden numerossa 4/2020 ja hänen saamastaan Arvo Kuikka-palkinnosta numerossa 1/2021. (toim.huom.)

Sisu harjoittelee Lieksassa vuonna 2002, Jyrki Koskinen johtaa. Hän on myös keksinyt orkesterin nimen: "Sisu, yhtä kuin sinfoninen suomalainen".

Jyrki Koskinen myös harrastajien asialla

Toukokuussa menehtynyt ylikapellimestari **Jyrki Koskinen** teki merkittävän työuran Puolustusvoimissa, mutta unohtaa ei sovi sitä, että hän halusi edistää myös puhallinmusiikin harrastamisen mahdollisuuksia Suomessa. Hänen siirtyessään reserviin Suomen Puhallinorkesteriliitto muisti häntä liiton pienoislipulla hopealaatoin. Liiton silloinen puheenjohtaja Anu Koskinen kävi luovuttamassa lipun Helsingissä 18.12.2020, ja tuossa tilaisuudessa pitämästään puheesta (luettavissa alla) ilmenee Jyrki Koskisen monipuolinen toiminta harrastajien hyväksi.

Muutettuaan Ruokolahdelle työuran jälkeen Jyrki Koskinen osallistui aktiivisesti eteläkarjalaisten harrastajaorkestereiden toimintaan niin soittamalla trumpettia Imatran seurakunnan soittokunnassa ja lappeenrantalaisessa Montolan puhallinorkesterissa kuin toimien kapellimestarinakin. Hän perusti uuteen kotikuntaansa Ruokolahdelle Leijona Brass -kvintetin ja toimi tämän vaskiyhtyeen trumpettistina. Ainakin yksi tilaussävellyskin odotti vielä valmistumista. Kaikki tämä toiminta jäi harmittavasti kesken, hänellä olisi ollut vielä paljon annettavaa Etelä-Karjalan puhallinmusiikkielämälle.

Jyrki Koskinen oli Suomen Puhallinorkesteriliiton henkilöjäsen, ja hän toimi useissa liiton vuosikokouksissa puheenjohtajana.

Kymi Brass 2004 Kymi Brass Band:n johtajanaan Jyrki Koskinen.

Jyrki Koskinen myös harrastajien asialla

Pienoislipun luovutus 18.12.2020, Helsinki

“Hyvä Jyrki, Sinulla on alkamassa uusi vaihe elämässäsi nyt kun pitkä ja ansiokas virkaurasi Puolustusvoimissa on päättymässä. Olet saanut viime aikoina vastaanottaa ansaitusti useita merkittäviä huomionosoituksia liittyen työhösi sotilasmusiikin saralla.

Vaikka työsi on ollut johtaa ammattisoittokuntia, et ole rajoittanut tekemisiäsi vain Puolustusvoimien sisällä tapahtuvaan toimintaan, vaan olet koko ajan katsonut avarasti ympärillesi ja huomioinut myös harrastajapuhallinorkesterikentän sekä toiminut sen hyväksi. Tästä syystä Suomen Puhallinorkesteriliitto haluaa myös muistaa Sinua.

Valtakunnallisten puhallinpäivien pääjärjestäjänä olet ollut kolme kertaa, ja siinä roolissa olet tuonut konkreettisesti ammattimuusikot ja harrastajasoittajat yhteisen asian äärelle. Puhallinpäivien osalta olet myös tuonut esiin paljon kehitysideoita, joihin puhallinorkesteriliitto on tarttunut ja haluaa niitä nyt viedä eteenpäin. Sotilaskapellimestarina olet toteuttanut itse yhteistyöprojekteja harrastajaorkestereiden kanssa sekä kannustanut kaikkia sotilassoittokuntia tällaiseen yhteistoimintaan, mikä lähentää koko puhallinmusiikkikenttää toisiinsa ja huomioi myös nuoret soittajat, mikä on ollut tärkeää rekrytointeja silmällä pitäen. Samoin toiminnastasi sotilasmusiikkialan koulutuksen ja kouluttautumismahdollisuuksien kehittäjänä on hyötynyt myös harrastajamusiikkikenttä, kun sotilasmuusikot ovat oman työnsä ohella opettaneet eri musiikkiopistoissa ja toimineet harrastajaorkestereiden kapellimestareina ympäri Suomea ja siten välittäneet saamiaan oppeja eteenpäin.

Harrastajaorkestereiden ja yksittäisten soittajien verkostoitumismahdollisuuksia olet ollut edistämässä, kun olet ollut perustamassa mm. Sinfonista puhallinorkesteri Sisua ja Helsingin Puhallinmusiikkiyhdistystä sekä liittotasolla kutsumalla puhallinorkesteriliiton edustajia Puolustusvoimien ja sotilassoittokuntien järjestämiin tilaisuuksiin.

Liiton julkaisema Puhallinorkesteri-lehti on osaltaan tehnyt sotilasmusiikkisektorin toimintaa näkyväksi harrastajien suuntaan, ja tässä yhteistyössä Sinä Jyrki olet ollut merkittävänä apuna antamillasi haastatteluilla, juttuvinkeillä ja tiedonannoilla.

Olipa kyse mistä tahansa puhallinmusiikkiin liittyvästä asiasta, Sinulla on aina ollut avoin ja kiinnostunut suhtautuminen asiaan ja olet aktiivisesti osallistunut käytyihin keskusteluihin. Sinulla on taito nähdä suuret linjat ja tuoda esiin niin rakentavaa kritiikkiä, parantavia muutosehdotuksia kuin uusia avauksiakin. Sinulla on ollut aito halu kehittää koko Suomen puhallinmusiikkitoimintaa.

Suomen puhallinmusiikkiväki – tai puhallinuskovaiset kuten Sinä olet sanonut – tuntee Sinut kuitenkin parhaiten musiikin välityksellä eli tekemiesi sävellysten ja lukuisten sovitusien kautta ja niin tulee varmasti olemaan myös jatkossa.

Sen sijaan, että laittaisit nyt reserviin siirtyessäsi niin sanotusti “pillit pussiin”, Sinä toimitkin päinvastoin: trumpettisi on alkanut jälleen soida ja olet kertonut haluavasi ottaa aikaa säveltämiselle ja musiikille muutenkin. Läksiäiskonserttiesi Traveler-teema saa tällä tavoin jatkoa, kun matkasi musiikin parissa jatkuu ja musiikkisi tulee soimaan eri orkestereiden soittamana myös tulevaisuudessa.

Uskon, että Sinulla on eri tahojen viirejä jo melko mittava kokoelma ja omasta mielestäsi jo aivan riittävästi, mutta siitä huolimatta minulla on Suomen Puhallinorkesteriliiton puolesta sen puheenjohtajana ilo saada luovuttaa Sinulle tämä liiton pienoislippu hopealaatalla kiitokseksi tekemästäsi erittäin arvokkaasta työstä suomalaisen puhallinmusiikin hyväksi sekä toivottaa antoisia päiviä reserviin! “

Anu Koskinen
puheenjohtaja, Suomen Puhallinorkesteriliitto ry

Kuvat: Minna Kajander,
Kymi Brassin arkisto ja Tarja Hietamäki

Puhallinmusiikki uuteen nousuun!

Elokuun viimeisenä viikonloppuna 26.8.2023 kokoontui Taideyliopiston Kallio-Kuninkalan toimipisteeseen Järvenpäähän viitisenkymmentä aktiivista puhallinmusiikin vaikuttajaa. Sibelius-Akatemian koollekutsumassa seminaarissa oli mukana aktiivinen joukko soitonopettajia, muusikoita, kapellimestareita ja rehtoreita ympäri Suomen. Viime aikoina on yhteisenä huolena ollut puhallinsoittajien vähenevä määrä niin perus- kuin ammattiohinnoissakin. Ikäluokat pienenevät, ja tulevaisuudessa tullaan kokemaan suurta soittajapulaa niin ammattiorkestreissa kuin harrastajapuolenkin orkestreissa ja muissa puhallinkokoonpanoissa.

Sibelius-Akatemian opettajien **Pasi Pirisen**, **Harri Mäen** ja **Petri Alangon** Järvenpäässä organisoiman Puhallinmusiikki uuteen nousuun -seminaarin ohjelmassa oli erittäin mielenkiintoisia ja aiheiltaan monipuolisia alustuksia. Päivä oli jaettu kolmeen osioon, joista ensimmäinen oli soitonopetuksen toimivat käytännöt. Siinä alustivat **Hanna Patana** soitonopetuksesta lapsen näkökulmasta ja **Päivi Kiljala** ryhmäopetuksesta yksilöopetuksen tukena. Toisessa osiossa keskityttiin puhallinorkesterin merkitykseen motivoijana. Kuulimme **Anne Kankareen** kertovan puhallinorkesterin johtajan työnkuvasta sekä puhallinorkesteripolusta Kotkassa. **Sami Ruusuvuori** esitteli, millainen on Suomen puhallinorkesterikenttä tällä hetkellä, ja viimeisessä osiossa **Rea Metsähonkala** kertoi synergiasta tapahtumatuotannossa. Tästä esimerkkeinä saimme tietoa viime vuonna järjestetystä Finnish Flute Festivalista ja loppuvuodesta 2023 järjestettävästä Nuori Huilisti -kilpailusta. Osiossa nostettiin esille näiden kilpailujen, tapahtumien ja musiikkileirien merkitys innostuksen säilymisessä ja lisäämisessä.

Tämä seminaari oli selkeästi paikallaan. Alustukset herättivät todella vilkasta keskustelua, ja kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että meistä jokaisen on nyt käärittävä hihat ja tartuttava toimeen, mikäli haluamme kuulla puhallinmusiikkia myös tulevaisuudessa. Yhteistyötä, verkostoitumista, koulutusta, näkyvyyttä ja tunnettavuutta on lisättävä, ja siihen tarvitaan todellakin meitä kaikkia. Tässä seminaarissa ehdimme vain raapaista pintaa, mutta jatkoa seuraa. Tämä joukko tapaa seuraavan kerran tammikuun 2024 loppupuolella Musiikkitalolla

Helsingissä ja maaliskuun puolivälissä 2024 puhallinpäivillä Hämeenlinnassa.

Seminaaripäivä oli siis kaikilta osiltaan menestys: aktiivista väkeä oli hyvin mukana, tapasimme viihtyisässä Kallio-Kuninkalan miljöössä, keskustelujen lomassa saimme nauttia hyvästä ruuasta ja seurasta. Päivän päätteeksi kuului useamman osallistujan suusta: "Oli kyllä mahtava päivä. Huikkea pöhinä. En malta odottaa, kun seuraava tapaaminen on vasta tammikuussa."

Kiitos järjestelytiimin jäsenille sekä koko "jengille". Oli ilo ja kunnia olla osa tätä porukkaa. Seuraavaa kokoontumista odottaen... Rakkaudesta lajiin...

Teksti: Mari Kaasinen
Suomen Puhallinorkesteriliitto ry
Toiminnanjohtaja
Kuvat: Petri Alanko ja
Sami Ruusuvuori

Anne Kankare

Vaskiakatemia aloittaa jälleen toimintansa

Vaskiakatemia on valmennusryhmä, joka on tarkoitettu erityislahjakkaille nuorille, jotka harjoittelevat soittoa tavoitteellisesti. Vaskiakatemian tavoitteena on luoda inspiroiva ja kannustava oppimisympäristö, jossa nuoret oppivat mestarikurssien opettajilta sekä toisiltaan. Opetusperiodoissa oppilaat saavat yksityistunteja, osallistuvat yhteissoittoon sekä saavat tietoa niin fyysisestä kuin henkisestä hyvinvoinnista. Vaskiakatemia tarjoaa tietoa ja monipuolisesti harjoituksia psyykkisen valmentautumisen osa-alueista periodien aikana. Suomen Kulttuurirahasto rahoittaa Vaskiakatemian toimintaa.

– Vaskiakatemia toimi edellisen kerran vuosina 2012–15, ja silloin toiminnan piirissä oli lähes 100 nuorta vaskisoittajaa. Nyt konsepti on hieman toisenlainen, ja se on yhteneväinen muiden soitinakatemioiden toiminnan kanssa, kertoo Vaskiakatemian toiminnanjohtaja, tuubisti **Harri Lidsle**.

– Jousiakatemit ja Nuorten pianoakatemia yhdistettiin kesän 2023 aikana saman Soitinakatemit ry. -kattoyhdistyksen alle, kertoo käyrätorvisti **Tanja Nisonen**, joka edustaa Vaskiakatemiaa Soitinakatemitin hallituksessa.

Kuten muutkin soitinakatemit, Vaskiakatemia on suunnattu tavoitteellisesti soittoa harjoitteleville lapsille ja nuorille. Tavoitteena on isommille oppilaille pääsy ammattiopintoihin. Nuoremmille oppilaille Vaskiakatemia toimii kannustimena jatkaa tavoitteellista soittoharjoitusta.

– Nyt haemme Vaskiakatemiaan n. 20 erityislahjakasta nuorta mukaan Vaskiakatemian toimintaan, kertoo Tanja Nisonen. Vaskiakatemia järjestää yhteistyössä eri musiikkioppilaitosten kanssa syksyn 2023 ja alkukevään 2024 aikana seitsemän tapahtumaviikonloppua, joiden aikana valitaan soittajat mukaan loppukesästä 2024

alkavaan varsinaiseen toimintaan. Viikonloppuja järjestetään 16.–17.9.2023 Mikkeliissä, 23.–24.9.2023 Turussa, 18.–19.11.2023 Lahdessa ja 25.–26.11.2023 Kuopiossa. Kevään 2024 paikkakunnat ovat Pori ja Tampere, joiden päivämäärät tiedotetaan myöhemmin.

Nuoren ei tarvitse osallistua kaikkiin syksyn 2023 ja alkukevään 2024 tilaisuuksiin, koska ne ovat sisällöltään hyvin samankaltaiset ja tilaisuuksien tarkoitus on kartoittaa mukaan valittavat soittajat.

– Tätä erityislahjakuus-asiaa ei kannata jäädä liiaksi miettimään, että voiko osallistua. Jos nuori on innokas ja motivoitunut, se on jo lahjakkuutta, joten mukaan vain rohkeasti, kannustaa Tanja Nisonen.

Vaskiakatemian tuottajana toimii **Elisa Majamaa** ja hän kertoo Vaskiakatemian kustannuksista, että varsinaisen Vaskiakatemian toiminnan alettua nuorille järjestetään majoitus ja ruokailu opetusperiodien ajalle. Matkakustannuksista tulee lähtökohtaisesti huolehtia itse, tapauskohtaisesti tilannetta voidaan pohtia yhdessä. Opetusperiodoista peritään pieni omavastuumaksu, joka kattaa majoituksen ja ruokailun. Hakuvaiheessa kaikista kuluista tulee huolehtia itse.

– Edellisen Vaskiakatemian toiminnan opiskelijoista lähes kymmenellä on vakituinen orkesterikiinnitys ja toista kymmentä vaskimuusikkoa toimii aktiivisina freelancereina, kertoo Harri Lidsle.

– Olen kerännyt uusia nettisivuja varten Vaskiakatemian alumneilta cv- tietoja, ja on ollut erittäin ilahduttavaa luke, miten he ovat kokeneet Vaskiakatemian olleen tärkeä tekijä uravalinnassa. Yhdessäolo ja yhteissoitto samanhenkisten nuorten kanssa on ammatin lisäksi poikanut elämänmittaisia ystävyssuhteita, kertoo Tanja Nisonen.

Teksti: Tanja Nisonen

Kuva: Riku Isohella

25 vuotta Puhuria

Gradian puhallinorkesteri Puhuri juhli 25-vuotista taivaltaan juhlakonsertilla lauantaina 13.5.2023 Suomalaisella musiikkikampuksella Jyväskylässä. Puhuri-orkesterin nykyisessä muodossaan perusti käyrätorvensoiton opettaja **Anu Pihl**. Orkesteria ovat johtaneet Pihlin lisäksi **Kirsti Keihäsvuori** (ent. Korpela), **Markku Renko**, **Mikko Karjalainen** ja **Ilpo Soikkeli**. Nykyinen kapellimestari **Lassi Takanen** on ollut tehtävässään syksystä 2022 lähtien.

Puhurissa soittaa eri-ikäisiä, opinnoissaan jo pidemmällä olevia puhallin- ja lyömäsoittajia, ja sen vahvuus on tällä hetkellä noin 25 soittajaa. Juhlakonserttiin saatiin avustajia Puhkupilleistä, ja kahdessa viimeisessä kappaleessa lavalle saapui myös Puhurin entisiä soittajia eri vuosikymmeniltä. Parhaimmillaan lavalla olikin reilusti yli 50 soittajaa.

Juhlakonsertissa kuultiin monipuolisesti musiikkia eri tyylilajeista sekä suomalaisilta että ulkomaisilta säveltäjiltä. Konsertin ainoan solistinumeron esitti itse kapellimestari Takanen Romeon ja Julian melodioin. Lisäksi konsertissa muistettiin pitkän uran puhallinmusiikin parissa tehnyttä **Tapio Asikaista**, joka pääsi konsertin myötä nauttimaan ansaituista eläkepäivistä.

Juhlakonsertin jälkeen voitaneen todeta, että Jyväskylässä puhallinmusiikin saralla vauhti kiihtyy. Jatkoa seuraa.

Teksti ja kuva: Niina Sapattinen

Pikakelauksella Puhurin alkuhistoriaa

Lehtijutussa "Puhallinorkesteriin etsitään lapsia" (KSML 28.8.1994) aloitteleva nuorisopuhallinorkesterinjohtaja **Anu Pihl** toteaa, että "tavoitteena on saada orkesteriin noin 20 lasta" ja "virittää pysyvä orkesteritoiminta Jyväskylässäkin". Kuinka väärässä ja oikeassa olinkaan! Kaikkien yllätykseksi nuorisopuhallinorkesterin tiedotustilaisuuteen 30.8.1994 ilmaantui noin 70 innokasta lasta, joista muodostettiin kaikkiaan 53 (!) soittajan alkeisorkesteri. Nyt lähes 30 vuotta myöhemmin voimme nähdä ja kuulla, että nuorisopuhallinorkesteritoiminta edelleen "pysyy" ja kukoistaa Jyväskylässä.

Ensimmäisen lukuvuoden aikana amerikkalaisen kouluorkesterin mallilla järjestetty alkeisorkesteritoiminta, jolle vakiintui suomalainen nimi "puhallinorkesterikoulu", pyörytti hienosti käyntiin muun muassa Jyväskylän Työväenyhdistyksen tuella. Orkesterin debyyttikonsertti pidettiin 19.12.1994, ja keväällä konsertoitiin jo täydellä höökillä. Orkesteria saapui kouluttamaan "Amerikan kummisetä" **Paul Niemistö**, joka oli Suomen Työväen Musiikkiliiton kesäleireillä tuonut amerikkalaisen koulupuhallinorkesterin oppeja Suomeen ja jonka vieraana olin opintomatkaillut Minnesotassa syksyllä 1994.

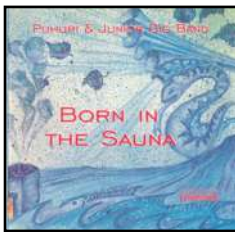
OHJELMA	
Jan de Haan: A Discovery Fantasy	Johdanto - Rondeau - Intermezzo - Finale
Anni Hautala: Mesikämmen (Ursus arctos)	
Maurice White - Al McKay - Allee Willis: September	sov. Paul Murtha
Steven Reineke: The Witch and the Saint	
Petri Juutilainen: Tuure Tupsukorva (Lynx lynx)	
Matti Ruohonen: Vauhti kiihtyy	sov. Antti Nissilä
Väliaika	
Robert W. Smith: The Great Steamboat Race	
Nino Rota: A Time for Us	(Franco Zeffirellin elokuvasta Romeo and Juliet)
	sov. Timo Forsström
Timo Forsström: Sons of The Midnight Sun	
Barry Manilow: Copacabana	sov. Johan de Mey
Jean Sibelius: Finlandia op. 26	sov. Arvo Kuikka

Pikakelauksella Puhurin alkuhistoriaa

Myös **Päivi Pyymäki** toi oman joukkionsa, Tampereen Työväenyhdistyksen nuorisosoittokunnan, vierailulle yhteiskonserttiin. Päivin työtä nuorisopuhallinorkestereiden parissa olin seurannut ja ihaillut opiskeluvuosinani Tampereen konservatoriossa.

Suorastaan rakettimaisen startin jälkeen seuraavana lukuvuonna 1995–1996 pyöritin jo kolmea eritasoista nuorisopuhallinorkesteria sekä Huhtasuon kouluorkesteria. Orkestereissa oli tuolloin mukana yhteensä jo yli 100 soittajaa. Seuraavina vuosina orkesterit toimivat 3–4 tasolla (A, B, C, alkeisorkesteri) sekä Huhtasuolla. Huhtasuon orkesteritoiminta siirtyi syksystä 1997 **Harri Koiviston** osaaviin käsiin. Vuosituhannen vaihteessa orkesterien aakkosnimet vaihtuivat vihdoinkin parempiin: Puhuri, Pikkupuhkut ja Desipeliitit. Moni oli ihmetellyt, minkälaisia mahtavat olla A-, B- ja C-puhallimet...

Nuoriso-orkesterien kehittäminen silloisella laajuudella ja tasolla ei olisi ollut mahdollista ilman osaavia ja omistautuneita soitonopettajia. Erityisen läheisenä työtoverina mainittakoon **Sirpa Berg**, joka jakoi kanssani myös orkesterien vetovastuuta ja muun muassa toimi matkanjohtajana A-puhallinorkesterin (Puhurin) legendaarisella esiintymismatkalla Euroopan nuorison musiikkifestivaaleille Barcelonassa 1998. Puhallinorkestereilla oli myös oma vanhempainyhdistyksensä, JMO:n puhaltajien tuki ry, mikä toimi vuosina 1997–2003.

Tärkeä osa nuoriso-orkesteritoimintaa oli tietenkin säännölliset esiintymiset, joita orkesterit tekivät yhteensä 30–45 esiintymisen vuositahdilla sekä musiikkiopiston omissa että seutukunnan muissa tilaisuuksissa. Esimerkiksi kaupungin järjestämistä veteraanipäivän juhlista ja JTY:n vuosittaisista äitienpäiväkonsernteista A-salilla tuli orkestereille mieluisia ja arvokas traditio. Erityisellä lämmöllä muistan täysiä katsomoita vetäneet syksyiset lastenpäiväkonsernit, joita teimme vuosina 1997 ("Siltasali soi ja tanssii"), 1998 ("Taivaankappaleita") ja 1999 ("Born in the Sauna"). Näissä poikkitaiteellisissa konserteissa teimme yhteistyötä Tanssiopisto Saran ja Jyväskylän maalaiskunnan kuvataidekoulun osaavien ja luovien oppilaiden ja opettajien kanssa, ja **Jukka Viitasaari** hääri hovisäveltäjänä.

Muutenkin Jukka Viitasaaresta tuli tärkeä yhteistyökumppani. Hänen ensimmäinen sävellyksensä musiikkiopiston puhallinorkestereille oli *Pikkupuhkut*, joka kantaesitettiin joulukonsertissa 1995. Pelkästään kantaesityksiä Jukan teoksista kertyi vuosien varrella viitisentoista, esimerkiksi hänen (toistaiseksi) kansainvälisesti tunnetuin teoksensa *Bosporilaisten marssi* (1999). Näistä Jukan kappaleista syntyi lopulta *Born in the Sauna* -CD-levyllinen, jonka Puhuri ja Junior Big Band julkaisivat vuonna 2000.

Erityistä nostetta toimintaan toivat jokavuotiset viikonloppuleirit Vesalan leirikeskuksessa sekä osallistumiset erilaisiin valtakunnallisiin tapahtumiin (mm. Kuhmon Kevätjuhlat 1997 ja 1998, Ylivieskan Puhkupäivät 1999 ja 2000, SML:n Valtakunnallinen orkesteri- ja kamarimusiikki-tapahtuma 1997 ja 2000 sekä Nuorison taidetapahtuma 1998). Suomen Työväen Musiikkiliiton vapputervehdyksen kävimme soittamassa presidentti Tarja Haloselle vappupäivänä 2001.

Jyväskylän vuosien jälkeen olen johtanut montaa muutakin nuorisopuhallinorkesteria, mutta "esikoisella" ja sen soittajilla on sydämessäni erityinen sija. Työ kasvatti varmasti yhtä lailla johtajaa kuin soittajia. Ja edelleenkin olen sitä mieltä, että orkesteritoiminta on hienoimpia asioita, mitä voimme musiikkioppilaitoksissa tarjota.

Puhuria Linnanmäellä vappuna 2000.

**Yhteisistä vuosista kiittäen ja sydämellisesti onnitellen,
Anu Pihl, orkesterinjohtaja vuosina 1994–2003 (kuvat Anun arkistosta)**

Yhtyekurssin johtaja Teemu Salmi
ja SUURYhtye!

Lieksan Vaskiviikko 21.-28.7.2023 – Lohdun ja Toivon Vasket

Lieksan Vaskiviikko on Pohjoismaiden suurin vaskimusiikkifestivaali, jonka teemana oli tänä vuonna lohdun ja toivon vasket. Lieksan Vaskiviikko sisältää musiikkikursseja, instrumenttiopetusta niin mestarikursseilla kuin perusopetuksessakin, kansainvälisen kilpailun ja korkeatasoisen konserttisarjan sekä pihasoittoja eri puolilla Lieksaa. Yksi kursseista on Lieksan Vaskiviikon yhtyekurssi. Yhtyekurssille voi osallistua valmiilla vaskikokoonpanolla tai yksittäisenä soittajana, jolloin pääsee mukaan yksittäisistä kurssilaisista muodostettavaan yhtyeeseen. Yhtyekursssia johtaa **Teemu Salmi**, ja sen kouluttajina olivat tänä kesänä **Anna-Leena Lumme** ja **Tomi Nietula**. Yhtyekurssin festivaaliavustajana ja somevastaavana toimi **Yvonne Häkkinen**.

Sekä yhtyekurssin että perusopetuksen pääpaikkana toimi jo edellisen vuoden tapaan Lieksan keskustan tuntumassa sijaitseva Brahea-kampus. Omien kouluttajien lisäksi yhtyeitä ohjaamaan saapuivat maailmankuulujen Seraph Brassin sekä A4 Brass Quartetin huippuartistit, jotka esiintyivät myös Lieksan Vaskiviikon konserteissa. Lisäksi kursilla toimi kaikille kurssilaisille tarkoitettu SUURYhtye ja instrumenttikohtaisia vaskiryhmiä.

Yhtyeet esiintyivät päivittäin ympäri Lieksaa tapahtuvissa pihasoitoissa. SUURYhtye kävi soittamassa pihasoiton Lieksan kirkon puistossa. Yhtyekurssi huipentui perjantaina 28.7. päätöskonserttiin, jossa esiintyivät kaikki yhtyeet. Kurssilla kuultiin muun muassa **Jukka Viitasaren** säveltämää ja sovittamaa musiikkia sekä Teemu Salmen sovituksia tutuista yleisönkin mukaansa tempaavista kappaleista.

Yhtyekurssin kantavana ajatuksena on, että kaikille pyritään löytämään mielekästä ja oman soittotason mukaista tekemistä. Lieksan Vaskiviikon yhtyekurssi ja sen tekijät toivottavat kaikki tervetulleiksi jälleen ensi kesänä!

Teksti ja kuvat: Yvonne Häkkinen
Kuvassa oikealla: Tomi Nietula (vas.),
Anna-Leena Lumme, Yvonne Häkkinen ja Teemu Salmi.

Yksittäisten kurssilaisien ohjaaja Tomi Nietula johtamassa.

Kvartaalin kantaesityksiä

Lauri Porra: *Tuubakonsertto*

Lauri Porra: –*Tuubakonserttoni* on kaksiosainen. Säveltäessäni konserttoa ajattelin, että minulle on tärkeää kirjoittaa sellaista materiaalia, mikä toimisi nimenomaan hyvin tuuballa soitetuna. Olen bassokitaralle ja orkesterille kirjoittaessani usein sen haasteen edessä, miten tyypillisesti matalalla säestävä soitin saadaan toimimaan solistisessa roolissa ilman, että se menettäisi karakterinsa ja vahvuutensa.

Ensimmäinen osa alkaa lyyrisesti. Harmoniarakennetta kuljettaa pääteeman nelisointuharmonia, joka nousee ja laskee pienissä ja suurissa tersseissä ylös- ja alaspäin tuoden teokseen unenomaista tunnelmaa sekä kehittyen myöhemmin jazzahtavaksi valssiiksi. Nopeampi toinen osa lähtee rävakämmin käyntiin, ja siinä tuuba toivon mukaan pystyy esittämään myös ketteränä melodiasoittimena. Kolmeen ja neljään ristikkäin menevän finaalin jälkeen codassa palaamme hetkeksi ensimmäisen osan unenomaiseen tunnelmaan.

Teos on omistettu kahdelle elämäni vaikuttaneelle tuubistille, **Markku "Roope" Isomäelle** sekä **Petri Keskitalolle**, jotka molemmat ovat siirtyneet ikuisuuteen. Markun inspiroiva työ Rempsetti-yhtyeessä niin tuubistina kuin sovittajana ja orkesterinjohtajana toimi minulle yhtenä ensimmäisenä musiikillisenä esikuvanani. Petrin virtuoottinen raja-aidoista piittaamaton lähestymistapansa tuubaan oli suuresti inspiroivaa, ja kokemukseni mukaan koimme toisemme jossain määrin hengenheimolaisiksi epätavallisena tuubistina ja bassokitaristina. Nämä molemmat loistavat taiteilijat siirtyivät ikuisuuteen sävellyksen kirjoitusaikana, ja suru-uutiset vaikuttivat teoksen sisältöön. Ei kuitenkaan toivon mukaan surua tuoden vaan elämää juhlistaen ja kiitollisuutta kokien. Soittakamme niin kauan kuin meistä ääntä lähtee!

Teos on Lieksan vaskiviikkojen tilausteos, ja sen kantaesityksi **Harri Miettunen**. Orkesterina toimi Suomen Puhallinsinfonikot **Marjo Riihimäen** johdolla.

Tuubasolisti **Harri Miettunen**: –Tapasimme **Lauri Porran** kanssa ja soitin hänelle Sibeliuksen Nocturnen *Belzazarin pidoista* ja John Williamsin *Jabba the Huttin*. Siitä hän lienee saanut kuvan, millainen soittaja olen. Konsertto on siten minulle räätälöity – ei mitenkään vaikea, mutta se sisältää kaunista melodiaa pohjautuen aikaisempaan kappaleeseensa *Memento* muistaakseni Saatuaani vihdoinkin nuotit olin innoissani: tuntui, että tuubakirjallisuus nousee uudelle tasolle – no, onhan niitä hienoja biisejä, mutta tämä oli se fiilis. Toinen osa ruokkii erityisesti sitä mielikuvaa.

Kantaesitys oli 26.7.2023 Lieksan Vaskiviikolla.
Suomen Puhallinsinfonikkoja johti Marjo Riihimäki.
Säveltäjä vasemmalla, solisti oikealla.

2 Lauri Porra: Tuba Concerto – I – Tuba (Solo)

27 a tempo

30

33

35

38

Lauri Porra: Tuba Concerto – I – Tuba (Solo)

44

46

48

50

51

7

52-58

Erasmus+ hankkeet yleissivistävälle koulutukselle:

Lyhytkestoinen liikkuvuushanke (KA122-SCH):

- Kesto 6-18kk
- Avustus matka-, oleskelu- ja organisointikuluihin
- Avustuksen määrä vaihtelee tarpeen mukaan
- Seuraava haku keväällä 2024 (1 haku vuosittain)

Yhteistyöhankkeet:

A. Pienimuotoinen kumppanuushanke (KA210-SCH)

- Kesto 6-24kk
- Vähintään 2 organisaatiota, 2 eri maasta
- Yhteistyötä aloittelevat organisaatiot
- Avustus 30 000€ / 60 000€
- Seuraava haku 4.10.2023 mennessä (2 hakua vuosittain)

B. Kumppanuushanke (KA220-SCH)

- Kesto 12-36kk
- Vähintään 3 organisaatiota, 3 eri maasta
- Koulutuksen kehittäminen kansainvälisten kumppanien kanssa (esim. opetusmateriaalin tai koulutuskokonaisuuksien tuottaminen)
- Avustus 120 000€ / 250 000€ / 400 000€
- Seuraava haku keväällä 2024 (1 haku vuosittain)

Erasmus+ -ohjelma tarjoaa musiikkioppilaitoksille mahdollisuuden saada tukea kansainväliseen yhteistyöhön eurooppalaisten oppilaitosten kanssa. Euroopan Unionin lisäksi ohjelman piiriin kuuluvat myös ns. kolmannet maat (Norja, Islanti, Turkki, Serbia, Liechtenstein ja Pohjois-Makedonia). Ohjelma tukee sekä opettajien että oppilasryhmien liikkuvuutta. Taiteen perusopetusta tarjoavat oppilaitokset voivat hakea Erasmus+ yleissivistävän koulutuksen apurahoja. Tukea voi hakea vuosittain joko oppilaitosten lyhytkestoisille liikkuvuus-hankkeille tai yhteistyöhankkeille.

Lyhytkestoiset liikkuvuushankkeet on suunnattu erityisesti kansainvälistä toimintaa aloitteleville oppilaitoksille ja yksittäisten lyhyiden liikkuvuuksien rahoittamiseen. Yhteistyöhankkeet puolestaan tarjoavat mahdollisuuden opetuksen pidempijänteiseen kehittämiseen yhdessä kansainvälisten kumppaneiden kanssa. Lisäksi oppilaitos voi hakea myös Erasmus+ -akkreditointia, joka mahdollistaa vuosittaisen säännöllisen liikkuvuuden. Erasmus+ -ohjelmiin osallistuvien oppilaitosten on edistettävä toiminnassaan aktiivisesti osallisuutta ja moninaisuutta, ympäristökestävyyttä sekä digitaalista koulutusta.

Keski-Pohjanmaan konservatoriossa on käynnissä Erasmus+ -kumppanuushanke, jossa mukana ovat oppilaitokset Ruotsista, Saksasta sekä Espanjasta. Keski-Pohjanmaan konservatorio toimii vuonna 2022 alkaneen hankkeen koordinoijana. Kumppanuushankkeen aikana jokainen oppilaitos toimii vuorollaan vierailun isäntänä. Tähän mennessä ovat jo toteutuneet vierailut Ruotsin Norrtäljeen sekä Saksan Ratingeniin. Seuraavana vuorossa on osallistujien tapaaminen Kokkolassa keväällä 2024 ja lopuksi vielä San Javierissa Espanjassa syksyllä 2024. Opettajien lisäksi vierailuihin osallistuu aina myös ryhmät 12–18-vuotiaita oppilaita kaikista mukana olevista oppilaitoksista. Matkojen lisäksi kumppanuushankkeeseen kuuluu myös runsaasti digitaalista liikkuvuutta, sillä yhteistyöoppilaitokset tapaavat toisiaan säännöllisesti myös virtuaali-ympäristöissä.

Erasmus+ -ohjelmissa keskeistä on opetuksen kehittäminen esimerkiksi opetusmateriaalia tuottamalla. Keski-Pohjanmaan konservatorion koordinoimassa hankkeessa opetusmateriaalin kehittämisessä menetelmänä toimii pedagoginen tori (educational marketplace). Menetelmässä opettajat jakavat aluksi kokemuksia ja ideoita, minkä jälkeen ajatuksia työstetään pienryhmissä. Tämän jälkeen luodaan tuotteita, jotka jaetaan lopulta YouTube kanavalla (Virtual Educational Marketplace) Tuotteet ovat lyhyitä videoita, esimerkiksi harjoite teknisen taidon opetteluun. Virtuaalinen tori toimii opettajan tukena alkeisopetuksessa ja etäopetuksessa sekä oppilaan henkilökohtaisen harjoittelun tukena. Tarkoituksena on, että pedagoginen tori jää elämään omaa elämäänsä myös hankkeen jälkeen, jolloin jokainen voi sekä käyttää materiaalia opetuksen tukena että myös tuottaa lisämateriaalia muiden käyttöön.

Keski-Pohjanmaan Konservatorion oppilaita Norrtäljessä Green Melodies liikkuvuudella toukokuussa 2022.

Kansainvälisyys osana opetusta: Erasmus+ -liikkuvuudet musiikkioppilaitoksissa

Keski-Pohjanmaan Konservatorion oppilaita Norrtäljessä Green Melodies liikkuvuudella toukokuussa 2022.

Kumppanuushankkeessa mukana olevat oppilaat puolestaan säveltävät yhdessä Green melodies -työpajoissa, joissa luontoarvot ja kestävä kehitys ovat osana musiikin tekemistä. Vierailut huipentuvat konsertteihin, joissa oppilaat pääsevät esittämään sävellykset.

Keski-Pohjanmaan konservatorion viulunsoitonopettaja **Kirsi Pulkkinen** tekee opettamisen ohella myös perusopetuksen kansainvälisen toiminnan kehittämistyötä ja toimii kumppanuushankkeen koordinoijana. Kirsi kertoo, että Erasmus+ -kumppanuushankkeeseen osallistuminen on ollut erittäin antoisaa sekä opettajille että oppilaille. Hankkeen valmisteluun tarvitaan kuitenkin paljon aikaa, ja Kirsi suosittelee aloittamaan kansainväliset liikkuvuudet joko lyhytkestoisista liikkuvuushankkeista tai pienimuotoisista kumppanuushankkeista, sillä hankkeen koon kasvaessa myös valmistelutyön määrä kasvaa. Keski-Pohjanmaan konservatorio toimii kumppanuushankkeen koordinoijana,

jolloin he vastaavat hankkeen suunnittelusta, rahoituksen hakemisesta sekä koko hankkeen koordinoinnista ja raporttien tekemisestä. Kirsin mukaan hakemuksen tekemiseen kannattaa varata runsaasti aikaa, sillä siinä tulee esittää perusteelliset tiedot koko hankkeesta sekä sen läpiviennistä. Kirsi vinkkaa, että kumppanuuksia on hyvä suunnitella myös sen mukaan, mitkä kohteet ovat helposti saavutettavissa kulkuyhteyksien puolesta.

Koska musiikkioppilaitokset hakevat rahoitusta samassa ryhmässä kaikkien yleissivistävää opetusta tarjoavien oppilaitosten kanssa (varhaiskasvatus, perusopetus sekä lukio) on hakijoita paljon ja kilpailu avustuksista kovaa. Keski-Pohjanmaan konservatoriossa perustettiin hanketta varten työryhmä, mikä on Kirsin mukaan tärkeää, jotta koko työ määrä ei kaadu yhden ihmisen harteille. Jotta resursseja, kuten työaikaa, on riittävästi kansainvälisten asioiden hoitoon, on oppilaitoksen tuki toiminnalle tärkeää. Kirsin mukaan panostus kuitenkin kannattaa, sillä vaikka työtä on ollut paljon, saavat sekä opettajat että oppilaat kansainvälisestä toiminnasta aina paljon uusia näkökulmia ja motivaatiota oman tekemisen kehittämiseen. Oppilaiden harjoittelumotivaatio yleensä kasvaa kansainvälisessä toiminnassa. Kirsi kokee, että opettajina meidän tulee kääntää jokainen kivi ja kanto, jotta oppilaan oma motivaatio harjoitteluun herää ja jotta positiivinen musiikkisuhde kasvaa. Liikkuvuudet kasvattavat ja tukevat harjoittelua ja opettavat monia taitoja sekä tarjoavat muistoja ja monipuolisia oppimiskokemuksia. Oppilaille matkat ovat ikimuistoisia, sillä niin se vain on, että musiikki yhdistää!

Hankkeen YouTube-kanava löytyy osoitteesta: <https://youtube.com/@virtualeducationalmarketpl4213>.

Jos haluat olla mukana yhteisen vapaan opetusmateriaalin, harjoittelua tukevien videoiden tekemisessä ja julkaista materiaalia kanavalle, voit ottaa yhteyttä hankkeen koordinaattoriin: kirsi.pulkkinen@kpkonsa.fi.

Teksti: Veera Karhu

Kuvat: Noora-Kaisa Salo-Peltokoski

Lähteet:

erasmus-plus.ec.europa.eu/fi

www.oph.fi/fi/kehittaminen-ja-kansainvalisyys/erasmus-ohjelma-2021-2027

Reissussa on tunnelmaa. Vihreän liikkuvuuden junaosuus Suomessa, ennen laivaa ja julkisia yhteyksiä Norrtäljeen. Matkapäivän jälkeen kannattaa varata aikaa levätä ennen varsinaista työpäivää.

Kevätpuhallus - yhteinen soittotapahtuma

Torniossa Hannulan koululla on jännittynyt tunnelma, kun bussilastillinen nuoria soittajia saapuu paikalle perjantaina 5.5.2023. Kyseessä on Kevätpuhallus eli pieni leiri, jossa soitetaan yhdessä isolla orkesterilla. Paikalle on saapunut Oulun seurakuntien, Oulun konservatorion ja Oulu-opiston orkesteri Virtuoso, Lapin musiikki- ja tanssiopiston orkesteri sekä Meri-Lapin musiikkiopiston Fanfara di Rondini -orkesteri. Orkesteria on tullut johtamaan Lapin sotilassoittokunnan päällikkökapellimestari **Ville Paakkunainen**.

Ruokailun jälkeen alkavat ensimmäiset harjoitukset. Ensin kasataan nuottitelineitä, etsitään omaa istumapaikkaa ja nuotteja, mutta pian päästään jo soittamaan ensimmäiset äänet. Kun noin viidenkymmenen hengen orkesteri pääsee vauhtiin, kuulostavat kappaleet jo aika kivoilta. Harjoitusten loputtua osa lähtee kotiinsa yöksi, mutta Oulusta tulleet yöpyvät koululla, ja rovaniemeläisillä on mökkimajoitus muualla.

Seuraava päivä alkaa stemmisten merkeissä. Ne kestävät noin kaksi tuntia. Niiden jälkeen monet lähtevät pihalle. Ulkona on kaunis ilma, ja aurinko lämmittää mukavasti. Ulkoilun jälkeen maistuu ruokakin hyvin. Kun kaikki ovat syöneet ruoan, jatketaan harjoituksia taas isolla porukalla. Nyt ne sujuvatkin paremmin, kun vaikeampiakin kappaleita on harjoiteltu pienemmissä ryhmissä.

Illaksi on varattu Lappari Activity Parkista ohjattua tekemistä, ja sinne lähdetäänkin heti ruoan jälkeen kävelemään. Lapparissa soittajat jaetaan joukkueisiin. Joukkueiden pitää suorittaa mahdollisimman monta tehtävää tehtäväradalta tunnin aikana. Tehdyistä tehtävistä pitää ilmoittaa ohjaajille. Pian kaikki pääsevätkin vauhtiin ja suorittavat erilaisia tehtäviä innokkaasti. Parin tunnin päästä on aika lähteä takaisin koululle. Koululle päästessä pitäisi alkaa iltatoimet, mutta piilohippa puhelimia apuna käyttäen on hauskenpää...

Sunnuntaina 7.5. on konsertti. Aamupäivä alkaa tuttuun tapaan harjoituksilla. Kappaleet sujuvat jo hyvin. Konsertissa soitetaan erilaisia kappaleita, mukaan lukien

klarinettikonsertto, jonka solisti soittaa hienosti. Tunnit kuluvat, ja viimein on enää vähän aikaa konsertin alkuun. Soittajat juttelevat toisilleen jännittyneinä samalla kun kasaavat soittimia, etsivät ja järjestävät nuottejaan. Hetken kuluttua kun pienempi orkesteri on soittanut, saadaan astella saliin. Salissa on yllättävän paljon ihmisiä; noin sata henkilöä odottelee paikallaan, kun Ville Paakkunainen tulee sisään ja soitto alkaa. Konsertti menee hyvin, ja vauhdin kiihtyessä orkesteri soittaa vielä yllätysnumeron. Salin edessä on tungosta, kun ihmiset astelevat pois salista konsertin loputtua. Soittajat menevät laittamaan soittimia koteloon. Kohta lähdetäänkin jo kotimatalle!

**Teksti: Venla Mäntyranta,
Fanfara di Rondinin käyrätorvisti
Kuva: Marjaana Rantakeisu**

Kevätpuhallus -konsertti
su 7.5.2023 klo 14.00 Hannulan koulun sali

Hannulan orkesteri & Kemin Puhaltajat
johtaa Johanna Mäntyranta

Pasi-Heikki Mikkola: Kulkue
Antti Nissilä: Lavaleijonat

Fanfara di Rondini, Virtuoso &
Lapin musiikki- ja tanssiopiston puhallinorkesteri
johtaa Ville Paakkunainen

Clark: Convergence
Forsström: Rodeo
Hylkilä: The Unknown Legend
Rimsky-Korsakov: Klarinetikonsertto
solisti: Eeva Rinkinen, klarinetti
Schwarz: Man in the Ice
Nissilä: Promise
Middlehouse: Finnish Mood
Ikonen: Tanssitaivas
Ruohonen/arr. Nissilä: Vauhti kiihtyy

Turuus puhallettiin!

Turun konservatorio ja Turun pääkirjasto järjestivät jo 16. kerran Turun puhallinmusiikkijuhlat 22.–26.5.2023. Tuolloin Turun ja lähialueen puhallinorkesterit esiintyivät Kirjastopihalla teemalla Vahvasti viihteellä! Lisäksi viikon ohjelmatarjontaan toivat Turun konservatorion Aura Wind Bandin ja Aura Youth Wind Bandin *Tribute to J. W. - musiikkia John Williamsin hengessä* -konsertti Sigyn-salissa (yläkuvasa) sekä Lounais-Suomen palokuntasoittokuntien paraati ja konsertit Forum Marinumissa.

Teksti: Reijo Borman

Kuvat: Mia Pertola, Gunnar Högnäs ja Heikki Takala

Aura Brass Band solistinaan Tero Lindberg.

Sohon Torvet

Turun Metsänkävijäin soittokunta

Maarian VPK:n soittokunnan jazz-osasto

Lounais-Suomen palokuntasoittokuntien paraati

5 vinkkiä ESIINTYMISJÄNNITYKSEEN

On aivan luonnollista, että esiintyminen saattaa jännittää. Jännittämisestä on sopivassa määrin jopa hyötyä. Tutkimusten mukaan 70 prosenttia suomalaisista kokee jännittävänsä joskus sosiaalisia haastetilanteita, kuten esiintymisiä. Esiintymisjännityksen kanssa voi oppia elämään. Sitä kannattaa ajatella hyödyllisenä vireytymisenä.

1. Harjoittele, harjoittele, harjoittele

- Harjoitellessasi löydät itsellesi parhaat tavat keskittyä musiikkiin.
- Valmistaudu hyvin esiintymiseen, niin fyysisesti kuin psyykkisesti. Valmistautuminen tuo varmuutta. On parempi harjoitella esim. viikon jokaisena päivänä 30 minuuttia kuin yhden kerran viikossa kaksi tuntia.
- Opettele erityisesti esityksen loppu hyvin. Se auttaa sinua, kun alat väsyä ja keskittymisesi mahdollisesti heikkenee.

2. Muista kestävyysharjoittelu

- Rakenna soittokestävyyttä vuorottelemalla fyysisesti kevyempiä ja raskaampia harjoittelupäiviä. Suunnittele harjoittelupäiväkirja vaikka opettajasi kanssa.
- Muista pitää palauttava harjoitteluviikko vähintään kerran kuussa.
- Lepää hyvin ennen esitystäsi, sillä palautut hyvään soittokuntoon nimenomaan levätessäsi.

3. Tunne teoksen tarina

- Ota selvää säveltäjästä ja teoksen syntyhistoriasta. Joillakin teoksilla on yllättävän mielenkiintoinen syntytarina. Tämä auttaa sinua luomaan oman henkilökohtaisen suhteen teokseen.

4. Hyväksy se, että jännität

- Ajattele positiivisesti. Ole armollinen itseäsi kohtaan. Ei ole pakko olla täydellinen.
- Keskity soittaessasi musiikkiin ja sen tulkintaan, tunnetiloihin ja tarinaan.
- Olet mitä ajattelet. Mieti siis, miksi olet motivoitunut, mitä musiikki sinulle merkitsee, ja miksi haluat yrittää parhaasi esiintyessäsi. Palaa mielessäsi usein onnistumisfiiliksiin. Se auttaa sinua vapautumaan virheiden pelosta.
- Keskustele ja jaa toisten kanssa kokemuksia esiintymisjännityksestä. Huomaat, ettet olekaan yksin asian kanssa.
- Hakeudu rohkeasti esiintymään. Enemmän esiintymällä karttuu kokemusta ja jännittämiseen tottuu.

5. Syleile yleisöä

- Kehitä itsellesi oma esiintymistekniikka. Ota aikaa itsellesi esiintymistilanteissa. Kävele esiintymispaikalle rauhallisesti ja itsevarmasti. Asioiden kanssa ei tarvitse pitää missään kohtaa kiirettä. Ota tila haltuusi aistimalla tila sivuilla, takanasi ja edessäsi. Anna musiikin täyttää koko tila, kun esiinnyt.
- Esityksesi on lahja yleisölle. Yleisö on ystävällistä ja tullut nauttimaan esityksestä. He suhtautuvat esiintymiseesi myönteisesti.

**Vinkit antoivat: Juhani Valtasalmi
ja Erja Joukamo-Ampuja.
Kuvat: Elisa Soikkeli**

TURVALLISEMPIEN TILOJEN PERIAATTEIDEN YTIMESSÄ ON DIALOGISUUS

**KANSALAIS-
FOORUMI**

KANSALAISFOORUMI.FI

Paras tapa sopia turvallisemman tilan periaatteista on neuvotella niistä yhdessä.

”Minulle on tärkeää, että minua katsotaan silmiin ja kosketetaan esimerkiksi käsivarteen, kun halutaan huomioni. Kosketus on ylipäättensä hyvin mukavaa,” sanoo mies, joka osallistuu tilaisuuteen viittomakielen tulkin avulla.

”Onpa hyvä, että sanoit tuon ääneen,” vastaa nainen. ”Itse koen hyvin hankalana pitää katsekontaktia, ja kosketus on voi tuntua ikävältä, sillä minulla on ADHD. Mutta nyt kun tiedän että se on sinulle tärkeää, niin voin yrittää katsoa sinua silmiin silloin kun keskustelemme.”

”Hyvä että sanoit oma tarpeesi ääneen. Tarttuisin siihen kosketukseen. Voidaanko sopia, että pyydämme aina lupaa, ennen kuin kosketamme toisia?” Monet salissa nyökkäilevät.

Harjoittelemme tilaisuudessa turvallisempien tilojen neuvottelua. Lopuksi sovitaan siitä, keneen olemme yhteydessä, jos olo muuttuu turvattomaksi. Katseet kääntyvät tilaisuuden fasilitoijan suuntaan. ”Se käy – mutta entä jos minä olen se henkilö, joka aiheuttaa turvattomuutta?”, hän vastaa. Löydämme osallistujien joukosta vapaaehtoisen häirintäyhdyshenkilön fasilitoijan lisäksi.

TURVALLISEMMAN TILAN ELEMENTIT

Yleensä neuvotteluissa turvallisempien tilojen periaatteista päädytään seuraaviin elementteihin:

Fyysinen turvallisuus

- » Fyysinen koskemattomuus tai luvan pyytäminen ennen koskettamista
- » Tilan turvallisuus ja esteettömyys – esim. tieto siitä, miten poistutaan, missä vessat ovat, milloin tauot ovat
- » Paikka, johon voi mennä rauhoittumaan tarvittaessa

Psykologinen turvallisuus

- » Saa tehdä virheitä, on mahdollista ottaa vastuu omista virheistä ja pyytää anteeksi
- » Saa kehittyä ja muuttaa mieltään asioista
- » Kuulluksi ja nähdyksi tuleminen, ilman ennakkoluuloja
- » Mahdollisuus olla sanomatta mitään

Sosiaalinen turvallisuus

- » Tieto, että saa olla oma itsensä ilman että tulisi tuomituksi
- » Vaitiolovelvollisuus – varmuus siitä, etteivät asiat, joista puhutaan huoneessa, leviä sen ulkopuolelle
- » Vain oman näkökulman edustaminen ja muiden näkemysten kunnioittaminen
- » Mahdollisuus kysyä, jos ei ymmärrä
- » Yhteinen vastuu puuttua mm. häirintään, epäasialliseen käytökseen ja vihapuheeseen

Turvallisempien tilojen periaatteista neuvottelemiseen menee aikaa, joten monissa tilaisuuksissa ne yksinkertaisesti luetaan ääneen tai laitetaan näkyville. Tämä ei ole väärin, mutta kun on tiedossa, että ryhmä tulee viettämään enemmän aikaa yhdessä, näihin yhteisiin pelisääntöihin on hyvä panostaa.

Ennen kaikkea turvallisempien tilojen neuvottelu on työkalu, joka edistää dialogia. Lisäksi neuvoteltaessa harjoitellaan juuri niitä yhteisiä pelisääntöjä, joita halutaan ryhmässä toteuttaa. Tämän kirjoituksen alussa kaksi osallistujaa sopi keskenään, muiden läsnä ollessa, miten he kohtaavat toisensa. Kun dialogille annettiin tilaa, he pääsivät yhteisymmärrykseen ilman ennalta ilmoitettuja periaatteitakin.

Fon Krairiksh

koulutussuunnittelija, Kansalaisfoorumi

Toivon tuulet - yhteistyötä pääkaupunkiseudulla

Viime vuodenvaihteessa vantaalaisella puhallinorkesteri Louhella oli tarve löytää kevätkaudelle muutamaksi kuukaudeksi kapellimestarin sijainen. Onnekas sattuma ratkaisi asian jo ennen kuin etsintää ehdittiin kunnolla aloittaa. Helsingiläisen puhallinorkesteri Apollon kapellimestari **Jyri Nissilä** otti yhteyttä **Okko Kivikatajaan** ja ehdotti yhteistä konserttia kevään lopulla. Päätös syntyi nopeasti, ja jo tammikuun puolivälissä pidettiin ensimmäinen videokokous, jossa keskusteltiin ohjelmasta, budjetista ja yhteisistä harjoituksista. Konserttipaikaksi valittiin Tempeliaukion kirkko Helsingissä, ja osa käsiohjelman myyntituotoista päätettiin ohjata Ukrainan lasten auttamiseen. Ajankohdaksi sovittiin sunnuntai 7.5.2023.

Kapellimestari Nissilä laati konsertille ohjelman, jonka kantavia teemoja olivat ihmisten ja kansojen kohtalot eri aikoina sekä toisaalta toivo, joka kantaa aina eteenpäin.

Jyrin tervehdys konsertin käsiohjelmassa kuvaa ohjelmakokonaisuuden perusajatus: *“Nykyinen maailmanpoliittinen tilanne luo paljon levottomuutta meillemme. Musiikki on silloin yksi suurista voimavaroista ja lohdun tuojista. Se rauhoittaa, vie muistoihin, herättää tunteita ja antaa toivoa. Ennen kaikkea musiikilla on voima ohittaa tietoinen mieleemme ja koskettaa meitä sydämen tasolla – terapian kielellä, puhua meidän todelliselle minuudellemme. Tällä alueella tapahtuu todellinen muutos ja kasvu. Ohjelmamme pääteos David Maslankan Requiem palvelee säveltäjän sanojen mukaan juuri tätä tarkoitusta, auttaa meitä luopumaan vanhasta voidaksemme suunnata mieleemme ja sydämemme kohti uutta”.*

Molemmat orkesterit aloittivat Jyrin johdolla ohjelman harjoittelun helmikuun puolivälissä, kun lukiodien vanhojen tanssit oli taas kerran soitettu. Aluksi soitettiin erikseen, mutta jo maaliskuun alussa oli ensimmäinen yhteisharjoitus. Lisäksi pidettiin kaksi pidempää lauantaiharjoitusta ja sektioharjoituksia. Tavoitteena oli järjestää myös konsertin uusinta Espoonlahden kirkossa noin viikon kuluttua ensimmäisestä. Päällekkäisyyksien takia siitä kuitenkin luovuttiin melko pian. Toukokuussa monilla orkestereilla on kevätkonsertteja ja aktiivisimpien soittajien kalenterit olivat täynnä.

Toivon tuulet -konsertin ohjelmassa oli vanhaa ja uutta musiikkia, kotimaista ja ulkomaista, tuttua ja vähemmän tunnettua. Erikoisin nuottihankinta oli japanilaisen Masanori Taruyan teos *The Last Letter from Murdoch*, joka on saatavilla ainoastaan vuokramateriaalina paperinotteina. Vuokra yhdestä esityksestä oli 400 € (!) ja postikulut päälle molempiin suuntiin. Tiedustelimme konsertin jälkeen mahdollisuutta esittää se toisen kerran tulevan syksyn aikana, mutta lupaa ei enää siinä vaiheessa saatu. Harmillista, koska teos oli monien mielestä sekä soittajien että yleisön joukossa monipuolinen ja kiinnostava.

Konserttiviikonloppuna harjoittelimme yhdessä Myyrmäen Virtakirkolla perjantai-iltana ja lauantaina. Vasta tässä vaiheessa mukana oli myös laaja lyömäsoitinkalusto ja neljä lyömäsoittajaa. Tarvetta olisi ollut kuudelle lyöjälle, mutta kustannussyistä kapellimestari askarteli stemmat siten, että neljällä selvitettiin. Lisäksi Louhen trumpettisektion **Ove** avusti ansiokkaasti muutamien lyömäsoittimien soittajana. Sivuhuomautuksena voi todeta, että uudemmassa puhallinorkesterikirjallisuudessa tarvitaan lähes poikkeuksetta

vähintään 3-4 lyömäsoittajaa. Ongelma on, että hyvin harvalla orkesterilla on useita vakituisia lyömäsoittajia saati kalustoa kaikkea toteuttamaan. Konserttipäivänä pidimme Tempeliaukion kirkossa kenraaliharjoituksen, kun se oli vielä auki yleisölle. Varsin kansainvälinen vierailijajoukko sai maistiaisista tulevasta konsertista, joskin hieman pätkittyinä.

Yleisöä Tempeliaukioon tuli ilahduttavan paljon eli noin 250. Aloitimme Giuseppe Verdin alkusoitolla oopperasta *Kohtalon voima*. Teoksesta on olemassa useita sovituksia puhallinorkesterille, ja tämä Tad Suzukin versio on puupuhaltajille varmasti hankalimmasta päästä. Yhteisorkesterissa oli viitisentoista klarinetistia ja kuusi huilua, joiden tekniset taidot joutuivat nopeissa osioissa todella koetukselle. Harjoitusvaiheessa tehtiinkin Jyrin johdolla erilaisia helpotuksia ja pieniä ”fuskauksia”, jotta tempo ja puhtaus saatiin pysymään kohdallaan. Toki haasteita oli muissakin teoksissa, sillä ohjelma oli kokonaisuudessaan varsin kunnianhimoinen. David Maslankan vaikuttavan *Requiem*in jälkeen konsertin päätti Edward Elgarin valoisa *Nimrod*. Yleisö tuntui pitävän kuulemastaan ja palkitsi kapellimestarin ja orkesterin 68 soittajaa sydämellisillä aplodeilla.

Taloudellisesti nämä hankkeet ovat raskaita. Jo suunnitteluvaiheessa oli selvää, että tulos on tappiollinen. Ohjelman hinta oli 15 € ja niitä myytiin 68 kpl. Orkesterit pohtivat jatkuvasti, myydäänkö kirkoissa pidettäviin konsertteihin pääsylippuja vai ohjelmia. Edellisessä tapauksessa kirkkotilan vuokra pääkaupunkiseudulla on noin kaksinkertainen verrattuna siihen, että ohjelman ostaminen on vapaaehtoista. Kokemuksen mukaan ohjelmalehtisen ostaa enintään puolet yleisöstä. Mutta tulisiko yleisöä yhtä paljon, jos pääsylippu olisi pakollinen? Nuottihankinnat, lyömäsoitinkaluston vuokraaminen ja kuljettaminen sekä tietysti avustajien ja kapellimestarin palkkiot vievät taloudellista tulosta yhä kauemmas miinuspuolelle.

Kuvatun kaltaiset vaativat konserttihankkeet ovat silti tärkeitä kaikille puhallinorkestereille. Soitamme joka tapauksessa paljon perinteistä ohjelmaa, tanssimusiikkia ja viihdettä. Isojen teosten harjoittelu ja esittäminen kehittävät niin yksilön kuin koko orkesterin taitoja. Ainakin aikuisorkesterissa ne myös motivoivat käymään aktiivisesti harjoituksissa ja harjoittelemaan kotona! Jatketaan siis vaativien ja mielenkiintoisten teosten esittämistä, vaikka se ei rahassa mitattuna olekaan orkesterille kultakaivos!

Teksti: Liisa Vanne / Louhi

Kuva: Okko Kivikataja

Tunnelista kajahtaa!

Musiikkiopisto Juvenaliassa Espoossa on jo 12 kesänä järjestetty puhallinpäiväleiri. Ympäri Suomea on upeita kesäleirejä taitavine opettajineen, mutta kaikkien innokkaiden soittajien ei ole mahdollista niihin osallistua. Oli selkeä tarve nauttia soittamisen parhaista puolista omilla kotinurkilla vanhempien vielä raataessa töissä.

Ensimmäiseksi mietimme leirin rahoitusta. Helpoin ratkaisu oli se, että leiri toimii täysin omarahoitteisesti. Osallistumismaksuilla on alusta alkaen katettu kahden opettajan ja 2–4 avustajan (opistomme lukioikäisiä puhallinsoittajia) palkat ja leiriläisten lämmin lounas (joka on omin voimin valmistettu opettajainhuoneen keittiössä). Järjestely on toiminut loistavasti.

Kahden opettajan voimin toteutettuna opetus on luonnollisestikin ryhmäopetusta (oppilaita leireillä on ollut keskimäärin 30). Koska suurin osa leiriläisistä on ollut Juvenalian omia puhallinorkesterilaisia (kaikki muutkin ovat olleet tervetulleita), on ollut helppo jakaa joukko iän ja/tai tason ja kavereiden mukaan kahteen ryhmään. Sitten vain kehittämään luovia musiikillisia taitoja **Anni Juvosen** johdolla ja treenaamaan ”tunneliohjelmistoa” **Tanja Vienosen** johdolla. Päivän aluksi ja päätteeksi on pelattu, leikitty, kehorytmiltetty ja soitettu muutamaa kappaletta koko leirin voimin.

Kuluneena kesänä koko leirin voimin soitettiin Marja Ikosen *Puhaltajien esiinmarssi*, Janne Laineen *Enter the Band* ja Antti Nissilän *Rhino Ride*. Kappaleet sopivat erinomaisesti siihen, että soittajat olivat 7–13-vuotiaita.

Mutta sitten se tunneliosuus! Katusoitosta tuli ”yllättäen” leirimme suosituin osuus jo vuosia sitten, ja se on sitä edelleen. Katusoitto- tai oikeammin tunnelisoittovuoroa (alikulkutunneli Sellossa) odotetaan vuosia. Siinä sivussa soittajille on tullut tutuksi monen monta kesähittiä, kuten *Sirpa*, *Viisitoista kesää*, *Ranskalaiset korot*, *Elämältä kaiken sain*, *Poing, poing, poing* ja kymmenittäin muita hienoja kappaleita vuosikymmenten varrelta. Sovituksilla ei ole kikkailtu – trioja, joista kaikki opettelevat kaikki stemmat.

Yksinkertaisen kivaa soittelua ja hengailua mukavassa porukassa – sitä, mistä me kaikki pidämme.

Juvenaliassa opiskelee 163 puhallinsoittajaa, joista yli puolet soittaa jossakin opiston kolmesta puhallinorkesterista ja/tai Juvenalia Big Bandissa.

Teksti: Tanja Vienonen
Kuvat: Tanja Vienonen,
Sanna Saarinen ja
leiriavustajat

Näin puhalletaan Saksassa

Sami Ruusuvaara: – Minulla on ollut ilo tutustua saksalaiseen kapellimestari **Oliver Nickeliin**. Olin hänen orkesterinsa konsertissa vuosi sitten Prahassa Wasben konferenssissa. Orkesteri oli erittäin korkeatasoinen, ja Nickelin osaamisesta kertoo, että häntä on pyydetty myös Saksan armeijan soittokuntien kapellimestariksi. Oliverin vaimon äiti on suomalainen, joten he viettävät usein lomiansa Suomessa. Kutsuin Oliverin kesällä kylään, ja meillä oli erittäin mielenkiintoinen keskustelu Saksan puhallinmusiikista. Ohessa Oliverin haastattelu.

1. Esittele itsesi lyhyesti

Nimeni on Oliver Nickel. Asun Darmstadtin lähellä ja työskentelen tällä alueella lukion opettajana sekä puhallinorkesterien ja -yhtyeiden kapellimestarina. Opiskelin Mainzissa, Maastrichissa ja lopulta Haagin kuninkaallisessa konservatoriossa. Opettajana työskentelen lasten kanssa 9-vuotiaista siihen asti, kunnes he saavat lukion päättötodistuksen (saksalainen abiturientti). Musiikin ja maantiedon opettamisen lisäksi johdan kahta koulun big bandia (nuoremmat ja vanhemmat oppilaat) sekä koulun kuoroa 13–14-vuotiaille. Työni puhallinorkesterin ja yhtyeen kapellimestarina tapahtuu koulun ulkopuolella. Tällä hetkellä olen ylikapellimestarina Hessenin osavaltion puhallinorkesterissa, joka on alueellinen hanke ja kuuluu urheiluseuraan sekä "Musikverein Viktoria Altenmittlau"-yhtyeessä, joka on erillinen seuran/yhteisön yhtye. Huolehdin myös harrastajabändien kapellimestarikoulutuksesta ja olen Saksan WASBE-aluejärjestön hallituksen jäsen.

2. Kerro meille saksalaisesta puhallinorkesterikulttuurista

Saksalaisella puhallinorkesterilla on hieno historiallinen tausta. Meillä oli 1800-luvulla erittäin hyviä ja suuria sotilassoittokuntia, jotka kilpailivat menestyksekkäästi muiden ammattilaisorkesterien kanssa kaikkialla maailmassa. Ohjelmistoon kuului enimmäkseen transkriptioita, sillä säveltäjille (kuten Brahmsille ja Wagnerille) oli tärkeää saada musiikkinsa tunnetuksi. Kahden maailmansodan jälkeen tämä kulttuuri oli lähes tuhoutunut, ja se oli rakennettava uudelleen. Tämä prosessi on edelleen käynnissä.

Ammattilaisorkesteriemme (useat sotilassoittokunnat, useat poliisiosoittokunnat ja yksi siviilipuhallinorkesteri) lisäksi on harrastelijoista koostuvia puhallinorkestereita. Saksassa on noin 15 000 amatööriyhtyettä, joissa on yhteensä 450 000 muusikkoa. "Hot spot" sijaitsee varmasti Etelä-Saksassa Baijerin ja Baden-Württembergin osavaltioissa, jotka kuuluvat myös katoliseen perinteeseen, jossa bändit ovat vahvasti mukana. Protestanttisemmassa pohjoisessa on vain muutama orkesteri tai ei yhtään. Meillä on siis puhallinorkesterien "alamäki" etelästä Pohjois-Saksaan.

On olemassa erilaisia orkesteriyhdistyksiä, jotka tarjoavat työpajoja ja kursseja sekä auttavat aikuisia ja nuorempia soittajia. Nämä ovat musiikkilyhdistyksiä, joista osa huolehtii kaikenlaisista kokoonpanoista, osa vain orkestereista. Toiset bändilyhdistykset ovat osa isompaa yhdistystä, joka kuuluu kirkkoon, palokuntaan tai voimisteluseuraan. Jokaisella järjestöllä, vaikka se näyttäisi kuinka hullulta tahansa, on juurensa suuressa ja vanhassa perinteessä. Eri yhdistykset ylläpitävät myös joitakin alueellisia ja valtakunnallisia puhallinorkestereita, joissa edistyneemmät muusikot voivat soittaa ja sitoutua niiden toimintaan.

Mutta puhallinorkesterin asema on tunnustettu vain tietyin osin, siis populaari-, kansan- ja marssimusiikissa. Meitä ei yleensä pidetä vakavan musiikin vahvana toimijana, vaikka me olemme! Yksi parhaista amatööriorkestereista kilpailee menestyksekkäästi kansainvälisissä kilpailuissa.

3. Kerro meille työstäsi siellä?

Harjoittelen joka perjantai paikallissoittokuntani "Musikverein Viktoria Altenmittlau" kanssa. Orkesteri sijaitsee pienessä 2 500 asukkaan kylässä, jossa toimii oma yhdistys. Tällä alueella lähes jokaisesta kylästä löytyy puhallinorkesteri. Olen ylikapellimestari, mikä tarkoittaa, että olen vastuussa aikuisten orkesterista, sen harjoituksista, konserteista ja kaikesta, mikä liittyy musiikkiin.

Hessenin valtion puhallinorkesteri kuuluu Hessenin voimisteluliittoon. (Muuten: Tämä vahva yhteys voimistelun ja bändimusiikin välillä Saksassa juontaa juurensa vanhaan perinteeseen, jonka mukaan urheilijat astuivat stadionille musiikin säestämänä). Se on luonteeltaan projektiluonteinen, joten he kokoontuvat useina viikonloppuina vuodessa harjoituksiin ja konsertteihin. Eri muusikot tulevat eri puolilta Hesseniä, ja kaikilla on korkeatasoinen osaaminen. Myös joitakin ammattimuusikoita kuuluu orkesteriin.

The Hesse State Wind Band

4. Jos 10-vuotias poikani alkaisi soittaa trumpettia siellä, miten järjestelmä toimisi? Olisiko siellä instrumenttitunti, teoriatunteja tai vain puhallinorkesteri? Tapahtuisiko opetus koulussa vai musiikkikouluissa?

Harrastajaorkesterit tarjoavat soitonopetusta. Jos he tekevät sitä tosissaan, he tarjoavat ammattitaitoisen opettajan. Mahdollisimman pian lapset muodostavat yhtyeen, jossa he oppivat soittamaan yhdessä. Tuloksena voi olla lastenorkesteri, joka soittaa helppoja kappaleita asteilla 1 ja 1,5. Sen jälkeen he voivat siirtyä seuraavaan kokoonpanoon, kun heidän taitonsa ovat kasvaneet. Eri luokka-asteilla voisi olla useita bändejä, joissa lapset voivat soittaa. Tavoitteena on soittaa tulevaisuudessa aikuisten soitto-kunnassa.

Monet bändit tekevät myös yhteistyötä koulujen kanssa. Saksalaisissa kouluissa ei yleensä opiskella instrumenttia (paitsi joissakin erityismusiikkilukioissa). Jotkut koulut tarjoavat musiikkiluokkia, joissa on omia soitimia, jotka toimivat yhteistyössä harrastajaorkesterien kanssa. Musiikkituntiin liittyy yksityisiä soitto-tunteja, ja tarkoituksena on aina integroida lapset myöhemmin bändin olemassa oleviin kokoonpanoihin.

5. Mikä on vanhempien rooli lasten harrastuksissa?

Tietenkin heidän pitäisi olla avuliaita ja ennakkoluulottomia ja kannustaa lastaan. Myös harrastajaorkesterit arvostavat sitä, kun vanhemmat auttavat tapahtumien järjestämisessä tai osallistuvat seuran (kerhon) hallitukseen. Myös tietyissä tapahtumissa tarvitaan ihmisiä, jotka hoitavat asioita. Ja heidän pitäisi ymmärtää, että musiikinopetus ei ole halpaa. Ammattitaitoinen opettaja haluaa ansaita rahaa. Myös orkesterin jäsenyydestä peritään maksu. Mutta harrastajakokoonpanot auttavat saamaan soittimen tai myös voit vuokrata sen sieltä pienellä rahalla. Mutta - kuten me kaikki tiedämme - musiikki on kallista.

6. Miten onnistutte rekrytoimaan uusia soittajia?

Yksi tapa on onnistunut yhteistyö koulujen kanssa. Minun tapauksessani orkesterini pyörittää musiikkiluokkaa koulussa ja tarjoaa ammattimaista soitonopetusta. Tämä on varsin menestyksestä. Tietenkään kaikki näiden kurssien lapset eivät päädy myöhemmin aikuisten orkesteriin. Ehkä vain muutama jää niin pitkäksi aikaa. Mutta me välitämme siitä. Jos emme tekisi sitä, orkesterilla ei olisi tulevaisuutta.

7. Ovatto orkesterit musiikkikoulujen vai yhdistysten ylläpitämiä?

Musiikkiopistot ylläpitävät harvoin orkestereita. Tämä kuuluu ehkä hieman siihen harhakäsitykseen, että orkesterit "eivät ole tosissaan". Yhdistykset ovat! Nämä kokoonpanot ovat luonteeltaan alueellisia tai valtakunnallisia ja kokoontuvat useita viikonloppuja vuodessa. Hessenin valtion puhallinorkesteri on yksi näistä yhtyeistä.

8. Missä orkesterit esiintyvät? Onko suuria valtakunnallisesti näkyviä tapahtumia?

Kullakin orkesterilla on oma aikataulunsa, jossa on erilaisia konsertteja. Konserttien määrä vaihtelee hyvin paljon. Yleensä yksi suuri konsertti soitetaan oman kylän konserttitalossa. Tämä voi olla kansalaiskeskus, liikuntasali tai oikea konserttisali (silloin he ovat onnekkaita!). Tämän jälkeen voi seurata joitakin pienempiä konsertteja, ehkä kirkkokonsertti talvella tai serenadi kesällä.

Lisäksi eri orkesteriyhdistykset järjestävät säännöllisesti festivaaleja ja kilpailuja, joihin orkesterit voivat osallistua. Tällaisia ovat esimerkiksi "Saksan musiikkifestivaali" tai "Saksan orkesterikilpailu". Bändit voivat liittyä mukaan konsertoimaan tai kilpailemaan kilpailuun. On myös eräänlaisia kevyitä kilpailuja ilman sijoitusta, missä tuomaristo antaa pedagogista palautetta.

Näin puhalletaan Saksassa

9. Kerro minulle saksalaisista paikallissoittokunnista?

Ne ovat kaikki järjestäytyneet klubeihin tai seuroihin. Jotkut kuuluvat eri kiinnostuksen kohteiden seuroihin, jotkut pyörittävät omia seurojaan. Tässä seurassa kaiken järjestää hallitus. He huolehtivat harjoitustiloista, konserttien järjestämisestä, soitinkuljetuksista, soitinvuokrauksesta, lasten rekrytoinnista ja koulutuksesta, konserttien ja pienten festivaalien järjestämisestä ja paljon muusta. Jotkut orkestereista hoitavat homman lähes ammattimaisesti. Ne palkkaavat ammattimaisia kapellimestareita ja ammattimaisia soitonopettajia. Jotkut tekevät sen vähemmän ammattimaisesti amatöörikapellimestareilla (joilla on joskus hyvin vähän kokemusta) ja opettavat lapsia itse. Yhteiden välillä on suuri ero. Myös ohjelmisto voi olla hyvin erilainen. Jotkut välittävät sinfonisesta musiikista, jotkut soittavat vain populaarimusiikkia tai kansanmusiikkia. Mutta lähes kaikkien yhteiden on soitettava populaarimusiikkia festivaaleilla ja juhlissa saadakseen rahaa.

10. Miten olette onnistuneet rakentamaan sillan nuorten ja aikuisten puhallinorkesterien välille? Suomessa nuoret eivät liiku/mene yhteiseen orkesteriin.

Johtuen siitä, että harrastajaorkesterit ovat järjestäytyneet seuroihin, ne pyörittävät omia nuorisokokoonpanojaan. Joten minun tapauksessani "Musikverein Viktoria Altenmittlau" on todellakin aikuisten orkesteri, joka johtaa nuorten soittokuntaa (ja kahta muuta nuoris-orkesteria). Aina on joitakin nuoria soittajia, jotka soittavat molemmissa kokoonpanoissa. Aikuisten ylikapellimestarina harjoittelen säännöllisesti nuorten orkesterimme kanssa tai hyppään tilalle,

kun heidän kapellimestarinsa on poissa. Se on tapa saada yhteys nuorempiin soittajiin ja yhdistää heidät aikuisten orkesteriin. Lisäksi pyrimme luomaan konsertteja, joissa kaikki kokoonpanomme ovat mukana ja esittävät ainakin yhden kappaleen yhdessä.

11. Suosittele saksalaista puhallinorkesterimusiikkia

Ylemmillä asteilla suosittelen kyllä suuria säveltäjiämme: Rolf Rudin (kuten hänen teoksensa *Druidit* tai *Dream of Oenghus*), Hubert Hoche (kuten *Nebelbilder* ja *Reflection*) ja Johannes Stert (kuten *Bachseits*). Mutta he ovat myös kirjoittaneet sävellyksiä kaikille eri luokka-asteille. On myös joitakin nuorempia säveltäjiä, joita soitetaan menestyksekkäästi Saksassa, kuten Thiemo Kraas, Mathias Wehr, Dirk Mattes ja Dominik Wagner. Muita suosituksia ovat mm:

Rolf Rudin: *Tore der Sonne* (*Doors of the Sun*, grade 4), *Ferne Weite* (*Distant Expanse*, grade 3), *Lied ohne Worte* (*Song without Words*, grade 2–3)
Hubert Hoche: *Melancholy Moment* (grade 4), *Back from the other Side* (grade 3), *Soundspiele* (*Soundgames*, grade 1–2)
Thiemo Kraas: *Imagasy* (grade 4, original version grade 6), *A Little Opening* (grade 3)

On paljon muutakin...

12. Mitä muuta haluaisit sanoa?

Kuten sanoin, saksalaiset puhallinorkesterit ovat hyvin erilaisia soittaen marssista ja populaarimusiikista sinfoniseen ohjelmistoon. Toisen maailmansodan jälkeisen saksalaisen puhallinorkesterikentän "uudelleenkäynnistyksen" jälkeen olemme edelleen matkalla...

"Dein Verein in 60-Sekunden" *Stimmt für uns ab!*

Musikverein Viktoria Altenmittlau
MUSIKVEREIN
Viktoria
Watch on YouTube ENMITTLAU

Bis zum 14.10. auf dem YouTube Kanal der VR-Bank Main Kinzig-Büdingen

@musikverein_altenmittlau
ViktoriaAltenmittlau

<https://youtu.be/TJQiq9on-WE>

Kvartaalin kantaesityksiä

Jukka Viitasaari: *Speed Kills!*

Jukka Viitasaari: – Helsingin Poliisisoittokunnan ylikapellimestari **Sami Ruusuvoori** tilasi minulta keväällä 2023 sähkökitaravetoisen vauhtiteoksen Pollareitten valistuskonsertteihin. Sävellystyö lähti vauhdilla käyntiin, kun keksin teoksen nimen *Speed Kills!* Sillähän voi valistaa sekä liikenne- että päihdeasioissa! Sähkökitaraa vuodesta 1975 soittaneena minulla olikin varastossa sopiva aloitusriffi, ja lopputuloksesta tuli minulle ominainen keitos rockia ja sinfonista puhallinmusiikkia bigbandahtavan kansanmusiikillisin höysein. Erityisen mukavaa oli pitkää aikaa säveltää ammattilaisille, ja soppa vain parani, kun lähetin välillä Samille näyttille ja kuulolle teoksen välietappeja. Sain hyviä vihjeitä muun muassa lisätä haastavampaa satsia esimerkiksi puupuhaltimille.

Kantaesitys oli Haminan Bastionissa 14.8.2023.

Otteita *Speed Killsin* live-versiosta löytyy YLE Areenasta haulla "Aina on lupa sanoa ei, sen vahvistaa poliisikin – valistuskonserttien sisältö tavoittaa ja kiinnostaa nuoria" ja nimellä YouTubesta.

2

Piccolo

43

46

50

54

58

63

67

Electric Guitar

A collage of musical notation sheets, including guitar and piano parts, with various musical symbols and staff lines. The sheets are overlapping and tilted at different angles. One sheet prominently features the text "Electric Guitar" and "Just Distortion". Another sheet has the text "Wah-wah ad lib". The notation includes treble and bass staves, notes, rests, and other musical symbols. There are also some numbers and measure markers visible on the sheets.

Pakataan mukaan passi, hammasharja ja puhallinorkesteri – mitä ottaa huomioon orkesterimatkan suunnittelussa?

Oman orkesterin kanssa tehdyt matkat nousevat usein keskusteluissa orkesterielämän kohokohdiksi. Matkalla on mukava olla, mutta niiden järjestäminen vaatii pitkäjänteisen taustatyön. Rantasalmen puhallinorkesteri on tehnyt useita matkoja ulkomaille, ja orkesterin kanssa monissa reissuissa ollut orkesterin edeltävä kapellimestari **Marja Ikonen** kommentoi orkesterimatkojen tekemistä Rantasalmen puhallinorkesterin näkökulmasta. Jokainen matka on aina suunnittelun ja sattumusten summa, mutta mihin seikkoihin orkesterimatkalle aikovan kannattaa kiinnittää huomiota?

Suunnittelua ajoissa ja rahoituspuoli kuntoon

Jotta orkesterin taustalla toimiva opisto tai yhdistys ehtii budjetoida matkan talousarvioon ja kerätä tarvittavat varat, matkan suunnittelu on aloitettava vähintään vuosi ennen reissua. On aina parempi, jos alustavat kontaktit ja suunnittelu aloitetaan jo tätäkin aiemmin, Ikonen listaa. Jos matkojen tekemiseen saa muodostettua tietynlaista rutiinia orkesterissa, voidaan reissujen avulla rakentaa toimintaa rytmittävä muutaman vuoden sykli. Tällä tavalla seuraavan matkan ajankohta on tiedossa aikaisessa vaiheessa ja ennakkosuunnitelma tulevasta matkasta on tiedossa hyvissä ajoin.

Resurssit ovat yleensä pääroolissa säätelemässä sitä, minne voidaan matkustaa. Apurahat ja avustukset ovat matkan rahoituksessa tärkeässä osassa. Näiden lisäksi kannattaa tehdä myös muuta varainhankintaa: matkallalähtökonsertti, soittokeikkoja tai vaikkapa Rantasalmen tapaan myyntitempauksia esimerkiksi myyjäisten tai lettubaarin muodossa. Yhtenä matkakassaa kerryttävänä tekijänä matkaanlähtijöiltä on kerätty omavastuuosuus reissusta, mutta Ikonen huomauttaa, että tämä summa kannattaa pyrkiä pitämään kohtuullisena, jotta kenenkään matka ei jäisi tästä kiinni.

Matkakohde ja järjestelyt

Varojen puolesta voidaan matkakohdetta lähestyä esimerkiksi siten, että ensin päätetään kohde ja resurssit hankintaan tätä varten tavalla tai toisella. Rantasalmen puhallinorkesterin kohdalla on pääsääntöisesti matkustettu sellaisiin kohteisiin, joihin pääsee bussilla eli kohteet ovat riittävän lähellä. Huomioitavaa on, että bussillahan pääsee kuitenkin yllättävän kauas, esimerkiksi orkesterin viimeisin ulkomaan matka tehtiin Liettuaan.

Matkan järjestämisen tapoja on monia jokaisen organisaation ollessa erilainen, mutta toimivaksi ratkaisuksi on osoittautunut erillisen matkatoimikunnan rakentaminen, joka keskittyy nimenomaan matkaa liittyviin asioihin. Toimikunnasta päävastuu usein vielä kohdistuu yhdelle-kahdelle aktiivitoimijalle.

Pakataan mukaan passi, hammasharja ja puhallinorkesteri – mitä ottaa huomioon orkesterimatkan suunnittelussa?

– Omalla kokemuksella sanoisin, että kohteet ovat helpompia, jos niissä on valmis festivaali, organisaatio tai vähintään yhteyshenkilö, joka auttaa keikkojen ja muun järjestämisessä, Ikonen kertoo. Ellei suuntaa valmiille festivaalille, matkan kohdetta pohtiessa kannattaa myös kääntää kaikenlaisia mahdollisia kortteja: mahdolliset oman paikkakunnan ystävyyskaupungit/-kunnat, yhteistyöoppilaitokset, tutut ulkomaiset tai ulkomailla asuvat suomalaiset soittajat ja orkesterinjohtajat, jotka toimivat kohdemaassa omassa orkesterissaan jne. Kohdemaan yhteistyötaholta on mahdollista saada apua monin eri tavoin, majoittumisvinkeistä lyömäsoitinvuokraamiseen. Jos jokin festivaali, paikkakunta tai muu taho osoittautuu yhteistyön kannalta hedelmälliseksi, voi hyödyntää samaa suuntaa myöhemmin uudelleen.

Vakuutukset kunnossa ja huoltojoukot tukena

Soittimien ja soittajien vakuutukset tulee olla matkalle lähtiessä kunnossa. Soittimien kuljettamista varten on tärkeää olla riittävän kestävät koteloit, etenkin lennettäessä. Monet soittimista täytyy kuljettaa koneen ruumassa, ja tällöin tilanteeseen liittyy aina särkymisriski. Linja-autolla matkustettaessa tavaratilan pakkaus kannattaa tehdä huolellisesti ja suunnitelmallisesti. – Ensimmäinen pakkaus vie eniten aikaa, mutta matkan aikana alkaa muodostua rutiineja, miten tavarat kannattaa asetella, Ikonen sanoo.

Huoltojoukkojen osallistuminen on tärkeää etenkin lasten ja nuorten kanssa matkatessa. Kapellimestarin ja soittajien lisäksi matkassa täytyy olla huoltajia, joilla ei ole musiikillisia vastuutehtäviä. Ensiaputaitoinen huoltaja on oikein hyvä lisä matkaan mukaan. Aikuisempien harrastajien kohdalla erilliset huoltajat eivät ole yhtä välttämättömiä, mutta tällöin käytännön tehtävien ja vastualueiden jako on hyvä olla selkeästi tehtynä etukäteen.

Matka luo merkitystä

Orkesterin reissuilla on hyvä olla vähintään yksi kokonainen turisti- eli vapaapäivä. Muihinkin matkustuspäiviin voi ja kannattaa suunnitella etukäteen ohjelmaa. Ikonen kertoo, että heidän matkoillaan myös osa ruokailuista on yleensä suunniteltu (jopa varattu) etukäteen. Rantasalmen puhallinorkesterin tapauksessa matkassa on mukana eri ikäisiä harrastajia, ja tästä syystä vapaa-ajan ohjelmaan on jätetty jonkin verran väljyyttä, jotta kaikki löytävät sopivaa tekemistä vapaa-ajalle.

Ohjelmistollisesti kannattaa pyrkiä ottamaan kohdemaata jollain tavalla huomioon. Joissakin tapauksissa voi avautua tilaisuus, jossa orkesteri pääsee soittamaan yhdessä kohdemaan orkesterin tai muusikoiden kanssa. Ohjelmistoon voi sujuuttaa esimerkiksi pari biisiä kohdemaan säveltäjältä. Oma orkesteri edustaa aina itseään, kotimaassa paikkakuntaansa ja ulkomailla myös Suomea. Tämä on hyvä muistaa ja ottaa esitettävään ohjelmistoon mukaan musiikkia suomalaisilta säveltäjiltä.

Matka antaa orkesterilaiselle harjoitteluun selkeän tavoitteen. Matkat (ja leirit) ovat loistavia mahdollisuuksia tiivistää orkesterin yhteisöllisyyttä ja nostattaa yhteishenkeä. Ikonen kuvaileekin hienosti, että matkoilla oppii paljon itsestään, omasta ryhmästä ja tietenkin myös uusista kulttuureista. – Orkesteri soittaa paremmin, kun sen jäsenet tuntevat toisensa paremmin ja luottavat toisiinsa. Luottamusta syntyy, kun seikkaillaan muutenkin kuin vain musiikin maailmassa.

Kysy vinkkejä

Jos halua orkesterimatkantekoon löytyy, mutta ei ole täysin varma, mitä tehdä: aina kannattaa kysyä apua ja vinkkejä. – Usein puhallinyhteisö auttaa, eli kyselemällä alkaa löytyä sopivia tahoja, joihin ottaa yhteyttä, Ikonen kannustaa. Suomen Puhallinorkesteriliitto voi antaa tarvittaessa apua sekä ohjata matkakonkarien ja heidän orkesteriensa puoleen.

Teksti: Soila Takanen, kuvat Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistys

Imatran seurakunnan Soittokunnan juhlavuotta vietettiin juhlakonsertin jälkeen Espanjan Fugessa

26.9.1953 poikatyöntekijä **Pekka Suhonen** järjesti testitilaisuuden Tainionkosken yhteiskoululla. Enso-Gutzeit lahjoitti vanhoja soittimia, ja **Benjam Vuokniemen** johdolla Imatran seurakunnan poikien torvisoittokunta aloitti toimintansa. Niinpä voidaan laskea kuluneeksi 70 vuotta puhallinmusiikin kuulumisesta kiinteänä osana Imatran seurakuntaa.

Nykyiseltä nimeltään Imatran seurakunnan Soittokunta on historiansa aikana osallistunut menestyksekkäästi useisiin kilpailuihin, tehnyt ulkomaanmatkoja ja toiminut ennen kaikkea merkittävänä puhallinmuusikoiden kasvattajana Etelä-Karjalan alueella ja valtakunnallisestikin. Soittokunnan puhallinkoulussa on aloittanut soittouransa satoja soittajia, joista osa on kouluttautunut ammattilaisuuteen saakka.

Lauantaina 27.5.2023 alkoi iltasella Tainionkosken kirkkoon virrata mukavasti konserttiyleisöä. Vajaa 200 ihmistä saapui juhlimaan ja tarkastelemaan seniori-ikäisen orkesterin nykytilaa. Konsertissa oli vakiokokoonpanon lisäksi avustamassa muutamia entisiä orkesterin soittajia sekä yksi lainassa oleva upea lyömäsoittaja Rantasalmelta. Kiitos kaikille mukana olleille soittajille!

Konsertti sujui klassisen ja marssimusiikin sekä muistelun merkeissä aina väliaikaan saakka. Väliajan jälkeen meidän ns. B-orkesteri, nimeltään MUSE (tulee sanoista musiikkiopisto ja seurakunta) pääsi esittämään omaa osaamistaan. Soittokunta jatkoi hieman kevyemmissä merkeissä, ja konsertin päätti soittokunnan tunnusmarssi, Enok Kososen *Kevät on tullut*.

IMATRAN SEURAKUNNAN SOITTOKUNTA		PUHALLINORKESTERI MUSE	
Armas Maasalo, sov. Teuvo Laine	JUHLAMARSSI	Marja Ikonen	PUHALTAJIEN ESIINMARSSI
Heino Kaski, sov. Emil Oksanen	VIENAN KARJALAINEN RAPSODIA	Harry Gregson-Williams, sov. Michael Sweeney	THE CHRONICLES OF NARNIA
Jean Sibelius, soitinnoitus Teuvo Laine	TIERA	Robert W. Smith	THE TEMPEST
Karl Collan, sov. Teuvo Laine san. J. L. Runeberg	HURTTI UKKO Solistina Juha Räisänen	IMATRAN SEURAKUNNAN SOITTOKUNTA	
Oskar Merikanto, sov. Heikki Karisma san. J. H. Erkko	MERELLÄ Solistina Juha Räisänen	Timo Forsström	GROOVE OVERTURE
Camille Saint-Saëns, sov. Jay Bocook	CARNIVAL OF THE ANIMALS	J. P. Sousa, sov. Jack Bullock	NOBLES OF THE MYSTIC SHRINE
Tim Waters	FORTRESS VARIATIONS	M. Mikkola / T. Kiiskinen, sov. Pasi-Heikki Mikkola	MINUN SUOMENI Solistina Lenni Kiuru
Edvard Grieg, sov. Mayhew L. Lake	IN THE HALL OF THE MOUNTAIN KING	Eric Osterling	THUNDERCREST
		Juan Llossas*, sov. Raimo Lukkarinen	GRANADA Solistina Ismo Varis
		Ilari Hylkilä	SANKARITARINA
		Ilari Hylkilä	WALTZ
		Enok Kosonen, sov. Antti Vainio	KEVÄT ON TULLUT

Väliaika

Imatran seurakunnan Soittokunnan juhluvuotta vietettiin juhlakonsertin jälkeen Espanjan Fugessa

Solisteina konsertissa loistivat **Juha Räisänen** ja **Lenni Kiuru**, laulu sekä **Ismo Varis** trumpettinsa kanssa. Juha Räisänen on aloittanut soittajapoikana klarinetin varressa ensimmäisessä soittokunnassa vuonna 1953. Kapellimestareina juhlakonsertissa toimivat **Ismo Vänskä** ja **Tero Savolainen**.

Tilana Tainionkosken kirkko on kaikuisa ja himpun hankala puhallinorkesterille, mutta orkesteri onnistui mielestäni hyvin, eikä yleisökään valittanut. Tämä saattoi johtua siitä, että jaoimme yleisölle korvatulppia ennen konsertin alkua. Teknisesti konsertti oli orkesterillemme haastava, ja töitä oli tehty konsertin eteen valtavasti. Voi vaan kuvitella, kuinka paljon tällaisen konsertin valmistaminen nostaa orkesterin taitotasoa.

Sunnuntaina 28.5.2023 jatkoimme juhlia radioitavan juhlamessun merkeissä. Soittokunta soitti alku- ja loppusoiiton, säesti liturgiset osuudet ja virret, huolehti vastausmusiikista sekä musiikista ehtoollisella. Harjoitukset alkoivat klo 8.00, joten iltajuhlille ei lauantaan ollut saumaa. Juhlamessun jälkeen söimme juhlalounaan Päivärannan leirikeskuksessa ja muistelimme menneitä. Taisipa vaskivintetti soittaa hetken mielijohteesta muutaman kappaleenkin.

Tästä oli hyvä lähteä muutaman päivän lepoon, kunnes aloitimme harjoittelun reilun viikon päästä koittavaa Fuengirolan matkaa varten.

Teksti: Ismo Vänskä, kuva: Heidi Kvist

Imatran seurakunnan Soittokunnan kapellimestareina ovat toimineet:
Benjam Vuokniemi 1953–1957
Erkki Viitanen 1957–1958
Heikki Karisma 1958–1971
Samuli Konttori 1971–1973
Antti Suni 1973–1974
Hannu Sopanen 1974–1986
Kari Halli 1986–2013
Ismo Vänskä 2013–

Pitkään odotettu ja koronan vuoksi useita kertoja siirtynyt soittokunnan ulkomaan keikkamatka toteutui. Matkalle lähdettiin torstaina 8.6.2023 aamulla varhain Imatran Tainionkosken kirkolta.

Bussimatka suuntasi aluksi Tampereelle ja siitä Fuengirolaan. Saavuimme perille Hotel el Purtoon kahdentoista matkustustunnin päästä. Hotelli sijaitsi aivan meren rannalla, ja ihana lämpö kohtasi meidät matkajat. Ensimmäisenä iltana nautimme yhteisen runsaan buffet-illallisen hotellilla, minkä jälkeen oli mahdollisuus tutustua lähialueeseen kuka mitenkin. Trumpetistimme **Martin** 15-v, valmistautui tuleviin uinnin SM-kisoihin käymällä lenkillä ja tulevina päivinä myös läheisessä uimahallissa treenaamassa.

Soittokunnan esiintymiset olivat viikonloppuna. Lauantai-iltana esiinnyimme ravintola Uusi Reflassa viihteellisellä ohjelmistolla, ja sunnuntaina Aurinkorannikon suomalaisten seurakuntakodissa soitimme lyhyemmän version juhlakonsertistamme. Konsertin jälkeen osallistuimme soittaen Aurinkorannikon seurakunnan jumalanpalvelukseen. Ennen esiintymisiä saimme harjoitella hotellilla. Tämä onnistui ennakkoepäilyksistä huolimatta kuitenkin hyvin. Tila oli erittäin kaikuisa, ja soitto raikui ympäri hotellia. Muut asiakkaat eivät häiriintyneet, vaan uskaliaimmat kävivät kuuntelemassa harjoituksia. Uusi Refla sijaitsi kävelymatkan päässä hotellilta, suurimmat ja painavimmat soittimet saivat taksikyydin. Sunnuntaina seurakuntakotiin kuljimme taksikyydein, lopulta matkat molempiin suuntiin onnistuivat aika kivuttomasti.

Neljäntenä päivä oli retkipäivä Malagaan. Matkustus tapahtui paikallisjunalla. Malagassa oli niin historiallista nähtävää kuin myyntikojuja kuten Fuengirolassakin.

Rantapäivänä oli vapaus omaan ohjelmaan: mm. markkinat läheisellä alueella, kauppakeskus Miramar, vuoristokylä Midakseen tutustuminen tai vain rannalla rentoutumista. Siinä oli päivällä monenmoista mahdollisuutta. Illalla illastimme yhdessä kaikkien soittokunnan juhlatkalle osallistuneiden kanssa.

Retkipäivä Rondaan toteutui toiseksi viimeisenä päivänä. Luvassa oli huikea vuoristoreitti, joka kuitenkin vaihtui menomatkan osalta maaseutureitiksi. Näimme appelsiini-, sitruuna- ja oliiviviljelmää. Espanja on kuuluisa oliivituotannostaan maailmanlaajuisesti ja on myös suurin oliivin tuottaja. Rondassa saimme ihastella Rondan 1700-luvulla rakennettua Puente Neuvo-siltaa. Silta jakaa kaupungin kahtia, uuteen ja vanhaan kaupunkiin. Paluumatka taittui vaarallista vuoristotietä pitkin, ja maisemat olivat mahtavat. Illalla vietimme soittokunnan viimeistä yhteistä iltaa, jossa saimme muistaa pienellä lahjalla orkesterimme maestroa Ismo Vänskää. Ismo oli järjestänyt meille aivan mahtavan soittokunnan 70-vuotisjuhlamatkan. Kotiin palattiin Tainionkosken kirkolle anivarhain perjantai-aamuna. Reppuumme saatiin hyviä muistoja ja kokemuksia pitkäksi aikaa.

Matkakertomus: Jaana Lapakko

Kuva: Henna Veijalainen

Itätuuli Ruotsissa ja Ahvenanmaalla 4.–10.6.2023, matkapäiväkirja

Itä-Helsingin musiikkiopiston Itätuuli-orkesteri teki kiertueen Ruotsiin ja Ahvenanmaalle 4.–10.6.23. Orkesterin kesken vallitsi hyvä yhteishenki, ja matka onnistui loistavasti. Soitimme omana orkesterina sekä myös yhdessä paikallisten puhallinorkesterien kanssa. Meidät otettiin lämpimästi vastaan joka paikassa ja saimme uusia ystäviä. Kaiken kaikkiaan viikko oli ikimuistoinen.

Sunnuntai 4.6.

Matkustimme Helsingistä Tukholmaan ruotsinlaivalla. Matkan ensimmäinen osuus sujui rauhallisesti tyynen merimaiseman äärellä. Kävimme illalla katsomassa auringonlaskua myös laivan kannella.

Maanantai 5.6.

Saavuimme Tukholmaan ja jatkoimme sieltä Linköpingiin majoittumaan. Siirryimme vielä samana iltana kohti ensimmäistä harjoittelupaikkaamme Mjölbyn Kulturskolania. Mjölbyssä meidät otti vastaan **Tina Herrgårdh**. Harjoittelimme Kulturskolanilla ja ihastelimme paikallisen taiteilijan tekemiä puuleikkauksia, muun muassa nuotteja ja soittimia seinissä. Tämän jälkeen siirryimme Gästis-konserttipaikalle joenvarteen. Aurinko porotti kuumasti koko konsertin ajan. Esitys meni hyvin, ja otimme lopuksi hienot orkesterikuvat iltatähtien alla. Ruokailimme Mjölbyn Stadshotellissa. Ihailimme iltatähtien viimeisiä säteitä matkalla hotellille.

Tiistai 6.6., Ruotsin kansallispäivä

Päivä oli aurinkoinen ja aamupäivä vapaa, joten osa orkesterilaisista lepäili hotellilla, osa katseli Linköpingin kaupungilla Ruotsin kansallispäivän juhlallisuuksia. Vanhalla puutaloalueella oli järjestetty Ruotsin kansallispäivän kunniaksi paljon erilaista toimintaa, kuten kesäteatteri lapsille ja kansalaisuusseremonia niille, jotka saivat Ruotsin kansalaisuuden. Vapaan aamupäivän jälkeen lähdimme Cupoleeniin valmistautumaan seuraavaa esitystä varten. **Annmari ja Leif Wangin** ottivat meidät vastaan.

Konsertissa jokainen orkesteri soitti omaa ohjelmistoaan, ja lisäksi meillä oli kolme yhteiskappaletta kahden muun orkesterin kanssa. Illan konsertista jäivät parhaiten mieleen kolmen orkesterin yhteiskappaleet. Tilaisuus oli huikea, koska mahdollisuuksia soittaa yhdessä niin ison kokoonpanon kanssa tulee harvoin. Yhteistyö ja soitto sujuivat loistavasti orkestereiden välillä, yhteiskappaleet olivat vaikuttava lopetus konsertille. Esityksen jälkeen oli linköpingiläisten orkesterivanhempien järjestämä ruokailu. Tämän jälkeen menimme takaisin hotellille.

Keskiviikko 7.6.

Aamupäivällä kävimme tutustumassa Löfstad slott -linnaan ja iltapäivällä shoppailimme Norrköpingissä. Jatkoimme matkaa Eskilstunaan tulevaa konserttia varten. Eskilstunan konserttisali oli todella hieno, ja siellä oli upea akustiikka. Isäntäorkesteria johti **Anders Strömberg** ja he soittivat vauhdikasta viihdemusiikkia. Orkesterilla oli myös tanssiryhmä! Konsertin jälkeen tutustuimme paikallisiin nuoriin soittajiin ja söimme yhdessä. Yöksi menimme hotelli Kungens Kurvaan ja heti nukkumaan, koska aamulla oli luvassa todella aikainen herätys.

Torstai 8.6.

Torstaina pakkauduimme bussiin ja ajoimme suoraan laivalle. Laivalla oli aikaa ottaa rennosti ja levätä. Maarianhaminaan päästyämme lähdimme torille esiintymään. Esitys meni hyvin, joskin oli tuulista, mikä toi omat haasteensa nuottitelineiden kanssa. Katsojia tuli mukavasti ja he näyttivät nauttivan esityksestä. Majoituimme Solhemiin, joka on hyvin kaunis paikka veden äärellä. Loppuilta oli rauhallinen, mikä olikin tarpeen reippaan päivän jälkeen.

Perjantai 9.6.

Ahvenanmaan itsehallinnon vuosipäivä Aamulla heräsimme Solhemissa auringonpaisteeseen. Aamupäivä oli vapaata. Osa orkesterista jäi Solhemiin lepäilemään ja osa lähti Maarianhaminaan ostoksille tai minigolfiin. Vapaa-aikaa oli kiva viettää Solhemin silmiä hivelevässä merimaisemassa auringon paistaessa ja ilman lämmitessä ihanan kesäiseksi. Erilaiset pihapelit ja soutu olivatkin suosittuja yleisen oleilun ohessa.

Itätuulen Ruotsin-Ahvenanmaan-matkan ohjelmisto 2023

Rauno Lehtinen arr. Timo Forsström: Toiset meistä

Rauno Lehtinen arr. Markku Johansson and Petri Juutilainen: On hetki

Janne Ikonen: Baila!

Jukka Viitasaari: Nuoret leijonat / Young Lions

Trad, arr. Jorma Panula, orch. Jukka Viitasaari: Viisi kansansävelmää puhallinorkesterille / Five Finnish Folk Tunes for Wind Band

Timo Forsström: Monark Avenue

James Swearingen: Where the River Flows
1. The New Frontier 2. Bring Back My Child 3. Great Chief

Ted Huggens: Reflections of This Time
1. The Exiting New Harmony Band 2. Blue Air

Leroy Anderson: Blue Tango

Leroy Anderson, arr. Philip J. Lang: The Waltzing Cat

Antonio Carlos Jobim, arr. James D. Poyhar: The Girl From Ipanema

Pablo Beltran Ruiz, arr. Michael Brown: Sway

Astor Piazzolla, arr. Robert Longfield: Oblivion

Leif Wangin, Helena Sinisalo och Annamari Langin funderar.

Iltapäivällä lähdimme kaikki porukalla keskustaan harjoittelemaan paikallisen puhallinorkesterin kanssa. Soitimme kaksi kappaletta: *Sommarpsalm* sekä *Älänningens sång*. Orkesterin johtaja **Åke Hillar** halusi meidän soittavan myös *Sommaren är kort* ex-tempore -ohjelmanumerona. Pikaisen harjoittelun jälkeen siirryimme ulos ensin katsomaan paikallista itsenäisyyspäivän paraattia ja sen päätteeksi soittamaan yhteiskappaleemme. Päivä oli Ahvenanmaan itsenäisyyshallinnon vuosipäivä, joten keskustassa oli hieno kulkue, paljon ihmisiä ja juhlallisuuksia. Virallisen juhlakulkueen jälkeen soitimme oman keikkamme kävelykadun päässä ulkolavalla. Aurinko paistoi, ja meillä oli mukavasti yleisöä sekä hyvä tunnelma. Kaiken kaikkiaan loistava viimeinen keikka!

Keikan jälkeen vietimme yhteistä iltaohjelmaa Solhemissä. Ryhmät kisasivat toisiaan vastaan leikkimielisissä olympialaisissa. Ensimmäisenä tehtävänä oli viestijuoksu, mutta kaikissa juoksuissa oli jokin tietty tapa, jolla se tuli suoritettua. Esimerkiksi takaperin juoksu, juoksu jalat sidottuna toiseen joukkuelaiseen, yhdellä jalalla pomppiminen, ja juoksu siten, että pallo on kahden ihmisen välissä. Tämän jälkeen jouduimme tekemään poikkitaiteelliset esitykset teemalla "Oodi Ahvenanmaalle". Ohjeistuksena oli, että esityksen piti sisältää runo, soitinmusiikkia ja performanssi. Esitykset olivat toinen toistaan huvittomampia ja erilaista heittäytymistä nähtiin niin opettajilta, oppilailta kuin vanhemmiltaakin. Kaikkien ryhmien yhteistyö oli saumatonta, ja kilpailuhengen kukoistaessa ryhmät venyivät uskomattoman hienoihin performansseihin lyhyestä valmisteluajasta huolimatta. Ilanviettoa jatkettiin palkintojenjaon jälkeen hyvässä seurassa. Kaikilla oli hauskaa, käytiin sitten hyviä keskusteluja tai tehtiin erilaisia aktiviteetteja.

Lauantai 10.6.

Nautimme aamaisen Solhemissa ja pakkasimme tavaramme. Sitten suuntasimme satamaan kohti Maarianhamina-Turku -laivaa. Saavuimme Turkuun illalla ja ajoimme kotiin Helsinkiin. Kotimatalla äänessä olivat **Helena Sinisalo** ja muut opettajat sekä vastuuvanhemmat. Kiiteltiin matkan mahdollistaneita järjestelijöitä, vastuunkantajia ja kaikkia upeita soittajia.

Soittajat saivat lahjaksi pienet eväsrasiat sekä suolaista ja makeaa purtavaa. Oli mukavaa päästä jo kotiin.

Matkanjärjestäjät kiittävät kaikkia upeita soittajia ja opettajia, huolehtivia vanhempia, ahkeria yhdistyksen aktiiveja, sekä kaikkia yhteistyökumppaneitamme Ruotsissa ja Ahvenanmaalla. Lämmin kiitos matkaa tukeneille Kulturfondille sekä Itä-Helsingin musiikkiopistolle siitä, että mahdollistitte matkan tuoden nuorille soittajille kansainvälistä soittokokemusta, uusia kontakteja pohjoismaisten nuorten soittajien kanssa ja unohtumattomia elämyksiä.

Teksti: Tilda Tenni, Olivia Suomela, Inkeri Ruuskanen, Lara von Flittner, Rauha Luhtala, Moona Tapanainen, Stella Paju, Joni Friman, Otso Murtti, Janne Nykänen, Pyry Paavola, Meri Järvinen, Henrik Kalske, Lotta Eklund, Eeli Partanen, Joakim Anttila, Paavo Rajamäki, Otso Talvioja, Aurora Jario, Vilja Räihä, Mirkka Tapanainen, Hanna Talvioja ja Heidi Nykänen.

Kuvat: Matti Talvioja

Vierailevat avustajat, esittelyssä Vilja Räihä

Vilja Räihä (synt. 2007) aloitti käyrätorvensoiton 9-vuotiaana Lappeenrannan musiikkiopistolla Matti Leppälän oppilaana. Vuonna 2022 hän siirtyi Pohjois-Kymen musiikkiopistolle Ville Koposen oppilaaksi. Heinäkuussa 2022 hän soitti Kymi sinfonietan solistina Harri Wessmannin concertinon sateesta, osan 3. Vilja opiskelee Sibelius- Akatemian nuoriso-osastolla elokuusta alkaen. Hän jatkaa myös Villen oppilaana Pohjois-Kymen musiikkiopistolla.

Konserttipaikkana Cupolen

Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri Kecskemétissä Unkarissa

Kaikki kolme puhallinorkesteria yhdessä. Kuvan on ottanut Kecskemétin orkesterin johtaja Lajos Kuna.

Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri vieraili Hyvinkään ystävyyskaupunki Kecskemétissä Unkarissa 7.–12.6.2023. Kecskemétin kaupunki, M Bodom Pál Zeneiskola (musiikkiopisto) sekä Kecskemét Városi Fúvószenekar (Kecskemétin kaupungin puhallinorkesteri) kutsuivat Hyvinkäänkylän Puhallinorkesterin vierailulle.

Vierailun tarkoituksena oli pitää lämpimiä suhteita yllä ja kehittää niitä. Puhallinorkestereiden välinen yhteistyö toimii erinomaisesti. Yhteiskonsertteja on säännöllisesti 2–3 vuoden välein vuoroin Hyvinkäällä ja Kecskemétissä. Myös Hyvinkään musiikkiopiston ja M Bodom Pál Zeneiskolan välistä välitöntä yhteistyötä aletaan työstämään esimerkiksi striimauskonsertein ja pienryhmävierailuin puolin ja toisin. Kecskemétin apulaispormestari otti meidät vastaan ja esitteli meille kaupungintaloa sekä kaupungin toimintaa.

Vierailun aikana pidimme yhdet pitkät yhteisharjoitukset. Yhteiskonsertti oli perjantaina 9.6.2023. Konsertissa esiintyi ensin M Bodom Pál Zeneiskolan nuorisopuhallinorkesteri. Seuraavaksi musisoi Kecskemét Városi Fúvószenekar (Kecskemétin kaupungin puhallinorkesteri) Lajos Kunan johdolla. Sitten Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri johtajanaan Jukka Palonen soitti noin 40 minuutin osuuden. Solistina oli kecskemétiläinen laulaja sopraano Beatrix Barna, joka oli Hyvinkäänkylän Puhallinorkesterin vieraana myös Hyvinkäällä kevätkonsertissa 20.4.2023. Lopuksi kaikki orkesterit soittivat yhdessä viisi kappaletta. Tämä yhteiskonsertti oli koko vierailun huippukohta.

Yhteiskonsertin teemana oli näyttämö- ja elokuvamusiikki. Yhteiskappaleina oli mm. *Pirates of Caribbean* (säv. Klaus Badelt/ sov. John Wasson) sekä unkarilainen kappale *Toborzó*. Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri esitti laulusolisti Beatrix Barnan kanssa mm. *Memory* musikaalista *Cats* (säv. Andrew Lloyd-Webber/ transkr. Jukka Palonen), *Summertime* musikaalista *Porgy and Bess* (säv. George Gershwin/ sov. Calvin Custer – Jukka Palonen). *Flashdance* (säv. Giorgio Moroder. Sov. Frank Bernaerts) soitettiin elokuvan 40-juhlavuoden kunniaksi.

Virallisen ohjelman lisäksi kävimme paikallisessa kylpylässä, palinka-tehtaassa, kauppakeskuksessa ja soitinmuseossa. Vierailimme myös naapurikaupungissa Szegedissä sekä matkan lopussa Budapestissa.

Isäntäpuhallinorkesteri tarjosi hienon illanvieron ison konsertin jälkeen.

Yhteistyötä kecskemétiläisten kanssa on helppoa jatkaa. Tunnelma on välitön, ja kaikilla on halu tehdä yhdessä hyvää musiikin keinoin.

Teksti: Jukka Palonen, Hyvinkäänkylän Puhallinorkesterin kapellimestari

Lalo Schifrin/ sov. Johnnie Vinson
MISSION: IMPOSSIBLE

Stan Jones/ sov. Heinz Herrmannsdörfer
RIDERS IN THE SKY

Andrew Lloyd-Webber/ sov. Jukka Palonen
MEMORY musikaalista *Cats*
laulusolisti Beatrix Barna

Ernest Gold/ sov. Heinz Herrmannsdörfer
EXODUS

Luiz Bonfá/ sov. Esko Heikkinen
MANHÁ DE CARNIVAL elokuvasta *Black Orpheus*
pasuunasolisti Markku Jokinen

Musiikkia piirretyistä elokuvista/ sov. Jack Bullock
CARTOON CARNIVAL

John Williams/ sov. Michael Sweeney
MOVIE ADVENTURES

Harold Arlen/ sov. Raine Ampuja
OVER THE RAINBOW
Laulusolisti Beatrix Barna

Klaus Badelt/ sov. John Wasson
PIRATES OF THE CARIBBEAN

George Gershwin/ sov. Calvin Custer – Jukka Palonen
SUMMERTIME musikaalista *Porgy and Bess*
Laulusolisti Beatrix Barna

Giorgio Moroder/ sov. Frank Bernaerts
FLASHDANCE... WHAT A FEELING

Jäämereltä Nässylle: suomalais-norjalainen puhallinorkesterikonsertti

Mansetti: *Pasuunakonsertto, II osa* solisteinaan Olli Kankkunen, pasuuna & Anne-Mari Kallio, trumpetti

Puhallinvuosikymmenteni varrella sitä on tottunut lukemaan puhallinmusiikin ässämaan Norjan suuruudesta ja mahtavuudesta, toimiihan maassa parisen tuhatta puhallinorkesteria suurin piirtein Suomen suuruisella väestöpohjalla. Meillähän tuon puhallinluvun saa jakaa karkeasti ottaen kymmenellä.

Kun Sampolan (Kaleva, Tampere to 29.6.2023) juhlasalin näyttämölle asteli vuonna 1872 perustettu Hammerfest Musikforening, Pohjois-Norjan vanhin harrastajaseurakunta, olisi sitä koon puolesta voinut ihan mainiosti luulla hyvinvoivaksi supisuomalaiseksi moiseksi. Sektioihin ei ollut ollut tällä reissulla varsinaisesti tunkua. Sampolan salin karu akustiikka ei säälinyt ketään, mutta **Sverre Gjørvad** sai kyllä porukasta monipuolisesti irti mitä pitikin. Eniten kuulimiani heli porukan **Antti Nissilä** tilaama *Morgensang på Salenfjellet*.

Nissilän sävellykset ja sovitukset saivat myös johtamansa manselaisen Mansetin tulkintoina puhkua purjeisiin. Porukalla on käynyt tuuri, kun taitavien kapellimestarien (**Sauli Saarinen**, **Soila Takanen**) putki jatkuu. **Tanja Karjalaisen** luotsaama Puistotornin puhaltajat tuli kuulolle kesäisenä puupuhallinyhtyeenä. Tanjan isukin **Kari Karjalaisen** sovitukset toimivat erityisesti tyttärensä tukiessa sointia eufoniumillaan.

Kokoonpanot yhdistettiin lähestulkoon sinfoniseksi puhallinorkesteriksi, ja kantaesityksen sai Sverre Gjørvadin elokuvamusiikillisekö *Searching New Hometowns*. Pätevä teos kärsi ymmärrettävästi yhteisharjoituksien vähyydestä. Mukavan runsaslukuinen yleisö tykkäsi kuulemastaan, ja päätän raporttini kehumalla vielä Nissilän jäätävän hyvää laulua.

Teksti ja kuvat: Kauko Radila

David Shaffer	<i>Flight of the Pegasus</i>
Ole Olsen (*)	<i>Pasuunakonsertto, II osa</i> solistit: Olli Kankkunen & Anne-Mari Kallio
Antti Nissilä	<i>Acromania</i>
Anssi Tikanmäki (*)	<i>Balladi</i> Mika Kaurismäen elokuvasta Klaani
Rauno Lehtinen (sov. Timo Forsström)	<i>Toiset meistä</i>
Gerald Marks (**)	<i>Ail of Me</i>
Carlos Gardel (**)	<i>Por una Cabeza</i>
John Lennon/Paul McCartney (**)	<i>With a Little Help...</i>
Toivo Kärki (**)	<i>Muista minua</i>
George R. Poulton (**)	<i>Aura Lee</i>
Frode Thingnæs	<i>Pinewalk March</i>
Ole Olsen	<i>Svein Urud Overture</i>
Antti Nissilä	<i>Morgensang på Salenfjellet</i>
Bent Fabricius Bjerre (sov. L. E. Gudim)	<i>Flåklypa Medley</i>
Edvard Grieg (teksti A.O. Vinje) (*)	<i>Vid Rondane</i>
Sverre Gjørvad (*)	<i>Searching New Hometowns</i>

(*) = sov./ork. Antti Nissilä (**) = sov. Kari Karjalainen

Kuvassa keskellä Antti Nissilä ja Sverre Gjørvad.

MEID^bIN POIKAMME 'JIIPEE JA LASSI' MAAILMALLA

Huhtikuussa 2023 täyttyi yksi unelmistani, nimittäin matka Japaniin kuuntelemaan omien teosten esitystä. Joitain harvoja kertoja tiedän vuosien varrella siellä musiikkiani olleen esillä, mutta kynnyks lähteä paikalle ei ole ollut lähelläkään ylittymistä.

Radion Sinfoniaorkesterin soolohuilibisti **Yuki Koyama** soitti resitaalin Tokion Kevät-festivaalilla. Tapahtuma on massiivinen kattaus erilaista musiikkia, ja sen ohjelmakirja on melkein vanhojen puhelinluetteloiden kokoinen. Yuki oli aikoinaan ihastunut jälkiromanttiseen kappaleeseeni *Nocturne*, joka löytyy Youtubesta **Petri Alangon** hienosti soittamana. Niinpä hän halusi tilata minulta laajemman virtuosokappaleen huilulle ja pianolle. Projektista tuli totta, ja teoksen kantaesitys sitä myötä Tokiossa. MusicFinlandin osittaisella tuella ja muilla järjestelyillä pystyin toteuttamaan matkani. Olen kiitollinen kotimaalleni tuesta, jonka sain ja olen saanut ennenkin. Toivottavasti nämä asiat eivät Suomessa muuttuisi huonompaan suuntaan, sillä eihän kyse ole suinkaan hukkaan heitetystä rahasta: kyllä taitelijoiden toimet edistävät Suomen kuvaa maailmalla.

Tapasin Japanin-matkallani myös kaksi kapellimestaria, joille toimitin Finnbandin nimissä partituureja. **Yuri Nitta** ja **Yukihiro Notsu** ovat vaikuttaneet melko paljon myös Suomessa. Olen aina pitänyt japanilaisesta kulttuurista ja elintavoista. Näkemykseni vahvistui huhtikuisessa Tokiossa. Muumi-matkalaukkuni saama huomio oli hauskaa. Hyvä valinta Japaniin mennessä!

Eikä siinä vielä kaikki: Riga Orchestra, Latvian pääkaupungin kunnallinen ammattipuhallinorkesteri oli valinnut elokuun lopun konserttinsa teemaksi Bach-Riga-Finlandia. Urkuri **Ilona Birgele** soitti vuorotellen bändin kanssa Riikan Tuomiokirkon jylhässä akustiikassa. Bachista aloitettiin, ja sitten 2014 Windstream-kilpailun voittajateos *Motus contrarius*, voimakkaasti Bachiin vertautuva JP Lehdon teos sai mieleenpainuvan esityksen. Timo Kiiskisen hauska ja viihdyttävä urkukappale johdatti sitten Sibeliuksen musiikin pariin, ja päätösnumero *Finlandia* melkein pä räjäytti kirkon. Kiitokset eteläiselle ystäväkansalle!

三浦真理 on käyttäjien Uchikado Takuya ja Yuki Koyama seurassa
8. huhtikuu · 📍

フルート小山裕幾氏コンサート、大成功のうちに終演しました!!ピアノは内門卓也氏。
(2023.4.8上野音楽堂) 🇯🇵🇫🇮 東京・春・音楽祭。「フィンランド放送交響楽団首席フルート奏者による"日本とフィンランドのフルート作品を集めて"」写真は左からピアノノ内門卓也氏、フィンランドの作曲家ユッカ=ペッカ・レヘト氏、三浦、フルート小山裕幾氏&息子さん🇫🇮
現代音楽から三浦「おも娘」まで!!お二人の素晴らしい演奏で、とても内容の濃いコンサートでした!!お客様の拍手がすごかったです🇯🇵🇫🇮皆様ありがとうございました!!🇯🇵🇫🇮 (プログラム・解説はこの次に2つ投稿しています。)

4. 8 Sat 14:00	小山裕幾 (フルート)
旧東京音楽学校 奏楽堂	Yuki Koyama (Flute) Sogakudo of the Former Tokyo Music School

■ 曲目
【フィンランド放送交響楽団首席フルート奏者による"日本とフィンランドのフルート作品を集めて"】

ロッタ・ヴェンナコススキ: 霧気から
Lotta Wennäkoski (1970-) : Ilmakehästä

ユッカ=ペッカ・レヘト: ノクターン
Jukka-Pekka Lehto (1958-) : Nocturne

Pianisti T.Uchikado, JP, tuntematon ja Yuki Koyama poikineen.

Teksti: Jukka-Pekka Lehto
Kuvat JP:n Facebookista

Soft Power – USA:n sotilasmusiikki ja Suomi pop-tähden asemassa

Kuulin sanan Soft Power ensikertaa vuonna 2014 USA:n silloin Suomessa työskennelleen sotilasasiamiehen suusta. Sana tarkoittaa Yhdysvalloissa sotilasmusiikoiden tekemää työtä, joka symboloi heidän asevoimiensa osaamista ja voimaa. Yhdysvallat arvostavat suuresti omaa sotilasmusiikkitraditiotaan. Arvostukselle luo laajan pohjan Yhdysvalloissa kaikilla koulutasoilla, alakouluista yliopistoihin löytyvät noin 50 000 puhallinorkesteria. Puhallinmusiikin kuunteluun kouliintuneita kansalaisia riittää siis heillä kosolti. USA:n asevoimilla on laskentatavasta riippuen toista sataa sotilassoittokuntaa, mutta heidän sotilasmusiikin jalokivensä ovat nuo jokaisen puolustushaaran edustussoittokunnat, joita on yhteensä viisi kappaletta ja ne kaikki on sijoitettu lähelle pääkaupunkia. Suomalaisittain tutujen puolustushaarojen, eli maa-, meri- ja ilmavoimien lisäksi heillä omiksi puolustushaaroiksi lasketaan myös merijalkaväki (marines) ja rannikkovartiosto (coast guard).

Tämän vuotinen kevätmatka työkaverini, toiminnanjohtaja **Hannu Kaukiais**en kanssa Yhdysvaltoihin alkoi US Army Field Bandin johtoryhmän tapaamisella meidän Washingtonin lähetystössämme. Tilaisuutta isännöi eversti **Juha Helle**, josta suuri kiitos hänelle. Tapaamamme USA:n maavoimien ylpeys, US Army Field Band, ”kenttäbändi” on koko ajan kiertueita tekevä noin 150 muusikon organisaatio. Army Field Bandin sisältä löytyvät suuri puhallinorkesteri, Jazz Ambassadors nimeä kantava kuuluisa big band ja lisäksi myös rock-kokoonpano, jousisto ja paljon, paljon muuta. US Army Field Bandin johtaja (Commander and Conductor) on hurmaava herrasmies ja muusikko eversti **Jim Keene**. Toivotaan, että saamme tulevaisuudessa Suomessa aivan livenä nauttia tämän USA:n puhallinmusiikin superorkesterin esiintymisistä.

Suomi pop-tähden asemassa Virginia Tattossa

Matkamme jatkui kohti etelää, Norfolkkiin, Virginia Tattoo festivaalille. Norfolkissa järjestetyssä NATO-paraatissa Suomen lippu tuotiin esiin ensimmäistä kertaa. Suomen lippu sai valtavat aplodit, ja Suomea keuhuttiin vuolaasti kaikissa korkeiden virkamiesten juhlapuheissa. Suomi on juuri nyt POP-tähden asemassa Yhdysvalloissa. Olen varma, että tätä hetkeä voidaan hyödyntää myös suomalaisen puhallinmusiikin vientiponnisteluissa, kuten kaikilla muillakin elämän sektoreilla.

Virginia Tatoon marssishow on loistokas puhallinorkestereiden taidonnäyte ja samalla hyvä muistutus siitä, että sotilasmusiikkishow'ta ei voi kopioida maasta toiseen, koska yhteiskunnat ovat niin erilaisia. Jokaisessa maassa ylpeys omaa isänmaata kohtaan rakennetaan hieman eri keinoin. Tattoo-festivaalin täytyy heijastella oman yhteiskuntansa ja omien puolustusvoimien arvomaailmaa ja tapoja. Palveluksessa olevien sotilaiden suuri arvostus, korokkeella pitäminen ja patriootisuus on USA:ssa itsestään selvyyttä ja ymmärrettävää. Yhteiskunta pyörittää jatkuvaa rekrytointia Yhdysvaltain suuriin asevoimiin ilman lakisääteistä varusmiespalvelusta. Aina vaikuttava hetki Virginia Tatoon marssishow'ssa on nopea sikermä, jossa suuri yhdysvaltalainen soittokunta soittaa ketjussa kaikkien puolustushaarojen (maa-voimat, merivoimat, ilmavoimat, merijalkaväki, rajavartiolaitos) tunnusmelodiat. Hallin katsomossa noin 7000 hengen yleisö nousee seisomaan vuorovedoin, perhekunnittain ja laulaa yhteen äänen oman puolustushaaran tunnarin. Jokainen perhe siis tietää, että kuuluuko meidän perhe, maa-, meri-, vai ilmavoimiin, vai olemmeko ehkä merijalkaväki- tai rannikkovartiostoperhe.

Yhdysvaltojen merijalkaväen edustussoittokunta – United States Marine Band – The Presidents Own

Yksi näistä mainituista USA:n asevoimien superbändeistä on valkoista taloa palveleva Merijalkaväen edustussoittokunta – The Presidents Own.

Michael Colburn saa suomalaista musiikkia.

Olikin suuri kunnia saada heidän silloinen soittokunnan päällikkönsä ja arvostetuin John Philip Sousa -asiantuntija, eversti **Michael Colburn** Hamina Tatoon avajaiskonsertin kapellimestariksi vuonna 2014. Yhteistyöstä syntyi ystävyys, joka on jatkunut näihin päiviin saakka. Michael Colburn teki vielä reserviin siirryttyään yliopistouran Butler-yliopiston puhallinmusiikin johtajana. Nykyään hän on Amerikan puhallinorkesterikapellimestariyhdistyksen puheenjohtaja (President of the American Bandmasters Association). Tapasin Michaelin ja hänen perheensä nyt heinäkuussa heidän kotonaan Vermontissa, ihana viikko.

Vierailun yhteydessä tuntui sopivalta ja hyvältä ojentaa Michaelille FinnBand-yhdistyksemme tervetuloa suomalaisia valittuja puhallinmusiikkipartituureja eri kustantajilta. Toivotaan, että kalaa ui pyydykseen Atlantin toisella rannalla tulevina vuosina.

Teksti: Lassi Ikäheimo
Kuvat: Lassi Ikäheimo ja Tanja Linnavalli

One of a Kind!

Finland's Rich Diversity of 'Special-Identity' Community Wind Bands and Tampere's Medisiinariorkesteri Sivuääni

Finland enjoys a rich and diverse history of community wind bands, comprised of brass, woodwind, and percussion instruments, with voluntary players of mixed age and gender performing a varied repertoire of classic and modern band arrangements. Communities throughout the country have one or more bands, cities will have many. The musicianship of these bands is often excellent, earning national or even international reputations.

This article focuses on a subset of community bands which might be said to have 'specialized identities,' deriving from the employment or professions of their musicians, the audiences for whom they play, the type of music for which they are known, or other characteristics which set them apart from 'standard' bands. Over the years there have been hundreds of such bands, ranging from railroad, fire-department, factory-worker, postal, scouting, and church bands, to those comprised of only veterans, students, seniors, or women, or those which specialize in certain types of music, such as Dixieland, Gospel or 1930s Dallapé evergreens.

Bands may also be specialized through playing mainly their own in-house arrangements of popular melodies, with the Hyvinkää Railroad Band and **Raimo Lukkarinen**, or Tampere's Rientola Seniors Band (average age 79 and counting) and **Ilkka Heikkilä** being only two examples. More than two decades after his death, Heikkilä's unique arrangements are still the band's most-performed pieces, demanded by its audiences. Such pieces by Lukkarinen, Heikkilä, and other talented in-house arrangers have themselves become part of Finnish musical identity, markers of what music has been most popular, and most performed, over historical periods.

The Urgent Need to Preserve the Stories of Finland's Special-Identity Bands

Finland's special-identity bands have arguably been the most influential component of recent band history. Often affiliated with local services or institutions, they are sources of community pride, with support and cohesiveness following from their special status. The bands and their music have faithful followers, with whom there is a close relationship. They often have visibility, and musical influence, well beyond their home community.

But in recent years, band numbers have declined, a consequence of social, economic, and technological change, as well as the consequences of Covid [see *Puhallinorkesteri* 3/2020 and 3/2021]. Many bands are fighting for survival, challenged by how to replace their aging musicians. Labor market changes have almost extinguished the historical factory-worker, postal, firefighter, or railroad bands. Few surviving 'railroad band' musicians have ever been employed by railroads. Desperate for players, bands merge or re-brand: today's Firefighters may have been yesterday's Metalworkers,

now with different sponsorship. Fortunately, the band plays on, but its identity has been muddled.

Stories are rapidly being lost as those who were part of a band's history pass away. Arrangements which have been repertoire staples are also being lost. The stories of all these bands, the music they have performed, and the history they represent, should be preserved while it is still possible. They directly reflect our own identities -- who we have been, and how we have changed.

What has been unique about Finland's special-identity bands? How and why have they been significant? This article presents the story of Tampere's *Medisiinariorkesteri Sivuääni* [Sivuääni: the Medical Orchestra of Tampere, Finland; <<https://sivuuaani.fi>>], with the hope that it will be the first in a series of *Puhallinorkesteri* stories on Finland's specialized bands.

The Founding and Identity of Sivuääni

Medisiinariorkesteri Sivuääni has an identity that has survived almost unchanged for nearly 50 years. *Sivuääni* was founded in 1977 by a group of doctors who had played together during their medical training in Turku, and wished to continue playing now that they were employed in Tampere. They were inspired by the 14th-century French scholar Johannes de Muris' research on the therapeutic value of music, *Musica medicinalis est et mirabilia operatur* (*Music is like a medicine; it can work wonders*; *Musiikki on lääkeä ja se tekee ihmeitä*). This therapeutic value works for both musical performers and for their audiences. The name *Sivuääni* (medically a 'heart murmur'; but more generally any 'associated' or 'indicative' sound) would suggest that the new medical band's music itself would be medicinal.

In the band's first two years, before a conductor was hired, *Sivuääni* was directed by tuba player **Tapio Väyrynen**, who regulated the band's tempo via a 'pacemaker' ['tahdistin'] improvised from a fishing rod and pennant connected to a drum pedal. While it was partly medical humor, the pacemaker was surprisingly effective, and was always a hit with audiences!

Sivuääni players are mostly medical professionals, even if capable musicians of any background are always welcome. Of our 25 regulars for fall 2023, for example, 10 are physicians, 4 are medical administrators or researchers, and another 4 have spouses or children who are physicians. There have also been nurses, pharmaceutical professionals, medical text editors, and a wide assortment of educators. All have in common their love for music, and belief in its therapeutic value.

Hospital clown 'Hui von Pulla' as Sivuääni guest conductor.

Sivuääni's 1979 band camp weekend at the home of Matti Pakkanen in Jämsä. Directing the band is tubist Tapio Väyrynen with his improvised 'pacemaker' [tahdistin].

Sivuääni is the only medical wind band in Finland, and thus unique in this sense. There are two other 'medical orchestras,' *Tahdistin* in Kuopio and *Valkotakit* in Helsinki, but they are string-based. In this sense our Finnish name might better have been 'Medisiinaripuhallinorkesteri' *Sivuääni*, as there has often been confusion with groups abroad who have contacted us about cooperation, most recently the London Medical Orchestra and Washington's Medical Musical Group (a medical chorale and symphony orchestra).

We are the senior of three instrumental music groups affiliated with Tampere University, the other two being the Tampere Academic Symphony Orchestra (TASO), founded in 1998, and a university student band, Puhallinorkesteri Akateeminen Henkäys, or PAH, founded in 2019. The three groups are independent, although a TASO trumpeter who is a physician and three medical students who play in PAH have joined *Sivuääni* for special occasions.

Where and For Whom Has *Sivuääni* Performed?

From the beginning, *Sivuääni's* core audiences have been the Tampere Central Hospital (TAYS), the University of Tampere, especially its Medical and Health Sciences faculty, and the Tampere Medical Society [Tampereen Lääkäriseura]. Providing music for those in the hospital was a priority.

Among our first events were performances in the hospital Children's Ward. The children were always delighted with the band's visits, and for a moment were able to forget why they were patients and what may lie ahead.

An annual Christmas performance was also begun, especially for those who would be hospital-bound over the holidays. In the early years, band members would don white jackets and tour the hospital to perform, first playing for patients in each ward's public area, and thereafter enjoying refreshments at staff Christmas parties in wards where the band's doctors were employed. Stories persist about how our playing began to increase in volume, and 'swing' more, after refreshments in successive wards. But for the patients, it was pure enjoyment; also, suddenly seeing doctors who may have treated them only hours earlier during hospital rounds now with saxophones and trombones in hand sometimes brought an entirely new dimension to their physician relationship.

Hospital regulations no longer allow such tours, particularly in the Covid era, so our 'Joulu@TAYS'

Christmas concerts are now in the TAYS main entrance lobby, available to everyone. In 2022, a full circle of sorts was achieved, as hospital clown 'Hui von Pulla' joined us briefly from the children's ward as a 'guest conductor', a tribute to our previous visits to the ward itself.

There have been many other performances for the hospital and medical school. With the rapid TAYS expansion of the 1980s, there were frequent new 'roof-raising' ceremonies [harjannostajaiset], and building dedication performances. Opening music was provided for conferences held in the hospital and medical school, and dance music for conference receptions and university staff parties.

The band has also performed when its members were awarded PhDs, when they were appointed to professorships, and later when they retired and their portraits were hung on the medical school walls, as well as when they or family members married, had major anniversaries, or sometimes, sadly, died.

Sivuääni has performed regularly for Tampere Medical Society anniversaries, as well as the annual nationwide Tampere 'Doctors' Days' [Tampereen Lääkäripäivät], formerly held in the medical school, but in recent years in the Tampere [Convention and Orchestra] Hall [Tampere-talo], as well as for other medical-related conferences in Tampere Hall, at the university, or elsewhere in Tampere.

The band has often performed in the Tampere City summer 'park concerts', twice in July's annual Lieksa Brass Week, and elsewhere in Finland and abroad. A small contingent played in the 2019 Rockport (Massachusetts) Legion Band's Tribute Concert to their original Finnish immigrant founding players (see Puhallinorkesteri 3/2019). There were plans for a larger group to go to Rockport the following year, but this project became one of the many victims of Covid.

***Sivuääni* and Tampere University Doctoral-Conferment Ceremonies [Promootiot]**

A unique *Sivuääni* role has been playing for Tampere University doctoral-conferment ceremonies, or *promootiot* (from the Latin *promovere*, to 'promote' or 'elevate'), staged every four years. This ceremonial conferment of doctoral degrees is the highest and most prestigious academic celebration, a tradition spanning several centuries. The purpose of the ceremony is to highlight the value of, and respect for, research and education.

The author soloing in Harold Walters' arrangement of Ernesto de Curtis' "Come Back to Sorrento" at Tampere Hall in August 2022. Other players shown are trumpetists Seppo Heikkilä and Huy Tran; trombonist Robert Piche; and horn players Tuula and Kauko Ristilä.

Sivuääni's role began with the band playing for Medical School conferments, when different university faculties previously celebrated independently, but as *promootiot* began to be staged for the entire university, *Sivuääni's* role continued. The 2018 *promootio* was the last for the (formerly) independent University of Tampere; in 2022 it was the first for the new Tampere University, now merged with the Tampere University of Technology (TUT) and the Tampere University of Applied Sciences (TAMK).

Doctoral conferment ceremonies are highly formal, taking place over several days to honor all those who have earned doctorates in the previous four years. There are numerous traditions, including the awarding of custom top hats, distinctive by academic discipline; a ritual sword, symbolic of the defense of truth; a march through town to religious services, ceremonial dinners and dancing. Historically, live band music has been considered essential for the dancing; *Sivuääni* provides this music. Specific dances are performed, with a professional instructor rehearsing the dancers in the intricate steps and procedures up to six months beforehand.

For the August 2022 *promootio*, dance instructor **Jyrki Lahtinen** chose four pieces. Two were the classic Arthur Fuhrmann arrangements of Michal Oginski's 'Poloneesi' and Max Oscheit's 'Cicapo'. There were also two 'modern' dances: a slow waltz, and a faster piece. Hans Kolditz' arrangement of Mabel Wayne's 'Ramona' was chosen for the slow waltz. For the faster piece, Jyrki Lahtinen wanted Noel Gay's 'Lambeth Walk', from the 1937 musical 'Me and My Girl'. We did not have parts for this, and the question arose where to find them. An arrangement by Jimmy Lally had been performed by the Helsinki Police Band years ago, but a full set of parts was not available, and the arrangement otherwise had not seemed suitable.

We then turned to **Juhani Leinonen** in Hamina, who had worked with us previously. Juhani provided an arrangement of 'Lambeth Walk' tailored specifically to our instrumentation; 'Lambeth Walk' was a highlight of the two *promootio* dance evenings, a 'rehearsal' at

Tullikamarin Pakkahuone on 12 August, and the Grand Ball itself the next evening at Tampere Hall. Juhani Leinonen's assistance was a classic example of band musicians across Finland helping each other in time of need.

Sivuääni Consistencies and Changes Over the Years

From the beginning, *Sivuääni* rehearsal and storage facilities have been generously provided by the university medical school, most recently in the Arvo building's spacious LS210, where we rehearse on Wednesday evenings. The room has been ideal, and has also had unexpected benefits. More than one new player has joined us after band music wafting down the corridors has lured them away from after-hours office work. As *Sivuääni* chair **Juhani Pukander** observed, "playing an instrument is like a having a chronic disease; once you are infected, the desire to play is never lost."

While we still have a physical music library, we have advanced from photocopies in bound folders to a web-based archive of over 400 scores, with countless more in reserve. Individual PDF parts can be printed, or played directly from digital tablets, via clicking from an online playlist to the specified arrangement and from there to the parts needed. We have our own wifi network and online printer if paper copies are needed on the spot.

Our repertoire has advanced from the relatively basic arrangements of the startup years to a wider musical range, although with a preference for rhythmic and swing pieces. But marches and even sacred music are also in our archives, as these are sometimes requested for special occasions.

After the first two years of being led by Tapio Väyrynen and his 'pacemaker', we were directed for the next decade by Tampere's legendary **Mikko Marttila**. Subsequent directors have included **Juhani Repo**, **Matti Prepula**, and **Jenni Halonen**. Nowadays we are expertly directed by saxophonist **Pentti Vehkalahti** for normal rehearsals and events, while for special occasions we may use acting conductors, most recently **Soila Takanen**, one of Finnish band music's rising stars.

We also continue to have a summertime band camp [soittoleiri], although it has changed from being a 3-day weekend with families and children to a one-day gathering to which our grandchildren give us rides. Our former May Day Matinees, with music, speeches, and dancing, have been overtaken by time. Like many other Finnish bands we are getting older, although unlike many we have grown in size in recent years, a trend we hope will continue.

Documenting the Stories and Achievements of Finland's Specialized Bands

The *Sivuääni* story will differ from those of other Finnish special-identity bands, although there will also be similarities. It is precisely these differences and similarities that are of interest. All of our stories will reflect different aspects of identity, continuity and change in Finnish band history, and therefore also in the larger social and cultural dimension of that history. They tell us who we were, and what we have done. Through them, we can learn to better understand and prepare for our future. The author hopes that a series of such stories could begin in *Puhallinmusiikki.fi*.

Tohtoripromootion tanssit 2022 Tampereen Pakkahuoneella, Soila Takanen johtaa Sivuääntä.

Suomenkielinen yhteenveto

(Maritta and John Hopkins)

Suomella on runsas ja monipuolinen puhallinorkesterien historia. Orkesterit ja niiden taitavat soittajat ovat esittäneet ja esittävät laajoissa ohjelmistoissaan sekä klassisia että moderneja soittokuntamusiikin sovituksia.

Osalla näistä soittokunnista voidaan sanoa olevan "erityinen luonne/identiteetti" esim. muusikoidensa ammatin, kuulijakunnan, soitettavan musiikin tai muiden erityispiirteiden perusteella. Näitä erityissoittokuntia ovat rautatie-, palokunta-, tehdastyöläis-, posti-, partio- ja kirkkoyhtyeet, tai ne, jotka koostuvat veteraaneista, opiskelijoista tai eläkeläisistä tai jotka ovat erikoistuneet tiettyntyyppiseen musiikkiin tai jotka tunnetaan erityisesti sovituksistaan.

Nämä soittokunnat, joilla on erityisidentiteetti, ovat olleet kiistatta vaikuttavin osa suomalaisen lähihistorian soittokuntia. Ne ovat usein yhteisönsä ylpeyden aiheita, ja niillä on oma aktiivinen ja uskollinen kuulijakuntansa.

Mutta viime vuosina soittokuntien määrät ovat laskeneet sosiaalisten, taloudellisten ja teknologisten muutosten sekä koronapandemian seurauksena [katso *Puhallinorkesteri* 03/2020 ja 03/2021]. Monet orkesterit taistelevat nyt selviytymisestä. Työmarkkinoiden muutokset ovat lähes sammuttaneet historialliset tehdastyöläis-, palomies- tai rautatiesoittokunnat. Tarinat katoavat nopeasti, kun soittokunnan historiaan kuuluneet kuolevat. Myös sovitukset, jotka ovat olleet ohjelmiston peruskappaleita, ovat häviämässä. Kaikkien näiden orkesterien tarinat, niiden esittämä musiikki ja edustama historia on säilytettävä. Nämä tarinat heijastavat omaa identiteettiämme; keitä olemme olleet ja miten olemme muuttuneet.

Miten ja miksi Suomen nämä orkesterit, joilla on erityisluonne ovat olleet merkittäviä? Tampereen Medisiinariorkesteri Sivuääni <<https://sivuaani.fi>> esitetään yhtenä esimerkkinä.

Suomen ainoalla lääketieteellisellä puhallinyhtyeellä Medisiinariorkesteri Sivuäänellä on identiteetti, joka on säilynyt lähes muuttumattomana melkein 50 vuotta. Sivuääni on perustettu vuonna 1977 1300-luvulla eläneen tutkijan Johannes de Murisin musiikin terapeuttista arvoa käsittelevän tutkimuksen *Musica medicalis est et mirabilia operatur* (*Musiikki on lääkettä ja se tekee ihmistä*) inspiroimana. Sivuäänien soittajat ovat pääosin lääketieteen ammattilaisia, vaikka taustaltaan myös muutkin muusikot ovat tervetulleita. Kaikki jakavat rakkauden musiikkiin ja uskovat sen terapeuttiseen arvoon.

Sivuäänien ydinyhteisöinä ovat olleet Tampereen keskussairaala (TAYS), Tampereen yliopisto ja erityisesti sen lääketieteellinen tiedekunta sekä Tampereen Lääkäriseura. Musiikin tarjoaminen sairaalassa oleville on ollut etusijalla.

Sivuääni esiintyy säännöllisesti myös Tampereen Lääkäriseuran vuosijuhlissa, vuosittain järjestettävillä valtakunnallisilla Tampereen Lääkaripäivillä ja lääketieteellisissä konferensseissa Tampereella sekä Tampereen puistonkonserteissa, Lieksan Vaskiviikolla ja muualla. Orkesterin ainutlaatuinen rooli on ollut muodollisen tanssimusiikin tarjoaminen joka neljäs vuosi Tampereen yliopiston promootioille.

Sivuäänien tarina eroaa muista suomalaisista erityisluonteisista orkestereista, vaikka on yhtäläisyyksiäkin. Kaikkien näiden yhtyeiden tarinat heijastelevat eri näkökulmia niiden luonteesta, identiteetistä, jatkuvuudesta ja muutoksista suomalaisessa soittokuntahistoriassa ja suomalaisessa kulttuurihistoriassa ylipäätään. Ne kertovat, keitä olimme ja mitä olemme tehneet, auttaen meitä ymmärtämään paremmin tulevaisuuttamme ja valmistautumaan siihen. Kirjoittaja toivoo, että tällaisten tarinoiden sarja voisi alkaa SPOL:n jäsenlehdessä Puhallinmusiikki.fi.

Teksti: John D. Hopkins

**Kuvat: Jonne Renvall, Tampere University (1)
Pirkko-Liisa Lähde (2), Maritta Hopkins (3)
ja Markku Uusitalo (4 & 5)**

Teostovastaavan ABC eli kuinka käytät Teoston verkkopalvelua

On monin puolin kätevää, kun verkossa voi asioida ajasta ja paikasta riippumatta. Myös Teostolla on oma verkkopalvelunsa, johon pääsee kirjautumaan www.teosto.fi -nettisivujen oikeasta yläkulmasta. Suurin osa asioinnista Teoston kanssa hoituu verkkopalvelussa, ja teostoilmoitukset pitää tehdä sen kautta.

Aloitin Puhkupillit -orkesterin teostovastaavana viime vuoden puolella. Verkkopalvelun haltuunotto on vaatinut useamman soiton Teoston puhelinpalveluun ja paljon kokeilemista. Nyt edessäsi on näihin kokemuksiin perustuva opastus, jolla verkkopalvelun kanssa toivottavasti pääsee alkuun, sillä kun on harjoitellut hiukan ja tietää, mitä tunnuksia mihinkin käyttää, on verkkopalvelu suhteellisen yksinkertainen käyttää.

Niitä tunnuksia on aika monenlaisia...Mitkä tarvitsen?

Teoston verkkopalveluun on useammat tunnuksia. Puhkupilleissä on käytössä esiintyjän tunnuksia ja tapahtumanjärjestäjän tunnuksia. Näitä molempia tarvitaan, jos sekä käy esiintymässä toisten tilaisuuksissa että järjestää omia keikkoja. Teostolla on myös tunnuksia musiikintekijöille, mutta niistä ei tässä sen enempää.

Tapahtumanjärjestäjän tunnuksia antavat haltijalleen mahdollisuuden tehdä tapahtumailmoituksia järjestämistään tapahtumista kuten konserteista. Tunnuksia saa käyttöönsä ottamalla Teostoon yhteyttä esimerkiksi puhelinpalvelun kautta. Tapahtumanjärjestäjä voi olla yksityishenkilö, mutta yleisemmin yhdistys, ravintola tai vaikka koulu. Meillä tapahtumanjärjestäjänä on Puhkupillit ry.

TEOSTO

Vehmas Ilona Matleena Kirjaudu ulos

OMA TEOSTO ESIINTYMISET

OMA TEOSTO

OMA PROFIILI

YHTEENVETO KÄYTTÖOIKEUKSISTA

Yhteenveto käyttöoikeuksista

Käyttöoikeudet muiden tietoihin:

NIMI	TOIMINTO	OIKEUS
Orkesteri	PUHKUPILLIT	Esitysilmoitukset
		Saa päivittää

Esiintyjän tunnuksilla pystyy ilmoittamaan Teostolle tiedot eri tilaisuuksissa esittämästä musiikista, tekemään esitysilmoituksia ja luomaan settilistoja. Esiintyjän tunnuksia ovat aina henkilökohtaiset, ja ne haetaan omilla verkkopankkitunnuksilla, jolloin saa niin sanotusti oikeudet tehdä asioita tämän esiintyjän nimissä. Koska kyse on oikeuksista, voi saman orkesterin sisällä olla useampi henkilö, jolla on oikeudet omien tunnuksensa kautta hoitaa orkesterin asioita. Oikeudet tähän säilyvät kyseisellä henkilöllä kunnes Teostolle toisin ilmoitetaan. Jos orkesterin Teosto-asioista vastaava vaihtuu, pitää Teostoon ottaa yhteyttä, jolloin oikeudet ilmoituksen tekoon poistuvat nimetyiltä henkilöltä. Jos hoitaa Teosto-asioita useamman yhtyeen tai kokoonpanon puolesta, pitäisi niiden kaikkien hoitua samoilla esiintyjän tunnuksilla.

Teostoilmoituksen tekeminen

Yleensä teostoilmoituksesta puhuttaessa tarkoitetaan, että Teostolle ilmoitetaan tiedot tapahtumasta, teoksista ja esiintyjistä, jolloin Teosto pystyy maksamaan korvauksia teosten tekijöille. Teostoilmoitus tehdään kaikista keikoista yksityistilaisuuksia lukuun ottamatta. Verkkopalvelussa ilmoituksen tekoa on palasteltu osiin sen mukaan, kuka ilmoittaa mitään.

Vahvistetut tapahtumat

Hae tapahtuman tai esityspaikan nimellä

TAPAHTUMAN AJANKOHTA	TAPAHTUMAN NIMI	TAPAHTUMAN ESITYSPAIKKA	LASKUTUKSEN TILA
9.12.2017	JUHLIMAAN TULKAAT, PUHKUPILLIT	TAULUMÄEN KIRKKO	siirretty laskutukseen
1.5.2017	JYVÄSKYLÄN VAPPUMARKKINAT 2017, PUHKUPILLIT	AREN AUKIO	siirretty laskutukseen
23.4.2017	OLIPA KERRAN... LASTEN ELOKUVAMUSIIKIN KONSERTTI, PUHKUPILLIT	JYVÄSKYLÄN NORMAALIKOULUN YLÄKOULUN JA LUKION JUHL	siirretty laskutukseen

Tapahtumanjärjestäjä ilmoittaa tapahtuman ja sen tiedot luomalla tapahtuman omilla tunnuksillaan. Tällöin puhutaan **tapahtumailmoituksesta**.

TAPAHTUMALUPA, KERTAILMOITUKSET
 ELMU JA MEKA -LUVAT, KK-ILMOITUKSET
 LASKUTUSTIEDOT

Puhkupillit - Keltamusta rapsodia, 07.04.2018

TAPAHTUMAN TIEDOT

MUSIKIN KÄYTTÖTAPA

TAPAHTUMAN LISÄTIEDOT

TAPAHTUMAN LASKUTUSPERUSTEET

TAPAHTUMAN YHTEENVETO JA VAHVISTUS

PUHKUPILLIT RY

ALKUPÄIVÄ: *

07.04.2018

LOPPUPÄIVÄ: *

07.04.2018

TAPAHTUMAN NIMI:

Puhkupillit - Keltamusta rapsodia

☒ ESIYSPAIKKOJA ON YKSI
 ☐ ESIYSPAIKKOJA ON USEITA *

ESIYSPAIKKA: *

AALTO-SAL

LÄHIOSOITE:

VÄINÖNKATU 7

POSTINUMERO:

40100

PAIKKAKUNTA: *

JYVÄSKYLÄ

Sirry tapahtumalaskutukseen

Sirry tapahtuman yhteenvetoon

Tallenna ja jatka seuraavaan vaiheeseen

Verkkopalvelussa tapahtuman pääsee luomaan klikkaamalla kirjautumisen jälkeen *Tee ilmoitus/vahvistus* tai menemällä polkua *Asiakastiedot -> Tapahtumalupa, kertailmoitukset*. Sivulla näkyy lista kaikista vahvistetuista eli jo järjestetyistä tapahtumista. Uutta tapahtumaa pääsee luomaan *Perusta uusi tapahtuma* -napista, jonka jälkeen palvelu kysyy useamman sivun verran tietoja tapahtumasta. Näitä ovat aika, paikka, pääsymaksullisuus, kävijämäärä, tulot, esiintyjä(t) jne. Moneen kohtaan on annettu tarkentavaa ohjeistusta, mikä helpottaa tietojen täyttämistä.

Ilmoitustiedot

VAHVISTUSTILANNE:

Vahvistamatta

VAHVISTA TIEDOT VIIMEISTÄÄN:

07.05.2018

Korvaus

Tapahtuman vahvistus

Haluatko vahvistaa tapahtuman?

Vahvistamisen jälkeen et voi enää muuttaa tapahtuman tietoja.

Peruuta

Vahvista tiedot

LASKUTUSTIETOJA

TOTEUTUNUT

LIPPUTULOT

KORVAUS YHTEENVETO

Konsertti tai festivaali, pääsymaksullinen

KORVAUS (EI SIS. ALV)

Tapahtuman voi luoda etukäteen valmiiksi, jolloin kävijämäärän kohdalle laitetaan arvio, ja tapahtuma tallennetaan keskeneräisenä. Tietoja pystyy muokkaamaan ja täydentämään koska vain. Lopulliseen ilmoitukseen tarvitaan tiedot toteutuneesta kävijämäärästä ja saaduista tuloista, joiden perusteella Teostolle maksettava korvaus lasketaan. Kun kaikki tiedot on täytetty, palvelu pyytää vahvistamaan tiedot. Tietojen vahvistamisen jälkeen ilmoitusta ei pääse enää muokkaamaan.

Esiintyjä voi tehdä oman teostoilmoituksen, **esitysilmoituksen**, jos tapahtuman järjestäjä ei ole tehnyt tapahtumailmoitusta ennen sitä. Esiitysilmoituksessa esiintyjä ilmoittaa tapahtuman, jossa oli esiintymässä ja kuka sitä järjesti. Ilmoitukseen tarvitaan pitkälti samat tiedot kuin tapahtumailmoitukseen, mutta esiintyjä ei voi ilmoittaa kävijätietoja tai tuloja, jolloin nämä jäävät tapahtumanjärjestäjän vastuulle. Jos esiintyjä tekee ilmoituksen, siitä menee tieto järjestäjälle. Esiitysilmoituksen voi tehdä kirjautumisen jälkeen *Tee esitysilmoitus* -napista tai polkua *Esiintymiset -> Esiitysilmoitus* pitkin. Myös esitysilmoituksen voi täyttää alustavasti valmiiksi jo etukäteen. Käytännössä keikalle mennessä kannattaa ehkä etukäteen sopia, tekeekö järjestäjä vai esiintyjä ilmoituksen, johon toinen täydentää oman osuutensa tiedot.

Vuoden jokaiselle kvartaalille on päivämäärä, johon mennessä kyseisen kvartaalin ilmoitukset pitää olla viimeistään tehty ja vahvistettu. Päivämäärä on nykyisin kvartaalia seuraavan kuukauden lopussa. Kuitenkin jos ilmoituksen tekee 14 päivän sisällä tapahtumasta, saa Teostolle maksetusta korvauksesta 3 % alennuksen.

ESIINTYJÄ(T):

PUHKUPILLIT

☒ ESIINTYJÄ ILMOITAA MUSIIKKITIEDOT
 ☐ TAPAHTUMAJÄRJESTÄJÄ ILMOITAA MUSIIKKITIEDOT

Teostovastaavan ABC eli kuinka käytät Teoston verkkopalvelua

47

Teostovastaavan ABC eli kuinka käytät Teoston verkkopalvelua

Musiikkitietojen ilmoittaminen

Keikan musiikkitiedot ilmoittaa joko tapahtumanjärjestäjä tai esiintyjä riippuen tapahtuman järjestäjän tapahtumailmoituksesta. Järjestäjä valitsee ilmoittajan ilmoitusta täyttäessään. Jos tapahtumanjärjestäjä valitsee itse ilmoittavansa tiedot, hän lataa palveluun tiedoston, josta ilmenevät kaikki kyseisellä keikalla soitetut kappaleet kaikkine tietoineen. Monesti nämä eivät ole tapahtuman järjestäjän tiedossa, jolloin hän valitsee esiintyjän ilmoittavan musiikkitiedot.

Lisää teoksia settilistaan

KIRJOITA TEOKSEN NIMI

Kauppakatu

Hae teosta kirjoittamalla sen nimi tai osa siitä. Haku ehdottaa ensisijaisesti aiemmin ohjelmistossasi olleita teoksia ja toissijaisesti Teoston rekisteristä löytyviä hakusanaasi vastaavia teoksia.

Mikäli hakusi ei tuota osumia, voit hakea teoksia myös tarkemmilla hakutekijöillä suoraan teosrekisteristä.

Peruuta Hae

Kun tapahtumanjärjestäjä valitsee esiintyjän ilmoittavan musiikkitiedot, tulee ilmoitettu keikka näkyviin esiintyjän tunnuksilla polkuun *Esiintymiset* -> *Esitysilmoitukset*. Tällä sivulla lukevat keikat, joissa käyttäjä on ollut esitysilmoitusten mukaan esiintymässä, ja uusin ilmoitus näkyy ylimpänä.

Ennen kuin musiikkitiedot on lisätty, lukee ilmoituksen tilassa *Muu ilmoitus*. Klikkaamalla ilmoitusta esiintyjä pääsee syöttämään musiikkitiedot muuten valmiiseen ilmoitukseen. Käyttämällä aikaisemmin tehtyjä settilistoja, tiedot saa ilmoitukseen parilla klikkauksella. Soitetut teokset voi myös syöttää ilmoitukseen yksi kerrallaan tai teokset voi ottaa aikaisemmin Teostoon ilmoitetun keikan ohjelmistosta. Musiikkitiedot kertyvät ilmoitukseen teoksittain, jolloin mahdolliset ylimääräiset teokset on helppo poistaa.

Settilista

Hakusi tuotti seuraavat osumat

Jos hakemaasi sovittajaa/sovitusta tai kääntäjää/käännöstä ei löydy, käytä ilmoituksessasi sovittamatonta eli alkuperäistä teosta.

TEOKSEN NIMI	SÄVELTÄJÄ	SANOITTAJA	SOVITTAJA	KÄÄNTÄJÄ	ESITTÄJÄ	
KAUPPAKATU	SIGIJANE GERT	HIETANEN KAISA HANNELE			KLARISSA	Valitse
KAUPPAKATU-RAPSODIA	KAIPIAINEN AAPO SANTERI					Valitse

Peruuta Tarkennettu haku Lisää uusi teos

Palaa Lisää teos settilistaan Tallenna

Teostovastaavan ABC eli kuinka käytät Teoston verkkopalvelua

Settilistat ja kappaleiden lisääminen

Esiintyjän tunnuksille voi luoda valmiita settilistoja polusta *Esiintymiset* -> *Settilistat*, jossa näkyvät myös kaikki jo olemassa olevat settilistat aakkosjärjestyksessä. Settilistoja voi muokata, poistaa sekä tulostaa, ja aikaisemmin tehdystä settilistasta voi luoda kopion, jonka pohjalta voi muokata uuden. Settilistan luominen onnistuu painamalla *Lisää uusi settilista* -nappia, jonka jälkeen settilistalle annetaan nimi ja lisätään kappaleet.

Settilistaan pääsee lisäämään kappaleita avaamalla settilistan ja painamalla *Muokkaa* -nappia. *Lisää teos settilistaan* avaa ikkunan, johon syötetään halutun teoksen nimi. Haku avaa listan rekisterissä olevista teoksista, jotka vastaavat hakua. Huomioi, että hakutuloksia tulee vain yhden sivun verran, ja tarkoittamasi teos ei aina ole heti näiden joukossa, vaikka olisikin rekisterissä. Näin käy helposti esimerkiksi silloin, jos teos on suomalaisen säveltämä, mutta englanniksi nimetty. Ongelman ratkaisee tarkennettu haku, johon pääsee syöttämään tietoja muun muassa tekijästä. Jos haluttu teos ei löydy silläkään, se ei todennäköisesti ole vielä rekisterissä. Tällöin teoksen tiedot voi syöttää *Lisää uusi teos* -toiminnolla.

TAPAHTUMALUPA,
KERTA-ILMOITUKSET
ELMU JA MEKA -LUVAT,
KK-ILMOITUKSET
LASKUTUSTIEDOT

Puhkupillit - Keltamusta rapsodia, 07.04.2018

TAPAHTUMAN
TIEDOT

MUSIIKIN
KÄYTTÖTAPA

TAPAHTUMAN
LISÄTIEDOT

TAPAHTUMAN
LASKUTUSPERUSTEET

TAPAHTUMAN
YHTEENVETO JA
VAHVISTUS

PUHKUPIILLIT RY

Tapahtuman tiedot

TAPAHTUMAN NIMI:	Puhkupillit - Keltamusta rapsodia	TAPAHTUMAN NRO:	1588705
TAPAHTUMAN PVM:	07.04.2018	ESITYSPAIKAN OSOITE:	VÄINÖNKATU 7, 40100 JYVÄSKYLÄ
ESITYSPAIKKA:	AALTO-SALI	MAKSULLISUUS:	Tapahtuma on pääsymaksullinen
ESIINTYJÄ(T):	PUHKUPIILLIT	PÄÄSYLPUN HINTA (SIS. ALV):	15,00
MUSIIKIN KÄYTTÖTAPA:	Konsertti tai festivaali	TIETOJEN LÄHDE:	Oma ilmoitus
ARVIOITU KUULIJAMÄÄRÄ:	150		
ILMOITUKSEN TILA:	Tiedot OK		

Muokkaa tapahtumaa

Muuta tärkeää:

Teoston verkkopalvelusta ei tule mitään ilmoitusta, jos jätetystä ilmoituksesta jokin tieto puuttuu tai ilmoitus kaipaava vahvistusta. Ilmoitusta ei myöskään tule tapahtumailmoituksista, joihin olet merkitty esiintyjäksi tai toisinpäin. Sinun pitää itse bongata nämä palvelusta, minkä takia siellä onkin syytä käydä aika ajoin. Käytännössä tämä tarkoittaa keikkojen lähellä palvelun seuraamista, kunnes on varma, että ilmoitus on valmis ja lähetetty. Luodun tapahtuman kohdalta kaikki on kunnossa, kun tapahtumaa klikatessa ilmoituksen tila kohdassa lukee *Tiedot OK*. *Siirretty laskutukseen* -teksti tapahtuman vieressä tapahtumien listauksessa on myös hyvä merkki.

Lasku musiikinkäytöstä tulee aina tapahtumanjärjestäjälle. Laskua ei voi maksaa verkkopalvelussa, vaan se lähetetään postitse. Osoitteen, johon lasku tulee, näkee verkkopalvelusta, mutta sitä ei kuitenkaan pysty itse muokkaamaan. Jos postitusosoite muuttuu, siitä pitää olla yhteydessä Teoston puhelinpalveluun. Teostolle maksettavan korvauksen näkee verkkopalvelussa tapahtumaa tarkastellessa, kun tapahtuman kaikki tiedot on täytetty. Tämä ei kuitenkaan ole se summa, jolla lasku tulee, sillä arvonnalisäveron lisäksi näkyy vasta laskussa.

Teoston verkkopalvelu osaa olla hidas. Se myös vaatii ajoittain kärsivällisyyttä, mutta lopulta helpottaa Teoston kanssa asiointia. Varsinkin jos orkesteri soittaa usein samaa ohjelmistoa, tehtyjä settilistoja kopsioimalla ja muokkaamalla saa keikkojen musiikkitiedot hetkessä kuntoon. Lisäksi Teoston puhelinpalvelu on hyvin ystävällinen ja asiantunteva ja auttaa ongelmatilanteissa!

Teksti: Ilona Vehmas

Välitetään musiikista, välitetään yhdessä tekijänoikeuksista

Suomen Puhallinorkesteriliitto ja Sulasol kutsuvat juuri sinun orkesterisi, yhtyeesi tai yhdistyksesi juhlistamaan ja julistamaan rakkauttaan musiikkiin lähtemällä mukaan Puhtaasti-toimintaan.

Harrastamme tai teemme työksemme musiikkia, koska rakastamme sitä. Vaan kuinka usein tulemme ajatelleeksi, että musiikkia ei ole ilman musiikintekijöitä? Jotta meillä on musiikkia, josta välittää, on välitettävä myös musiikintekijöistä – ja heidän tekijänoikeuksistaan. Sulasol on halunnut tehdä sen mahdollisimman helpoksi käynnistämällä *Lauletaan! Soitetaan! Puhtaasti* -hankkeen. Sulasol-pilottina 16.5.2022 alkanut hanke laajenee nyt muihin harrastajamusiikkiliittoihin. Suomen Puhallinorkesteriliitto on mukana ydinyhteistyökumppanina ja innostaa kaikkia jäseniään ja yhteistyökumppaneitaan osallistumaan hankkeeseen!

Mikä Puhtaasti?

Tavoitteena on edistää tekijänoikeuksien toteutumista tietoa ja tukea tarjoten:

- Tieto-, ohje- ja vinkkipankit tarjoavat kootusti selkokielisiä vastauksia juuri orkestereiden ja yhtyeiden arjen kysymyksiin.
- Koulutukset ja viestintä tuovat tekijänoikeusasiat lähelle puhuttelevasti ja käytännönläheisesti.
- Puhtaasti-materiaaleilla eli logolla, aihetunnisteilla ja teksteillä jokainen voi osallistua yhteiseen missioon tehden näkyväksi tekijänoikeuksia ja tarjolla olevaa apua.
- Hauskat yhteistoiminnalliset haasteet ja vertaisyhteisö innostavat ja kannustavat.

Miten mukaan?

Mukaan lähteminen tarkoittaa

- sitoutumista työhön tekijänoikeuksien kunnioittamiseksi omassa toiminnassaan
- tekijänoikeusasioiden näkyväksi tekemistä sekä muiden informoimista ja innostamista
- parhaimmillaan myös hyvien käytäntöjen jakamista.

Osallistumiselle on yksi ainoa edellytys: sitoutuminen siihen, että tekee tekijänoikeuksien suhteen ainakin yhden asian enemmän kuin aiemmin.

Puhtaasti-sitoumuksensa sekä rakkautensa musisoimiseen ja arvostuksensa musiikintekijöitä kohtaan voi näyttää käyttämällä Puhtaasti-materiaaleja. Ne kertovat "Olemme mukana, tervetuloa muutkin!" Jos kaikki on jo kunnossa, ne myös rohkaisevat muita: "Kyllä, meidän on mahdollista olla tinkimättä tekijänoikeuksista." Aineistot löytyvät Sulasolin verkkosivujen Puhtaasti-sivustolta. Ne eivät tietenkään ole itse tarkoitus. Tärkeintä on tekijänoikeuksien toteuttaminen.

Miksi mukaan?

Mukaan lähtemiselle on monta hyvää syytä! Osallistumalla kerrotte olevanne yksi meistä, jotka

- soitamme ja laulamme rakkaudesta lajiin. Tekemällä sen näkyväksi houkuttelemme uusia soittajia, laulajia, kuuliijoita ja yhteistyökumppaneita musiikin pariin!
- välitämme musiikista. Viestimme mm. konserttilipun ostajille ja tukitahoillemme, että olemme – ja myös he ovat – mukana takaamassa musiikintekijöille ja kustantajille korvaukset heidän tekemästään työstä.
- tykkäämme tehdä asioita yhdessä. Autetaan toisiamme. Logo juuri teidän käsiohjelmassanne tai Instagramissanne saattaa olla jollekin kimmoke tekijänoikeuksiin perehtymiselle tai kaivattu muistutus Puhtaasti-ohjepankista.
- haluamme luoda hyvän harrastamisen kulttuuria. Yhdessä teemme tekijänoikeuksista itsestään selvän osan musiikin harrastamisesta. Kaikissa harrastuksissa maksamme ja huolehdimme tarvittavista välineistä - soittaessamme siis nuosteista ja luvista.
- uskomme, että oikealla tahtotilalla kansiokuntoon päästään yksi teko kerrallaan. Innostamme muita mukaan viestimällä, että Puhtaasti-toiminta on kaikkia varten ja ihan jokaisen saavutettavissa.

Lue lisää Sulasolin Puhtaasti-sivustolta <https://sulasol.fi/puhtaasti>.

Tervetuloa! Saammehan sinun orkesterisi tai yhtyeesi mukaan?

#soitetaanpuhtaasti #lauletaanpuhtaasti #välitetäänmusiikista #tekijänoikeudet
#tekijänoikeustekoja #taideontyötä #rakkaudestalajiin #kansiokuntoon

Teksti: Susanna Kantelinen / Sulasol

Haluatko tietää lisää?
Opitko parhaiten kuuntelemalla?
Katso Puhtaasti-webinaari, jossa Teoston asiantuntijat kertovat mm. esitysilmoituksista, sovitustilavista, musiikin tallentamisesta, somekäytöstä ja livestriimauksista! Tallenne ja kalvot löytyvät osoitteesta sulasol.fi/puhtaasti/koulutukset-ja-aineistot.

Teoston verkkopalvelut

Kirjaudu sisään

KÄYTTÄJÄTUNNUS:

PuhtaastiOnParas

SALASANA:

.....

Kirjaudu

Unohditko salasanasasi?

- **Musiikintekijät**
Tee teosilmoitus
tilitystietojasi ja
- **Esiintyjät (artistit)**
Tee esitysilmoitus
- **Ravintolat, tanssipaikat**
Ilmoita tapahtumasta

A New Flex Series for Finnish Wind Bands

Finnish conductor/composer **Marja Ikonen** and American conductor/arranger **Robert J. Ambrose** have teamed up to create the new "Flex Sound Series" published by Leading Tones Music.

This collection of highly adaptable works was created specifically for ensembles with smaller or inconsistent instrumentation. This project follows Ambrose's work as co-founder of the Creative Repertoire Initiative, a group of composers and conductors who came together during the pandemic to create high level adaptable music. It was further inspired by Ambrose's many guest conducting engagements in Finland, a country with many smaller wind bands, for whom adaptable music is in great demand.

Leading Tones Music has considerable experience in the adaptable music space, including an extensive catalogue of pieces created in a unique collaboration with the Chicago Public Schools. So, the pairing of this project with Leading Tones is a natural fit. We hope it will create more possibilities for your ensemble!

The catalogue currently comprises eleven grade 0.5 to 4 titles by composers **Ian Deterling, Dominic Dousa, Marja Ikonen, Daniel Kallman, Erin Lilliefors, Stephen Mitton**, and **Jukka Viitasaari**. New works will be added regularly. For more information visit: <https://www.leadingtonesmusic.com/flexsound-series.html>

Robert J. Ambrose

Titles

Cuckoo-Cuckoo (Kukkuu, kukkuu) (Marja Ikonen) - Full Band
45,00 \$
Grade 0.5-1 Band
[SHOP](#)

Huh! (Adaptable Band) (Jukka Viitasaari)
50,00 \$
Grade .05-1 Adaptable Band
[SHOP](#)

Two Finnish Folk Songs (Marja Ikonen)
50,00 \$
Grade 1.5 Adaptable
[SHOP](#)

Sauna Whisk (Saunavihdat) (Marja Ikonen) - Adaptable Band
55,00 \$
Grade 2 Flexible Winds
[SHOP](#)

Morning Haze (Aamun auer) (Marja Ikonen) - Adaptable Band
45,00 \$
Grade 1.5-2 Flexible Winds
[SHOP](#)

We are here: Navy Pier! (Jukka Viitasaari) (Adaptable)
50,00 \$
Grade 1-2 Adaptable Winds
[SHOP](#)

Two Finnish Folk Songs

Täällä Pohjantähden alla - Yksi ruusu on kasvanut laaksossa
(Under the Northern Star - The Rose in the Vale)

trd. flex arr: Marja Ikonen 2023
Grade: 2, Duration: 3 min

3 Under the Northern Star

Robert J. Ambrose and Marja Ikonen, co-editors

SPOL

PUHALLINMUSIIKKIA

Alttosaksofoni

Vauhti kiihtyy

Matti Ruohonen / sov. Antti Nissilä

♩ = 97

© Suomen Puhallinorkesteriliitto 2023 / Teosto

Eskelinen, Lumme, Männikkö, Pihl:

PUHALLINPOSSUT

1. Possumarssi
2. Susilaulu
3. Maailmallelähtölaulu
4. Veli Huilu rakentaa talon (cowboylaulu)
5. Veli Klarinetti rakentaa talon (ragtime)
6. Veli Trumpetti rakentaa talon (swing)
7. Aamunkoitto
8. Susi hyökkää
9. Possumarssi uusiksi!

Kesto 15:20 (grade 2), jäsenhintaa 80 € (muut 100).

www.puhallinmusiikki.fi

Matti Ruohonen, sov. Antti Nissilä:
Vauhti kiihtyy UUTUUS!
SPOL:n tilaussovitus: korvamato
puhallinorkesterisovituksena (grade 2,5)

Anita Lehto: **Hurjat tulee! UUTUUS!**
SPOL:n tilausteos: seitsikko/pieni puhallinorkesteri ja
myös nuorisopuhallinorkesteri
(grade 2)

Rasmus Soini: **Pieni Tanhu UUTUUS!**
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 3+)

Rasmus Soini: **Roskamarssi UUTUUS!**
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 2)

Sauli Saarinen: **Festival Music**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan voittaja
(grade 4,5)

Jussi Lampela: **If we must die**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kakkonen
(grade 4)

Markku Viitasaari: **Global Winds**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kolmonen
(grade 4)

Anne Kankare: **Urhea orkka**
Riemastuttava junnumarssi
(grade 1,5)

Anne Kankare: **Konstaapeli Hantti-Fantti**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 1,5)

Anni Hautala: **Mesikämmen**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 3)

Aki Knaappila: **Vaellus**
Raikkaat sävyt ja harmoniat, Tampun tilausteos
(grade 2)

Aki Knaappila: **Häikäisevä läpinäkyvyys**
Tyylikästä konserttimusiikkia, Tampun tilausteos
(grade 3)

Aksel Törnudd, sov. Raine Ampuja:
Sailor's Rap (grade 3,5) UUSI EDITOI!

Tero Lanu: **Fantasy Overture**
Puhallinorkesterien SM-kisojen 2022
B-sarjan pakollinen teos (grade 3,5)

Janne Laine:
Alkeiset 1-5 ja 6-10
Testattuja alkeisteoksia
puhallin- ja lyömäsoittajille (grade 1,5)

Jorma Hirvelä:
Parthenia (grade 4-)
Kunnon konserttimusiikkia!

Jyrki Koskinen:
From Karelia with Love (grade 4)
Upea konserttiteos

TILAUKSET:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com
(myös paperitilaukset ja PDF)